

แผนปฏิบัติการด้านแรงงานจังหวัดระนอง (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน

สำนักงานแรงงานจังหวัดระนอง
โทรศัพท์ / โทรสาร ๐ ๗๗๘๐ ๐๑๕๒-๓
www.ranong.mol.go.th

คำนำ

แผนปฏิบัติการด้านแรงงานจังหวัดระนอง พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ถือเป็นกรอบทิศทางการทำงานของหน่วยงานในสังกัดและหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องด้านแรงงาน มีกรอบระยะเวลา ๓ ปี โดยมีแผนงาน/โครงการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ บรรจุในแผนปฏิบัติการ ซึ่งได้บูรณาการงานของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสังกัดกระทรวงแรงงาน รวมทั้งสถานการณ์ของจังหวัด ให้สอดคล้องกับบริบทด้านแรงงานที่มีการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้จังหวัดใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนภารกิจด้านแรงงานในพื้นที่

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัดระนองฉบับนี้ ได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการจัดทำแผน โดยการทบทวนวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน และภายนอกองค์กร การมีส่วนร่วมของคณะทำงาน และผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ได้แผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงาน แผนกลยุทธ์ของกรมสังกัดกระทรวงแรงงาน รวมทั้งเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม สถานการณ์ของจังหวัด และตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการในพื้นที่ การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานดังกล่าว ต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้

ในนามของคณะทำงาน ขอขอบคุณทุกหน่วยงานที่ให้ความร่วมมือ และให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานระดับจังหวัดระนอง (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๔ สำเร็จไปด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานและการประสานการปฏิบัติ เพื่อให้บริการด้านแรงงานต่อประชาชนในพื้นที่จังหวัดระนอง ตลอดจนเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของจังหวัดระนองต่อไป

จังหวัดระนอง

กรกฎาคม ๒๕๖๔

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับตามนโยบายของมตคณະรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ (แผนระดับที่ ๑)	๒
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๔
๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๔
๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ	๗
๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	๙
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๑๐
๒.๓.๑ แผนพัฒนาภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ฉบับทบทวน (กรกฎาคม ๒๕๖๒)	๑๐
๒.๓.๒ แผนพัฒนาจังหวัดระนอง พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔	
ฉบับทบทวน (กันยายน ๒๕๖๓)	๑๖
๒.๓.๓ แผนปฏิบัติการด้านแรงงาน (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)	๑๗
๒.๓.๔ แผนปฏิบัติการสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)	๒๔
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านแรงงานจังหวัดระนอง (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)	๒๗
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านแรงงานจังหวัดระนอง (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)	๒๗
๓.๑.๑ ข้อมูลทั่วไป	๒๗
๓.๑.๒ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ	๒๘
๓.๑.๓ ข้อมูลด้านแรงงาน	๓๕
๓.๑.๔ การวิเคราะห์ตามตัวชี้วัดของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๔๒
๓.๑.๕ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อม (ประเด็นด้านแรงงาน)	๔๔
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านแรงงานจังหวัดระนอง (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)	๔๖
๓.๒.๑ วัตถุประสงค์	๔๖
๓.๒.๒ เป้าหมาย พันธกิจและตัวชี้วัดรวม	๔๖
๓.๒.๓ แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา	๔๖
๓.๒.๔ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำแผนปฏิบัติการฯ ไปดำเนินการ	๔๗
๓.๒.๕ การติดตามและประเมินผล	๔๗
ส่วนที่ ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนปฏิบัติการด้านแรงงานจังหวัดระนอง	๔๙
๔.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กำลังแรงงาน	๔๙
๔.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มขีดความสามารถของแรงงานและผู้ประกอบการ	๕๔
๔.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและการป้องกันแก้ไข	
ปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน	๕๙
๔.๖ แผนผังความเชื่อมโยง	๖๔

ส่วนที่ ๕ แผนงาน/โครงการภายใต้แผนปฏิบัติการด้านแรงงานจังหวัดระนอง (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕)	๖๕
๕.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กำลังแรงงาน	๖๕
๕.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มขีดความสามารถของแรงงานและผู้ประกอบการ	๗๔
๕.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและการป้องกันแก้ไข	๘๐
ปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน	

ภาคผนวก

ภาพประกอบการประชุมแผนปฏิบัติการด้านแรงงานจังหวัดระนอง (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ฉบับบททวน

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

กระทรวงแรงงานเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง เนื่องจากมีภารกิจที่ต้องดูแลชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ใช้แรงงาน ทั้งในและนอกระบบให้มีความรู้ ความสามารถ มีโอกาสได้มีงานทำ มีรายได้ในการประกอบอาชีพ ซึ่งสำนักงานแรงงานจังหวัดในฐานะที่มีบทบาทเป็นผู้แทนกระทรวงแรงงานในระดับพื้นที่ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานยุทธศาสตร์ งานนโยบายและแผน จึงต้องมีการดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานระดับจังหวัดให้มีความสอดคล้องกับบริบทด้านแรงงานในพื้นที่ที่มีการเปลี่ยนแปลง และเป็นการกำหนดทิศทางการทำงานขององค์กรในระยะยาวในเชิงบูรณาการร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้มียุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี ภายใต้แนวคิด “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy :SEP)” งานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศซึ่งเป็นภารกิจหลักของกระทรวงแรงงานจึงจะต้องสอดคล้องกับทิศทางของประเทศและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงโดยกระทรวงแรงงานมีภารกิจสำคัญในการสร้างความมั่นคงในชีวิตการทำงาน เพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์มีคุณภาพชีวิตที่ดีตามมาตรฐานสากล ได้แก่ การมีหลักประกันที่ดี การมีโอกาสด้านการทำงานที่มีคุณค่า (Decent Work) การได้รับการคุ้มครองสิทธิตามกฎหมาย การมีสภาพการจ้างที่เป็นธรรม การมีสภาพแวดล้อมและสภาพการทำงานที่ปลอดภัย การมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี การได้รับสวัสดิการแรงงานที่เหมาะสม และการมีศักยภาพได้มาตรฐานสากล เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์กำลังแรงงานที่มีอยู่อย่างจำกัดอันเนื่องจากสังคมผู้สูงอายุ และกระแสด้านแรงงานตามมาตรฐานสากล อาทิ วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบของสหประชาชาติ (SDGs) การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว แรงงานภาคประมง เป็นต้น

การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านแรงงาน (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ฉบับนี้ มีการพัฒนาจากแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๔) ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๓ ให้เป็นแผนปฏิบัติการด้านแรงงานระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕) โดยมีแผนงาน/โครงการในปิงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕ บรรจุในแผนปฏิบัติการด้านแรงงานจังหวัดระนอง (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕) ประกอบด้วย ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับกำลังแรงงาน ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์ คือ (๑) ส่งเสริมการมีงานทำและพัฒนากระบวนการแนะแนวอาชีพที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน (๒) ส่งเสริมระบบประกันสังคมเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับแรงงาน (๓) ส่งเสริม พัฒนาและคุ้มครองแรงงานนอกระบบอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มขีดความสามารถของแรงงานและผู้ประกอบการ คือ (๑) พัฒนาศักยภาพแรงงานและสถานประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (๒) เสริมสร้างความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายการพัฒนาฝีมือแรงงาน (๓) จัดทำมาตรฐานทดสอบและสร้างระบบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและการป้องกันแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน คือ (๑) การพัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว (๒) การแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงานโดยการป้องกันปราบปราม และคุ้มครอง

การบรรลุเป้าหมายและผลสำเร็จภายใต้แผนปฏิบัติการฯ นี้ ได้บรรจุโครงการ กิจกรรมด้านแรงงานจากหน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวงแรงงาน จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานและบุคลากรที่รับผิดชอบ ร่วมผลักดันและขับเคลื่อนแผนปฏิบัตินี้ไปอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทั้งนี้ จะมีการติดตามและประเมินผลเป็นระยะๆ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาอุปสรรคจากการปฏิบัติงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพในลำดับต่อไป

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (หลัก)

(๑) เป้าหมาย สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

(๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดยสร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุม และเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย รวมทั้งเพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพมีความปลอดภัยในการทำงาน

(๒) การเสริมสร้างพลังทางสังคมในมิติของการรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ การดำเนินงานสามารถสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม โดยพิจารณาจากจำนวนแรงงาน นอกกระบบที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายประกันสังคมและจำนวนแรงงานทั้งในและนอกกระบบได้รับการคุ้มครองให้ได้รับสิทธิตามกฎหมายแรงงาน โดยกลุ่มคนที่จะสามารถยกระดับให้มีความเสมอภาคและขจัดความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้อาทิ เช่น ผู้มีรายได้น้อย ผู้ด้อยโอกาส ผู้ประสบภัยธรรมชาติ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ต้องขัง เป็นต้น

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (รอง)

(๑) เป้าหมาย คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงวัย

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต โดยเฉพาะ ช่วงวัยแรงงาน ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และ ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ ส่งเสริมให้มีการทำงานหลังเกษียณ ผ่านการเสริมทักษะการดำรงชีวิต ทักษะอาชีพในการหารายได้ มีงานทำที่เหมาะสมกับศักยภาพ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ การดำเนินงานสามารถสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์โดยพิจารณาจาก ร้อยละของผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติได้รับอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนดตามกฎหมายร้อยละของสาขาอาชีพที่มีการประกาศอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเพิ่มขึ้น อาชีพในโครงการยกระดับแรงงานไทยให้ได้มาตรฐานฝีมือแรงงานเพื่อรองรับการแข่งขัน โครงการให้บริการจัดหางานแก่กลุ่มคนพิเศษ นักเรียน/นักศึกษา ผู้พ้นโทษ ผู้พิการ

๓) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง (รอง)

(๑) เป้าหมาย ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศ ให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เกราะขีปนาวุธ และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชนมุ่งเน้นการพัฒนาค้น เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชนประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

(๑) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง โดย (๑) การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน อาทิ การป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ การหลบหนีเข้าเมือง การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย (๒) การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหที่อาจเกิดขึ้นใหม่ (๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ การดำเนินงานสามารถสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง โดยพิจารณาจากระดับความสำเร็จของประเทศไทยในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวและปัญหาค้ามนุษย์วัดระดับรายงานการค้ามนุษย์ของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา TIP Report (Trafficking in Persons Report) ตามกฎหมายป้องกันเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายจากการค้าแรงงาน ๒๐๐๐ (Trafficking Victims Protection Act of ๒๐๐๐ : TVPA) ร้อยละของแรงงานต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตทำงาน และ จำนวนข้อเสนอเชิงนโยบายตามพันธกรณี และความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างประเทศที่นำไปสู่การปฏิบัติ โดยมีโครงการ เช่น โครงการขับเคลื่อนกลไกเชิงนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ด้านแรงงาน โครงการตรวจสอบสถานประกอบการที่มีการใช้แรงงานต่างด้าว (เชิงบูรณาการ)

๔) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (รอง)

(๑) เป้าหมาย ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืนประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตโดยขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต เพิ่มบุคลากรที่มีทักษะ ความรู้ตามความต้องการของตลาด สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ พิจารณาจากผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน รวมทั้งเป้าหมายในการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในหลักสูตรที่รองรับอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เช่น ernenong เน้นเรื่องการส่งเสริมการเป็นเมืองแห่งสุขภาพ เพิ่มมูลค่าด้านอาหารปลอดภัย บริหารจัดการด้านท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์พัฒนาระนองเมืองสะอาด สังคมคุณภาพและความสงบสุขของบ้านเมือง และมีโครงการที่สนับสนุนขีดความสามารถในการแข่งขัน อาทิ โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้สู่การปฏิบัติงานเขียนแบบก่อสร้าง ๓D อย่างมืออาชีพ โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปแบบผสมผสานสู่ตลาดแรงงานในปัจจุบัน

๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (รอง)

(๑) เป้าหมาย

๑) ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๒) ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๓) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการ อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๑) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐ ได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค

๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่างๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การดำเนินงานสามารถสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยพิจารณาจากร้อยละของข้อร้องเรียนที่ได้รับการดำเนินการตามมาตรการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการคะแนนการ ประเมิน คุณธรรมและความ โปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ระดับกระทรวงแรงงาน) และร้อยละตกลงในเชิงบูรณาการกับ หน่วยงานภายนอกที่ประสบความสำเร็จ อาทิ โครงการสำรวจข้อมูลแรงงานนอกระบบโดยอาสาสมัครแรงงาน เพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านแรงงาน ศูนย์กำลังคนอาชีวศึกษา (Vocational Manpower Center) โครงการ ติดตามผู้สำเร็จการศึกษาตามปีการศึกษา โครงการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากร เป็นต้น

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

๑) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม (หลัก)

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายคนไทยทุกคนได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ พิจารณาได้จากจำนวนแรงงานในระบบที่ได้รับความคุ้มครอง ตามกฎหมายประกันสังคม และจำนวนลูกจ้างที่อยู่ในความคุ้มครองของกองทุนเงินทดแทน

(๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานและหลักประกัน ทางเศรษฐกิจ สังคมและสุขภาพ

- แนวทางการพัฒนาสร้างหลักประกันสวัสดิการสำหรับแรงงาน
- เป้าหมายของแผนย่อยคนไทยทุกคน โดยเฉพาะกลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบาง ได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ พิจารณาได้จากจำนวนแรงงานในระบบที่ ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายประกันสังคม และจำนวนลูกจ้างที่อยู่ในความคุ้มครองของกองทุนเงินทดแทน

๒) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นพลังทางสังคม (รอง)

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ พิจารณาได้จากจำนวนแรงงานในระบบที่ได้รับความ คุ้มครองตามกฎหมายประกันสังคมจำนวนลูกจ้างที่อยู่ในความคุ้มครองของกองทุนเงินทดแทน รวมทั้งร้อยละ ของผู้สูงอายุในระบบประกันสังคมมาตรา ๓๓ เพิ่มขึ้น

(๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การรองรับสังคมสูงวัยเชิงรุก

- แนวทางการพัฒนา ๑. เร่งส่งเสริมการเตรียมการก่อนเข้าสู่วัยสูงอายุเพื่อให้สูงวัยในทุกมิติอย่าง มีคุณภาพ ๒) เพิ่มบทบาททางเศรษฐกิจและสังคมของผู้สูงอายุ
- เป้าหมายของแผนย่อย ๑. ประชากรไทยมีการเตรียมการก่อนเข้าสู่วัยสูงอายุเพื่อให้สูงวัยอย่าง มีคุณภาพเพิ่มขึ้น ๒. ผู้สูงอายุมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ พิจารณาจากร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับการ ส่งเสริมการมีงานทำและ/หรือฝึกอาชีพให้มีงานทำ

๓) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (รอง)

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายคนไทยทุกช่วงวัยมีคุณภาพเพิ่มขึ้น ได้รับการพัฒนาอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ รักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

- การบรรลุเป้าหมาย พิจารณาจากจำนวนแรงงานในระบบที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ประกันสังคมและจำนวนแรงงานทั้งในและนอกระบบ ได้รับการคุ้มครองให้ได้รับสิทธิตามกฎหมาย แรงงาน

(๒) แผนย่อยของแผนแม่บท การพัฒนาและยกระดับศักยภาพวัยแรงงาน

- แนวทางการพัฒนาระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะของคนในช่วงวัยทำงานให้มีคุณภาพ มาตรฐานสอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคลและความต้องการของตลาดงาน รวมทั้งเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจและผลิตภาพเพิ่มขึ้นให้กับประเทศ

- เป้าหมายของแผนย่อยแรงงานมีศักยภาพในการเพิ่มผลผลิต มีทักษะอาชีพสูง ตระหนัก ในความสำคัญที่จะพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ สามารถปรับตัวและเรียนรู้สิ่งใหม่ตามพลวัตของโครงสร้าง อาชีพและความต้องการของตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงานไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๕ ต่อปีจำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือเป็นแรงงานคุณภาพ

๔) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นความมั่นคง (รอง)

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย ประชาชนมีความมั่นคงในทุกมิติ และทุกระดับเพิ่มขึ้น ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ สามารถพิจารณาได้จากระดับความสำเร็จของประเทศไทยในการแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวและปัญหาการค้ามนุษย์ วัดระดับรายงานการค้ามนุษย์ของกระทรวงการ ต่างประเทศสหรัฐอเมริกา TIP Report (Trafficking in Persons Report) ตามกฎหมายป้องกันเหยื่อ ผู้เคราะห์ร้ายจากการค้าแรงงาน ๒๐๐๐ (Trafficking Victims Protection Act of ๒๐๐๐ : TVPA)

(๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

- แนวทางการพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์

- เป้าหมายของแผนย่อย ปัญหาความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน (เช่น ปัญหายาเสพติด ความมั่นคง ทางไซเบอร์ การค้ามนุษย์ ฯลฯ) ได้รับการแก้ไขจนไม่ส่งผลกระทบต่อการบริหารและพัฒนาประเทศ

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ สามารถบรรลุเป้าหมายได้จากระดับ ความสำเร็จของประเทศไทยในการแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวและปัญหาการค้ามนุษย์ วัดระดับรายงานการค้า มนุษย์ของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา TIP Report (Trafficking in Persons Report) ตาม กฎหมายป้องกัน เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายจากการค้าแรงงาน ๒๐๐๐ (Trafficking Victims Protection Act of ๒๐๐๐ : TVPA)

๕) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่างประเทศ(รอง)

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายการต่างประเทศไทยมีเอกภาพ ทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน มีมาตรฐานสากล และมี เกียรติภูมิในประชาคมโลก

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ พิจารณาได้จากจำนวนข้อเสนอเชิงนโยบายตามพันธกรณี และความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างประเทศที่นำไปสู่การปฏิบัติ

(๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การพัฒนาที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ

- แนวทางการพัฒนาผลักดันให้มีการจัดทำ ปรับปรุง และบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบ ภายในประเทศให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศของไทยและมีความเป็นมาตรฐานสากล และจัดทำ ความตกลงกับต่างประเทศให้รองรับพัฒนาการใหม่ ๆ ในเรื่องที่เป็นผลประโยชน์ของชาติ และมุ่งอนุรักษ์ พันธกรณีระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์สากลที่ สำคัญหรือที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทย

- เป้าหมายของแผนย่อยประเทศไทยมีการพัฒนาที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในทุกมิติและสามารถมีบทบาทเชิงรุกในการร่วมกำหนดมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท ฯ โดยพิจารณาจากระดับความสำเร็จของประเทศไทยในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวและปัญหาการค้ามนุษย์วัดระดับรายงานการค้ามนุษย์ของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา TIP Report (Trafficking in Persons Report) ตามกฎหมายป้องกันเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายจากการค้าแรงงาน ๒๐๐๐ (Trafficking Victims Protection Act of ๒๐๐๐ : TVPA) ร้อยละของแรงงานต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตทำงาน (ร้อยละ ๑๐๐) และ จำนวนข้อเสนอเชิงนโยบายตามพันธกรณีและความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างประเทศที่นำไปสู่การปฏิบัติ

๖) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (รอง)

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท ฯ พิจารณาได้จากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ อุตสาหกรรมและการบริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนา วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเชื่อมโยงภาคการศึกษาภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรมและบริการ และจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศที่เป็นแรงงานฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการ และแรงงานต่างด้าว ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลนจากต่างประเทศหรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่

- เป้าหมายของแผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ มีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

๗) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (รอง)

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายบริการของรัฐบาลมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการและภาครัฐ มีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยกระบวนการนวัตกรรม เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ พิจารณาได้จากระดับความสำเร็จในการบูรณาการข้อมูลสารสนเทศด้านแรงงานของกระทรวงแรงงาน และ ระดับความสำเร็จการติดตามและประเมินผลการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

(๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ

- แนวทางการพัฒนาพัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็น “ภาครัฐทันสมัย เปิดกว้าง เป็นองค์กรขีดสมรรถนะสูง”

- เป้าหมายของแผนย่อยภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลและมีความคล่องตัว

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ พิจารณาได้จากระดับความสำเร็จในการบูรณาการข้อมูลสารสนเทศด้านแรงงานของกระทรวงแรงงาน

- (๓) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การพัฒนาบริการประชาชน
- แนวทางการพัฒนาพัฒนารูปแบบบริการภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน
 - เป้าหมายของแผนย่อยงานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ พิจารณาได้จากร้อยละข้อตกลงในเชิงบูรณาการกับหน่วยงานภายนอกที่ประสบความสำเร็จ

๘) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (รอง)

- (๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ
- เป้าหมายประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ พิจารณาได้จากร้อยละของข้อร้องเรียนที่ดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ
- (๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ ป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความใสสะอาด ปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต
 - เป้าหมายของแผนย่อยการดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ พิจารณาได้จากร้อยละของข้อร้องเรียนที่ดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๑ ด้าน ได้แก่

- (๑) ด้านการเมือง สร้างวัฒนธรรมทางการเมืองที่เน้นการมีส่วนร่วมและธรรมาธิปไตย
๑. การเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยสนับสนุนให้การเลือกตั้งเป็นไปอย่างสุจริตและเที่ยงธรรมเพื่อการปฏิรูปประเทศ เพื่อปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ให้กับประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย
 ๒. การสร้างรัฐธรรมาธิปไตย เพื่อเกิดธรรมาภิบาลในองค์กร/สถาบัน หน่วยงาน ทั้งภาคการเมืองภาคราชการ รัฐวิสาหกิจ ท้องถิ่น ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม นำไปสู่การเสริมสร้าง คุณธรรม จริยธรรม การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ
- (๒) ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ภาครัฐทันสมัย บริการรวดเร็ว ตอบโจทย์ชีวิตประชาชน
๑. ระบบข้อมูลภาครัฐมีมาตรฐาน ทันสมัยและเชื่อมโยงกัน ก้าวสู่รัฐบาลดิจิทัล การพัฒนาแพลตฟอร์มการให้บริการพื้นฐาน (Service Platform) และการพัฒนาศูนย์ข้อมูลกลางภาครัฐ (Government Data Analytic Center) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการ
 ๒. บริการ ภาครัฐ สะดวกรวดเร็วและตอบโจทย์ชีวิตประชาชน การปรับปรุงกระบวนการขออนุมัติ/อนุญาตเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน การจัดบริการแบบเบ็ดเสร็จผ่านช่องทางดิจิทัลและศูนย์บริการร่วมเพื่อยกระดับงานบริการประชาชน
- (๓) ด้านกฎหมาย
๑. การกำหนดให้มีกลไกทางกฎหมาย เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีกฎหมายที่ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ สนับสนุนการประกอบอาชีพและการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน

๒. การกำหนดให้มีกลไกทางกฎหมายเพื่อสร้างความเป็นธรรมและจัดความเหลื่อมล้ำในสังคม ประชาชนสามารถได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายได้อย่างทั่วถึง มีมาตรการลงโทษที่เหมาะสมกับฐานะผู้กระทำความผิดกฎหมายด้านภาษีที่เป็นธรรมและไม่เอื้อประโยชน์ต่อผู้มีรายได้สูง

(๔) ด้านกระบวนการยุติธรรม

๑. มีเวลาการทำงานที่ชัดเจนแน่นอนมีระบบตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ เป็นการอำนวยความสะดวกเป็นไปอย่างรวดเร็ว โปร่งใส ตรวจสอบได้

๒. การอำนวยความสะดวกทางคดีและการลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อทุกกลุ่มบุคคลเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมโดยเสมอภาค และได้รับหลักประกันการคุ้มครองสิทธิที่มีมาตรฐานตามหลักสิทธิมนุษยชน

(๕) ด้านเศรษฐกิจ สร้างมาตรฐานการผลิต เน้นพัฒนานวัตกรรมและแก้ไขปัญหาความยากจน

๑. ปรับปรุงกลไกการแก้ไขปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของไทย เป็นการแก้ไขปัญหาความยากจนและเหลื่อมล้ำ จะมีทิศทางที่เป็นเอกภาพชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน มีประสิทธิภาพสูง มีการจัดสรรงบประมาณบูรณาการด้านความยากจนอย่างเหมาะสม มีฐานข้อมูลด้านความยากจนและความเหลื่อมล้ำ

๒. การปฏิรูปสถาบันด้านการส่งเสริมผลิตภาพการมาตรฐานและนวัตกรรม สินค้าและบริการต่างๆ ภายในประเทศจะได้รับการพัฒนาคุณภาพ และยกระดับมาตรฐานเทียบเท่ามาตรฐานสากลนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ และความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจไทย

(๖) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฟื้นฟู ขยาย และสร้างฐานทรัพยากรเพื่ออนาคตของทุกคน

๑. การบริหารจัดการเชิงพื้นที่และขยายผลแบบอย่างความสำเร็จผ่านการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อเกิดการรักษา ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างสมดุล มีการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่สมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

๒. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความมั่นคงของประเทศ ลดความเสี่ยงจากการเกิดภัยพิบัติที่จะส่งผลกระทบ ต่อชีวิต ทรัพย์สิน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เกิดความมั่นคงทางด้านทรัพยากรน้ำอาหารและพลังงาน นำไปสู่การสร้างรายได้ สร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนของประเทศ

(๗) ด้านสาธารณสุข หมอครอบครัว ดูแลถึงบ้าน เชื่อมโยงข้อมูลดิจิทัล เพื่อสุขภาพคนไทย

๑. การปฏิรูประบบบริการปฐมภูมิ ประชาชนเข้าถึงบริการสุขภาพอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และมีคุณภาพ ความเจ็บป่วยจากโรคเรื้อรังและโรคที่ป้องกันได้ลดลง

๒. การปฏิรูประบบสารสนเทศสุขภาพ ประชาชนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถเข้าถึงสารสนเทศ เพื่อการพัฒนาความรู้ด้านสุขภาพ และมีข้อมูลส่วนบุคคลที่ครบถ้วน ปลอดภัย เข้าถึงได้ เมื่อต้องการได้รับการให้คำแนะนำด้านสุขภาพและวินิจฉัยโรคเบื้องต้นได้อย่างสะดวกและทั่วถึง ผู้ให้บริการมีระบบข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัย สามารถให้บริการสุขภาพและสาธารณสุขแก่ประชาชนได้ทั่วถึง สะดวก รวดเร็ว มีคุณภาพ รัฐบาลและผู้บริการมีข้อมูลสารสนเทศที่ใช้บริหารจัดการการเงินการคลัง การบริการในระบบสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ ดุลยภาพระหว่างเสรีภาพของหน้าที่สื่อ บนความรับผิดชอบกับการกำกับที่มีความชอบธรรม

๑. การปฏิรูปการรู้เท่าทันสื่อของประชาชน ทำให้สื่อสารมวลชนเป็นเสมือนโรงเรียนของสังคมมีระบบการเรียนรู้สำหรับการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมในการเรียนรู้ด้านสื่อศึกษา

๒. แนวทางการส่งเสริมจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพสื่อ เป็นการยกระดับมาตรฐานและจริยธรรมแห่งวิชาชีพสื่อในการให้ความรู้แก่ประชาชน ปลุกฝัง วัฒนธรรมของชาติ และปลูกฝังทัศนคติที่ดี

(๙) ด้านสังคม สังคมคุณภาพ สวัสดิการทั่วถึง ชุมชนเข้มแข็ง

๑. การปฏิรูปการออม สวัสดิการทางสังคม และการลงทุนด้านสังคม กำหนดเป้าหมายลดความเหลื่อมล้ำด้านสวัสดิการสังคม และให้คนไทยมีรายได้หลังอายุการทำงานและผู้สูงวัยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๐ ของรายได้สุดท้าย ประชาชนมีหลักประกันทางรายได้และได้รับสวัสดิการที่เหมาะสม

๒. การปฏิรูปโอกาสการพัฒนาสังคมโดยสนับสนุนให้เกิดชุมชนเข้มแข็งและการขับเคลื่อนสังคมด้วยจิตสาธารณะ ชุมชนสามารถจัดการและพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน จนเกิดเป็นเครือข่ายพลังทางสังคมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศร่วมกันต่อไป

(๑๐) ด้านพลังงาน บริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม สร้างความเชื่อมั่นและความมั่นคงทางพลังงาน

๑. ปฏิรูปการบริหารจัดการพลังงานของไทย สร้างธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการกำกับดูแลของหน่วยงานภาครัฐ জনประชาชนเกิดความเชื่อมั่นในการดำเนินนโยบายและแผนงานของรัฐ ยุกระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาร่วมกับภาคเอกชนและประชาชน ทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น ลดความไม่ไว้วางใจและความขัดแย้งในการพัฒนาด้านพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารกับสาธารณะและมีฐานข้อมูลด้านพลังงานเพื่อใช้ในการวางแผนและวิเคราะห์ด้านพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารกับสาธารณะและมีฐานข้อมูลด้านพลังงานเพื่อใช้ในการวางแผนและวิเคราะห์ด้านพลังงาน และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการในด้านการกำหนดนโยบายการกำกับดูแลและการประกอบกิจการ

๒. ส่งเสริมการกระจายรายได้สู่ชุมชน สร้างมูลค่าเพิ่มจากฐานเศรษฐกิจพลังงาน และเพิ่มขีดความสามารถในด้านความมั่นคงทางพลังงานของประเทศ เพิ่มการพึ่งพาตนเองทางพลังงาน จากการผลิตและส่งเสริมพลังงานทดแทนภายในประเทศช่วยให้ประชาชนมีพลังงานใช้อย่างเพียงพอ ช่วยลดการปล่อย CO₂ และควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยของโลก สร้างโอกาสให้ประเทศ สร้างงาน สร้างอาชีพ กระตุ้นเศรษฐกิจโดยใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์เพื่อรองรับความต้องการผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีโลกที่กำลังเพิ่มมากขึ้นลดภาระของภาครัฐในการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ลดการนำเข้าเชื้อเพลิงจากต่างประเทศ

(๑๑) ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประชาชนแจ้งข่าว ภาครัฐโปร่งใส ทุจริตลดลง

๑. การป้องกันและเฝ้าระวัง ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวังมิให้เกิดการทุจริต

๒. การป้องกันปราบปราม เพื่อผลักดันให้กลไกการทำงานของภาครัฐปฏิบัติหน้าที่อยู่ในกรอบธรรมาภิบาล และลดช่องทางการทุจริตของเจ้าหน้าที่

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไว้ทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมียุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๑. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

๖. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๑๐. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๑. การเสริมสร้างความมั่นคงของมนุษย์
๒. การข่าวกรองและการประเมินสถานการณ์ด้านความมั่นคง
๓. การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๔. การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ
๕. การพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ
๖. การสร้างความสามัคคีปรองดอง
๗. การป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
๘. การบริหารจัดการผู้หลบหนีเข้าเมือง
๙. การป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์
๑๐. การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
๑๑. การเสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยทุจริต
๑๒. การรักษาความมั่นคงพื้นที่ชายแดน
๑๓. การรักษาความมั่นคงทางทะเล
๑๔. การป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๓.๑ แผนพัฒนาภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ฉบับทบทวน (กรกฎาคม ๒๕๖๒)

(๑) สภาพทั่วไป

๑.๑ ที่ตั้ง ings ภาคใต้ตั้งอยู่บนคาบสมุทร Malay ขนาบด้วยทะเลอ่าวไทยทางฝั่งตะวันออกมีความยาวชายฝั่งทะเล ๘๗๗ กิโลเมตร และทะเลอันดามันทางฝั่ง ๑,๐๙๓ กิโลเมตร ประกอบด้วย ๑๑ จังหวัด คือ จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ะนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล ตอนบนมีพรมแดนติดกับประเทศเมียนมาเป็นระยะทางสั้น ๆ และตอนล่างของภาคมีพรมแดนติดกับประเทศมาเลเซียเป็นระยะทางประมาณ ๑๘๐ กิโลเมตร

๑.๒ พื้นที่และลักษณะภูมิประเทศ ภาคใต้มีพื้นที่รวม ๓๗.๓๖ ล้านไร่ สภาพภูมิประเทศมี ๒ ลักษณะ คือ ด้านตะวันตกมีแนวเทือกเขาตะนาวศรี และเทือกเขาภูเก็ต ซึ่งเป็นต้นกำเนิดแม่น้ำสายต่าง ๆ อาทิ แม่น้ำกระบุรี และแม่น้ำตาปี ส่วนพื้นที่ตอนกลางของภาคมีเทือกเขานครศรีธรรมราชทอดเป็นแนวเหนือ – ใต้ สำหรับด้านตะวันออกมีลักษณะเป็นพื้นที่ราบขนาดใหญ่เหมาะสำหรับการเพาะปลูกพืชที่สำคัญของภาครวมทั้งมีพื้นที่ชุ่มน้ำที่สำคัญ ได้แก่ ทะเลน้อย และทะเลสาบสงขลา ตลอดจนมีพื้นที่เกาะกระจายอยู่ในทะเลทั้งสองฝั่งซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค เช่น เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะลันตา เกาะสุรินทร์ เกาะพีพี และเกาะหลีเป๊ะ เป็นต้น

๑.๓ ภูมิอากาศ สภาพภูมิอากาศของภาคใต้เป็นแบบมรสุมเขตร้อนและมีฝนตกชุก เนื่องจากอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ มีฤดูกาลเพียง ๒ ฤดู อุณหภูมิเฉลี่ย ๓๒ องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ ๒,๖๓๔ มิลลิเมตรต่อปี สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (๑,๓๕๖ มิลลิเมตร/ปี) เหมาะสำหรับการปลูกพืชเขตร้อน และมีน้ำเพียงพอกับการทำเกษตร

๑.๔ การใช้ประโยชน์ที่ดิน จากพื้นที่ทั้งหมด ๓๗.๓๖ ล้านไร่ มีการจำแนกการใช้ประโยชน์พื้นที่แบ่งเป็น พื้นที่ป่าไม้ ๙.๓๖ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕.๐ ของพื้นที่ภาค พื้นที่ป่าชายเลน ๑.๓ ล้านไร่ พื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร ๑๘.๓ ล้านไร่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน ประมาณ ๑๕.๙ ล้านไร่หรือร้อยละ ๘๖.๙ ของพื้นที่การเกษตร รองลงมาเป็นพื้นที่นา และพื้นที่ปลูกไม้ผล คิดเป็นร้อยละ ๔.๒ และ ๔.๓ ของพื้นที่การเกษตรตามลำดับ

(๒) โครงข่ายคมนาคมขนส่งและบริการสาธารณูปโภค

๒.๑ โครงข่ายถนน มีเส้นทาง ๔ ช่องจราจรด้านฝั่งอ่าวไทยที่เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมกับภาคกลางและภาคใต้ชายแดนต่อเนื่องไปยังมาเลเซีย ส่วนเส้นทางคมนาคมฝั่งอันดามันบางช่วง (ระนอง) ยังเป็น ๒ ช่องจราจร

๒.๑.๑ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (สายเพชรเกษม) สายกรุงเทพฯ จุดผ่านชายแดนถาวรสะเดา เชื่อมโยงจังหวัดชุมพร – ระนอง – พังงา – ภูเก็ต – กระบี่ – ตรัง – พัทลุง – สงขลา จนถึงชายแดนไทย (อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา) ระยะทางประมาณ ๘๐๕ กิโลเมตร และเชื่อมต่อกับทางพิเศษเหนือ – ใต้ สายเหนือเมืองภูเก็ตกาญจนาภิเษม ประเทศมาเลเซีย โดยมีบางช่วงที่เป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงเอเชียสาย ๒ (AH๒)

๒.๑.๒ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ (สายสี่แยกปฐมพร – พัทลุง) เชื่อมโยงจังหวัดชุมพร – สุราษฎร์ธานี – นครศรีธรรมราช – พัทลุง ระยะทางประมาณ ๓๘๒.๖๑ กิโลเมตร ปัจจุบันถนนเป็น ๔ ช่องจราจร และเป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงเอเชียสาย ๒ (AH๒) ตลอดสาย

๒.๑.๓ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒ (สายคลองแงะ – สุโขทัย-ลก) เชื่อมโยงจากอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลาผ่านจังหวัดปัตตานีไปยังชายแดนอำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส โดยเส้นทางจากจังหวัดปัตตานีเข้าสู่จังหวัดนราธิวาสเป็น ๔ ช่องจราจร และเส้นทางนี้เป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงเอเชียสาย ๑๘ (AH๑๘) เชื่อมต่อกับทางหลวงหมายเลข ๓ ที่เมืองรันเตาปันจิง รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย และทางหลวงหมายเลข ๔๓ (สายหาดใหญ่ – มะพร้าวตันเคียว) เชื่อมต่อจากอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ไปยังจังหวัดปัตตานี เป็นทางหลวงขนาด ๔ ช่องจราจรตลอดสาย รวมระยะทาง ๙๔.๙๕ กิโลเมตร

๒.๑.๔ ทางหลวงหมายเลข ๔๔ (สายอ่าวลึก – หินงอก หรือ สายเซาท์เทิร์น) เป็นส่วนหนึ่งในโครงการสะพานเศรษฐกิจ (Land Bridge) เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามันกับฝั่งทะเลอ่าวไทย โดยเชื่อมโยงจังหวัดกระบี่ – สุราษฎร์ธานี เป็นถนนขนาด ๔ ช่องจราจร ระยะทางประมาณ ๑๓๓.๑๗ กิโลเมตร

๒.๒ รถไฟ มีแนวเส้นทางหลักจากกรุงเทพฯ – ชุมพร – สุราษฎร์ธานี – นครศรีธรรมราช – พัทลุง – หาดใหญ่ – ปาดังเบซาร์ และเชื่อมต่อไปยังมาเลเซียและสิงคโปร์ และเส้นทางแยกจากชุมทางทุ่งสง (นครศรีธรรมราช) – ตรัง เพื่อเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าและประชาชนจากรถไฟสายหลักที่ชุมทางรถไฟทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ไปยังฝั่งทะเลอันดามันที่สถานีกันตัง จังหวัดตรัง

๒.๓ ท่าเรือ ภาคใต้มีท่าเรือสำหรับการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือแหลมฉบัง ในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก และสามารถเชื่อมโยงกับท่าเรือของประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย ได้แก่ ท่าเรือน้ำลึกสงขลา ซึ่งเป็นท่าเรือหลักของภาค และท่าเรือขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นท่าเรือเอกขนที่ใช้สำหรับขนถ่ายแร่ปิกเมนต์และแร่ดีบุกไปประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และญี่ปุ่น ส่วนท่าเรือด้านฝั่งทะเลอันดามัน ได้แก่ ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต เป็นท่าเรือขนส่งสินค้าและท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ท่าเรือกันตัง จังหวัดตรัง เป็นท่าเรือหลักในการขนถ่ายถ่านหินลิกไนต์จากประเทศอินโดนีเซียเพื่อส่งต่อไปยังโรงงานปูนซีเมนต์ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และท่าเรือระนอง ซึ่งมีการใช้ประโยชน์ค่อนข้างน้อย โดยปัจจุบันให้บริการขนถ่ายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของแท่นขุดเจาะปิโตรเลียม

๒.๔ ด้านชายแดน ภาคใต้มีพรมแดนด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับประเทศเมียนมาบริเวณจังหวัดชุมพรและจังหวัดระนอง เป็นพรมแดนทางน้ำเชื่อมโยงที่มีการขนส่งสินค้าอุปโภคบริโภคและเดินทางสัญจรทางเรือไปยังเมืองตะนาวศรี พื้นที่ตอนล่างของภาคติดกับประเทศมาเลเซีย มีด่านชายแดนที่สำคัญ คือ

ด้านชายแดนสะเดา ปาดังเบซาร์ และบ้านประกอบ จังหวัดสงขลา รวมทั้งด้านชายแดนวังประจัน ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงกับการค้าการเดินทางผ่านแดนระหว่างจังหวัดสตูลและรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย ในขณะที่ด้านชายแดนตำมะลังเป็นด่านทางน้ำที่เชื่อมต่อจังหวัดสตูลกับท่าเรือลังกาวิ ประเทศมาเลเซีย และสามารถเชื่อมต่อกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลของฝั่งอันดามัน

๒.๖ แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่อยู่ระหว่างการดำเนินการในภาคที่สำคัญ ได้แก่

๒.๖.๑ โครงการก่อสร้างทางหลวง บริเวณพื้นที่ภาคใต้ตอนบน (ชุมพร – ระนอง ก่อสร้างแล้วเสร็จ ๑๔๒ กิโลเมตร จากระยะทางทั้งสิ้น ๒๖๐ กิโลเมตร) และบริเวณพื้นที่ภาคใต้ตอนกลาง เชื่อมโยงภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย – อันดามัน (สุราษฎร์ธานี พังงา ภูเก็ต กระบี่ นครศรีธรรมราช ก่อสร้างแล้วเสร็จ ๑๓๗ กิโลเมตร จากระยะทางทั้งสิ้น ๖๔๘ กิโลเมตร)

๒.๖.๒ โครงการรถไฟทางคู่ ช่วงประจวบคีรีขันธ์- ชุมพร และชุมพร – สุราษฎร์ธานี สุราษฎร์ธานี – หาดใหญ่ – สงขลา

๒.๖.๓ โครงการระบบรถไฟทางคู่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า ช่วงหาดใหญ่ ปาดังเบซาร์

๒.๖.๔ โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายหาดใหญ่ – ชายแดนไทย – มาเลเซีย ออกแบบแล้วเสร็จ อยู่ระหว่างปรับปรุงแก้ไขรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) รวมทั้งการศึกษารูปแบบการให้เอกชนร่วมลงทุน

๒.๖.๕ โครงการพัฒนาท่าอากาศยานภูเก็ต มีการปรับปรุงอาคารผู้โดยสารเดิมเป็นอาคารผู้โดยสารภายในประเทศแล้วเสร็จและเปิดดำเนินการเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๖๑ และอยู่ระหว่างดำเนินการตามแผนพัฒนา ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๕)

๒.๗ บริการสาธารณูปโภค

๒.๗.๑ ไฟฟ้า ภาคใต้มีโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่ที่ใช้เชื้อเพลิงก๊าซธรรมชาติ ๒ แห่ง ได้แก่ โรงไฟฟ้าจะนะ จังหวัดสงขลา (กำลังการผลิต ๑,๔๗๖ เมกกะวัตต์) โรงไฟฟ้าขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช (กำลังการผลิต ๘๒๔ เมกกะวัตต์) รวมทั้งโรงไฟฟ้าขนาดกลางทั้งฝั่งตะวันตกและตะวันออก ได้แก่ โรงไฟฟ้ากระบี่ (กำลังการผลิต ๓๑๕ เมกกะวัตต์) โรงไฟฟ้าพลังน้ำสุราษฎร์ธานี (กำลังการผลิต ๒๔๔ เมกกะวัตต์) เขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี (กำลังการผลิต ๒๔๐ เมกกะวัตต์) นอกจากนี้ มีโรงไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียนจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายเล็ก (SPP และ VSPP) กระจายอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช ภูเก็ต พังงา และตรัง โดยภาคใต้มีระบบสายส่งรับพลังไฟฟ้าจากภาคกลางทำให้ระบบมีความมั่นคงมากขึ้น

๒.๗.๒ การประปา ภาคใต้มีการประปาส่วนภูมิภาค ซึ่งให้บริการครอบคลุมในเขตเมืองอย่างไรก็ตาม ภาคใต้ยังประสบปัญหาขาดแคลนน้ำดิบในช่วงฤดูแล้ง โดยเฉพาะในเมืองใหญ่และเมืองท่องเที่ยวหลัก

๓. สภาพเศรษฐกิจและรายได้

๓.๑ ภาพรวมเศรษฐกิจ

๓.๑.๑ เศรษฐกิจภาคใต้มีขนาดเล็ก มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๐ เท่ากับ ๑,๒๒๙,๓๔๐ ล้านบาทคิดเป็นร้อยละ ๘.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศซึ่งลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่มีสัดส่วนร้อยละ ๘.๑ ของประเทศ

๓.๑.๒ โครงสร้างเศรษฐกิจภาคใต้ยังคงพึ่งพาภาคเกษตร โดยในปี ๒๕๖๐ ภาคเกษตรมีส่วนร้อยละ ๒๑.๑ รองลงมาคือภาคอุตสาหกรรมร้อยละ ๑๔.๗ สำหรับภาคบริการมีส่วนร้อยละ ๖๔.๒ ซึ่งประกอบด้วยสาขาที่พักและบริการอาหารการค้าขนส่งและบริการอื่นๆร้อยละ ๑๕.๗ ๑๑.๗ ๗.๗ และ ๒๙.๑ ตามลำดับโดยการผลิตภาคเกษตรที่สำคัญของภาคได้แก่ยางพาราปาล์มน้ำมันประมงและไม้ผล

อย่างไรก็ตามโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตรมีแนวโน้มลดลงในขณะที่ภาคบริการเริ่มมีบทบาทต่อเศรษฐกิจของภาคได้และมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๐ ภาคเกษตรกรรมมีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๒๑.๖ ลดลงจากร้อยละ ๒๗.๖ ในปี ๒๕๕๖ เนื่องจากความผันผวนด้านราคาของสินค้าเกษตรหลักในพื้นที่โดยเฉพาะยางพาราที่ปรับตัวลดลงขณะที่ในปี ๒๕๖๐ ภาคบริการมีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๖๔.๒ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๕๕.๕ ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เพิ่มขึ้นจากสาขาที่พักและบริการอาหารและสาขาการขนส่ง ส่วนภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๑๔.๗ ลดลงจากปี ๒๕๕๖ ที่มีสัดส่วนร้อยละ ๑๖.๙

๓.๑.๓ การขยายตัวทางเศรษฐกิจของภาคได้อยู่ในระดับต่ำ โดยในปี ๒๕๖๐ เศรษฐกิจมีการขยายตัวร้อยละ ๑.๓ ซึ่งต่ำกว่าการขยายตัวของประเทศที่มีการขยายตัวร้อยละ ๔.๐ ซึ่งเป็นผลมาจากการชะลอตัวของภาคเกษตรที่ได้รับผลกระทบจากราคาผลผลิตตกต่ำ และมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๐) ร้อยละ ๒.๙

๓.๑.๔ รายได้เฉลี่ยต่อประชากรอยู่ในระดับสูง โดยปี ๒๕๖๐ ผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวประชากร (GRP Per capita) เท่ากับ ๑๖๔,๑๑๕ บาทต่อคนต่อปี เพิ่มขึ้นจาก ปี ๒๕๕๕ ที่มีมูลค่า ๑๕๖,๗๓๙ บาทต่อคนต่อปี โดยจังหวัดภูเก็ตมีผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากรสูงสุด ๓๘๘,๕๕๙ บาทต่อคนต่อปี รองลงมาคือ จังหวัดพังงา ๒๖๕,๗๖๘ บาทต่อคนต่อปี และจังหวัดพัทลุง มีผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากร ต่ำสุด ๗๑,๒๙๘ บาทต่อคนต่อปี

๓.๑.๕ เศรษฐกิจของภาคได้กระจุกตัวอยู่ในจังหวัดที่เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจและแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภาค ในปี ๒๕๖๐ จังหวัดที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดของภาคได้ ได้แก่ จังหวัดสงขลา มีมูลค่า ๒๔๑,๘๓๘ ล้านบาท รองลงมา คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มูลค่า ๒๑๑,๐๔๘ ล้านบาท ภูเก็ต มูลค่า ๒๐๙,๐๑๑ ล้านบาท และจังหวัดนครศรีธรรมราชมูลค่า ๑๕๓,๕๗๕ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๙.๗ ๑๗.๒ ๑๗.๐ และ ๑๒.๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคตามลำดับ

๓.๒ ภาคอุตสาหกรรม

๑) อุตสาหกรรมของภาคได้อยู่ในภาวะชะลอตัว และการผลิตส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรขึ้นต้น โดยในปี ๒๕๖๐ การผลิตภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่า ๑๘๐,๔๑๘ ล้านบาท หดตัวร้อยละ ๒.๔ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาและลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ขยายตัวร้อยละ ๗.๒ โดยเป็นมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาการผลิต ๑๔๕,๙๘๔ ล้านบาท และสาขาเหมืองแร่ ๓๔,๔๓๔ ล้านบาท โดยสาขาอุตสาหกรรมของภาคได้มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๐) อยู่ในระดับต่ำร้อยละ ๐.๗ และโครงสร้างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นการอุตสาหกรรมการผลิตในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มผลิตภัณฑ์จากไม้ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติกและผลิตภัณฑ์อื่นๆที่ทำจากแร่โลหะ

๒) การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ในปี ๒๕๖๐ ภาคได้มีมูลค่าการลงทุน ๒๘๙,๖๔๔ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๓.๙ ของมูลค่าการลงทุนประเทศขยายตัวจากปี ๒๕๕๕ ร้อยละ ๓๐.๔ โดยจังหวัดสงขลา มีการลงทุนด้านอุตสาหกรรมมากที่สุดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๖.๑ ของมูลค่าการลงทุนภาค รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราชและสุราษฎร์ธานี

๓) การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม มีนิคมอุตสาหกรรม ๑ แห่งที่จังหวัดสงขลา คือนิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ (ฉลุง) พื้นที่รวม ๒,๓๘๑ ไร่ โดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ได้ดำเนินการพัฒนาและบริหารจัดการและพัฒนาเป็นพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมแล้ว ๑,๑๖๒ ไร่ ผู้ประกอบการ ๒๕ ราย ประกอบกิจการอุตสาหกรรมการผลิตยางพลาสติกและหนังเทียมอุตสาหกรรมปุ๋ยและเคมีภัณฑ์และอุตสาหกรรมเหล็กและผลิตภัณฑ์โลหะและกนอ. ได้พัฒนาพื้นที่อีกประมาณ ๑,๒๔๘ ไร่ เป็นโครงการเมืองยาง (Rubber City) ซึ่งดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จในปี ๒๕๖๐ และปัจจุบันมีผู้ประกอบการเข้ามาลงทุนแปรรูปผลิตภัณฑ์จากยางพารารวม ๖ ราย ประกอบด้วยระยะที่ ๑ จำนวน ๓ ราย ประกอบกิจการผลิตยางรองส้นเท้ากรวยยางจากร

จอกนาโนที่รองแก้วน้ำถูงมือและผลิตภัณฑ์อื่นๆส่วนระยะที่ ๒ จำนวน ๓ รายประกอบกิจการหมอนยางพารา (ระบบฉีด) พรหมรองละหมาดอย่างคอมพิวเตอร์และผลิตภัณฑ์อื่นๆนอกจากนี้ยังมีผู้ประกอบการสนใจเข้ามา จัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาเพื่อความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์และกิจการผลิตหมอนยางพาราเสริมเจล

๓.๓ การค้าชายแดน

๑) ภาคใต้มีมูลค่าการค้าผ่านด่านชายแดนสูงที่สุดของประเทศจากการค้าผ่านด่านชายแดนไทย - มาเลเซียจำนวน ๕ แห่งประกอบด้วยด่านวังประจันและด่านตำมะลังในจังหวัดสตูลด่านปาดังเบซาร์ด่านสะเดา และด่านบ้านประกอบในจังหวัดสงขลาโดยในปี ๒๕๖๑ มีมูลค่าการค้าชายแดน ๕๖๔,๕๒๒.๖ ล้านบาทคิดเป็น ร้อยละ ๘๘.๗ ของมูลค่าการค้าชายแดนไทย-มาเลเซียและคิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕ ของมูลค่าการค้าชายแดนรวม ประเทศเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๑.๖ เป็นมูลค่าการส่งออก ๒๘๙,๑๗๗.๓ ล้านบาทสินค้าส่งออกที่สำคัญ ประกอบด้วยยางพาราเครื่องคอมพิวเตอร์อุปกรณ์และส่วนประกอบและผลิตภัณฑ์ยางและมูลค่าการนำเข้า ๒๗๕,๓๔๕.๓ ล้านบาทโดยมีสินค้านำเข้าได้แก่เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์แท็บเล็ตจักรยานแม่เหล็ก สำหรับคอมพิวเตอร์และเครื่องจักรที่ใช้ในอุตสาหกรรมและส่วนประกอบโดยด่านชายแดนสะเดาและด่าน ชายแดนปาดังเบซาร์มีมูลค่าการค้าชายแดนสูงที่สุดมากเป็นอันดับ ๑ และอันดับ ๒ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๙๘.๓ ของมูลค่าการค้าชายแดนไทยมาเลเซียและร้อยละ ๔๒.๖ ของการค้าชายแดนของประเทศ

๒) สำหรับมูลค่าการค้าชายแดนไทย-เมียนมาในจังหวัดระนองปี ๒๕๖๑ มีมูลค่าการค้าชายแดนและ การค้าชายแดนรวม จำนวน ๒๑,๗๐๓.๗ ล้านบาทลดลงจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๑๕.๙ คิดเป็นร้อยละ ๘.๘ ของ มูลค่าการค้าชายแดนไทย - เมียนมาเป็นมูลค่าการส่งออก ๑๖,๗๓๔.๒ ล้านบาทส่วนใหญ่เป็นการส่งออก น้ำมันเชื้อเพลิงหล่อลื่นปูนซีเมนต์และของทำด้วยเหล็กตามลำดับและการนำเข้ามีมูลค่า ๔,๙๖๙.๕ ล้านบาท สินค้านำเข้าส่วนใหญ่เป็นสัตว์น้ำแช่เย็นปลาปนและปลาหมึกแช่เย็นแช่เย็นจันแฉังและหอยแครงมีชีวิต

๓.๔ การท่องเที่ยว

๑) ทรัพยากรการท่องเที่ยวภาคใต้มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งการท่องเที่ยวทางทะเล และชายฝั่งเช่นภูเก็ตสมุยการท่องเที่ยวทางบกตอนในเช่นเขื่อนรัชชประภาจังหวัดสุราษฎร์ธานีเทือกเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราชเทือกเขาบรรทัดจังหวัดพัทลุงการท่องเที่ยวสปาเชิงสุขภาพจังหวัดระนองกระบี่และ พัทลุงการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์จังหวัดนครศรีธรรมราชและภาคใต้ยังมีศิลปวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ เช่นหนังตะลุงมโนราห์และอาหารที่มีรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ผสมผสานระหว่างไทยจีนและมุสลิมนอกจากนี้ ภาคใต้ยังมีสังคมแบบพหุวัฒนธรรมในจังหวัดสงขลาและสตูล

๒) รายได้จากการท่องเที่ยวของภาคใต้อยู่ในระดับสูงโดยปี๒๕๖๐ ภาคใต้มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๗๗๔,๐๔๘ ล้านบาทขยายตัวร้อยละ๑๒.๘๔ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาและขยายตัวร้อยละ ๖๗.๑๔ เมื่อเทียบกับ ปี๒๕๕๖คิดเป็นร้อยละ๓๑.๖๑ ของรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งประเทศจังหวัดที่มีรายได้จาก การท่องเที่ยวมากที่สุดคือจังหวัดภูเก็ต ๔๒๓,๐๑๒.๘๕ ล้านบาทรองลงมาคือจังหวัดกระบี่และสุราษฎร์ธานีสำหรับการขยายตัว เฉลี่ยของรายได้จากการท่องเที่ยวในช่วง๕ปี (พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๖๐) ร้อยละ๑๗.๘๓ สูงกว่าระดับประเทศที่มี อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ๑๔.๓๑

๓) รายจ่ายของนักท่องเที่ยวและระยะเวลาพำนักรส่วนใหญ่จะกระจุกตัวในแหล่งท่องเที่ยวทาง ทะเลในปี ๒๕๖๐ จังหวัดที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันมากที่สุดคือจังหวัดภูเก็ต ๗,๒๕๖.๗ บาทรองลงมาคือ จังหวัดพังงา ๕,๐๙๐.๗ บาทจังหวัดกระบี่ ๕,๐๓๔.๒ บาทและจังหวัดที่นักท่องเที่ยวมีระยะเวลาพำนักรมากที่สุด คือจังหวัดพังงา ๕.๓ วันรองลงมาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๔.๖ วันและจังหวัดกระบี่ ๔.๕ วันซึ่งส่วนใหญ่จะเป็น จังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลเป็นหลักขณะที่แหล่งท่องเที่ยวบนบกยังไม่เป็นที่รู้จักและมี

รายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันและวันพำนักร้อยโดยจังหวัดพัทลุงนักท่องเที่ยวมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน ๑,๓๘๙.๙ บาทระยะพำนักร้อย ๑.๙ วันน้อยที่สุดของภาค

๔) จำนวนนักท่องเที่ยวของภาคได้ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงกระจุกอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวหลักของแต่ละพื้นที่โดยแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในพื้นที่ ส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลในจังหวัดภูเก็ต กระบี่ เกาะสมุย และเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานีและแหล่งท่องเที่ยวบนเนินเขาในจังหวัดสงขลา ซึ่งในปี ๒๕๖๐ ภาคได้มีนักท่องเที่ยวจำนวน ๔๘.๙๓ ล้านคนขยายตัวร้อยละ ๖.๓๕ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาและขยายตัวร้อยละ ๓๔.๙๔ จากปี ๒๕๕๖ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๗.๔๓ ของนักท่องเที่ยวทั่วประเทศ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาวจีนมาเลเซียและเยอรมันจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวมากที่สุด คือ จังหวัดภูเก็ต มีนักท่องเที่ยว ๑๔.๐๑ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๖๔ ของนักท่องเที่ยวรวมของภาค รองลงมาคือจังหวัดสงขลา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และพังงา สำหรับการขยายตัวเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในช่วง ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๐) ร้อยละ ๙.๙ สูงกว่าระดับประเทศที่มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๗.๘

๓.๕ เศรษฐกิจระดับครัวเรือน

๑. รายได้เฉลี่ยครัวเรือนภาคได้มีแนวโน้มลดลงแต่ยังอยู่ในระดับสูง โดยปี ๒๕๖๐ ภาคได้มีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย ๒๘,๕๒๖ บาทต่อเดือน สูงกว่าประเทศซึ่งมีรายได้เฉลี่ยครัวเรือนที่ ๒๖,๙๔๖ บาทต่อเดือน ลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่มีรายได้ ๒๙,๒๘๐ บาทต่อเดือน จังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยครัวเรือนสูงสุดของภาค คือ จังหวัดภูเก็ต ๓๙,๕๙๔ บาทต่อเดือน รองลงมาคือจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๓๘,๐๒๖ บาทต่อเดือน ส่วนจังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยครัวเรือนต่ำสุดคือจังหวัดพัทลุง ๒๐,๕๐๙ บาทต่อเดือน

๒. หนี้สินครัวเรือนภาคได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและสูงกว่าระดับประเทศ โดยปี ๒๕๖๐ ครัวเรือนในภาคได้มีหนี้สินเฉลี่ย ๑๘๗,๒๗๙ บาทสูงกว่าระดับประเทศ ซึ่งมีหนี้สินเฉลี่ยครัวเรือน ๑๗๘,๙๙๔ บาทต่อเดือน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๖ ที่มีหนี้สินเฉลี่ย ๑๕๖,๔๖๘ บาทจังหวัดที่มีหนี้สินเฉลี่ยครัวเรือนสูงสุด คือจังหวัดกระบี่ ๒๘๙,๒๓๗ บาท รองลงมาคือจังหวัดสุราษฎร์ธานี และภูเก็ตที่มีหนี้สินเฉลี่ย ๒๔๐,๔๖๒ และ ๒๓๙,๕๕๒ บาท ตามลำดับ ส่วนจังหวัดที่มีหนี้สินเฉลี่ยครัวเรือนต่ำสุดคือ จังหวัดพังงา ๑๓๑,๖๔๖ บาท

๔. ประชากรและสังคม

๔.๑ ประชากร

๔.๑.๑ จำนวนประชากรรวมของภาคได้เพิ่มขึ้นสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ โดยปี ๒๕๖๐ ภาคได้มีประชากร ๗.๓๗ ล้านคน อัตราการเพิ่มของประชากรปี ๒๕๕๕ – ๒๕๖๐ เฉลี่ยร้อยละ ๐.๖๕ ในขณะที่ประเทศมีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ ๐.๕๓ จังหวัดนครศรีธรรมราชมีประชากรมากที่สุด ๑.๕๖ ล้านคน รองลงมาเป็นจังหวัดสงขลา ๑.๔๒ โดยจังหวัดระนองมีประชากรน้อยสุด ๐.๑๙ ล้านคน

๔.๑.๒ สัดส่วนประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๒.๒๗ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๑๔.๕๕ ในปี ๒๕๖๐ ส่งผลให้ประชากรแรงงานต้องรับภาระในการดูแลผู้สูงอายุมากขึ้นโดยในปี ๒๕๖๐ ประชากรแรงงาน ๔ คน ดูแลผู้สูงอายุ ๑ คน ในขณะที่สัดส่วนประชากรวัยเด็กลดลงอย่างต่อเนื่อง จากร้อยละ ๒๑.๑๕ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๑๙.๘๒ ในปี ๒๕๖๐ เช่นเดียวกับประชากรวัยแรงงานที่มีสัดส่วนลดลงจากร้อยละ ๖๖.๕๘ เหลือร้อยละ ๖๕.๖๓ ในปี ๒๕๖๐

๔.๑.๓ ประชากรเมืองโดยรวมเพิ่มขึ้น จาก ๒.๑๓ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๒๗ ล้านคน ในปี ๒๕๖๐ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘๘ (สูงกว่าระดับประเทศที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๘๓) โดยจังหวัดภูเก็ตมีอัตราการขยายตัวของประชากรเมืองเฉลี่ยในช่วง ๖ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๐) ร้อยละ ๔๒.๗๒ รองลงมาคือจังหวัดกระบี่ และจังหวัดสุราษฎร์ธานีร้อยละ ๖.๙๘ และ ๓.๙๖ ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าจังหวัดที่มีอัตราการเพิ่มของ

ประชากรเมืองในอัตราสูงส่วนใหญ่เป็นจังหวัดที่เป็นเมืองศูนย์กลางความเจริญด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของภาค

๔.๒ แรงงาน

๔.๒.๑ ส่วนใหญ่มีความรู้ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า โดยในปี ๒๕๖๐ มีกำลังแรงงาน ๖.๐๓ ล้านคนส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตรร้อยละ ๔๑.๐๙ ของกำลังแรงงานของภาคแรงงานที่มีความรู้ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่ามีจำนวน ๒.๘๖ ล้านคน ขณะที่แรงงานที่มีการศึกษาระดับวิชาชีพชั้นสูงและอาชีวศึกษามีน้อยมากมีสัดส่วนร้อยละ ๑๑.๑๑ ของแรงงานทั้งหมดซึ่งอาจจะส่งผลให้ขาดแรงงานที่มีทักษะด้านวิชาชีพในอนาคต

๔.๒.๒ แรงงานต่างด้าวในปี ๒๕๖๐ ภาคใต้มีแรงงานต่างด้าวที่เป็นสัญชาติเมียนมาลาวและกัมพูชา (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๐) จำนวน ๓๐๑,๖๙๔ คนหรือร้อยละ ๘๒ ของแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่ แรงงาน ๓ สัญชาติจะทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมการก่อสร้างเกษตรและปศุสัตว์และผู้ใช้ในบ้าน

๔.๓ สัดส่วนคนจน

สัดส่วนคนจนเพิ่มขึ้นเล็กน้อย สัดส่วนคนจนภาคใต้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๕.๘๗ ในปี ๒๕๕๖ เป็นร้อยละ ๗.๙๕ ในปี ๒๕๖๐ จังหวัดพัทลุงมีสัดส่วนคนจนสูงสุตร้อยละ ๑๘.๖๗ รองลงมาคือจังหวัดระนอง และ นครศรีธรรมราชมีสัดส่วนคนจน ร้อยละ ๑๖.๙ และ ๑๔.๑๙ ตามลำดับ และจังหวัดภูเก็ตมีสัดส่วนคนจนต่ำสุตร้อยละ ๐.๐๗

๒.๓.๒ แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ฉบับทบทวน (กันยายน ๒๕๖๓)

๑. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพพระดั่งชั้นนำในภูมิภาคเอเชีย”

๒. ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดจังหวัดได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็น ดังนี้

๑. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพเชื่อมโยงในอาเซียน
๒. ส่งเสริมภาคการเกษตรแบบครบวงจร
๓. เสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัย และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
๔. การจัดการ อนุรักษ์ ปันฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๕. ส่งเสริมและพัฒนาการค้า การลงทุน และการค้าชายแดน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพเชื่อมโยงในอาเซียน
กลยุทธ์

๑. พัฒนาแหล่งน้ำแร่ร้อนและสปาให้ได้มาตรฐาน
๒. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (น้ำแร่ร้อนและสปา)
๓. การท่องเที่ยวต่อเนื่องตลอดปี
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (น้ำแร่ร้อนและสปา)
๕. พัฒนาธุรกิจต่อเนื่อง/ธุรกิจสนับสนุน
๖. ประชาสัมพันธ์และการตลาดด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมภาคการเกษตรแบบครบวงจร

กลยุทธ์

๑. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรตามแนวทางการเกษตรแบบครบวงจรและสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. ส่งเสริมการเพาะปลูกยางพารา/ ปาล์มน้ำมัน และกาแฟ

๓. พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อรองรับการผลิตและการขนส่งภาคการเกษตร

๔. ส่งเสริมมาตรฐานการผลิต และแปรรูปสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัย และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการศึกษาที่มีคุณภาพ

๒. พัฒนาระบบการบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพและสามารถเข้าถึงได้

๓. ผู้ด้อยโอกาสได้รับการคุ้มครองจากสวัสดิการ

๔. ประชาชนได้รับการบริการจากสาธารณสุขขั้นพื้นฐานและโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอ

๕. ส่งเสริมอาชีพทางเลือกให้กับประชาชน

๖. เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน

๗. เสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชนและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการ อนุรักษ์ ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. ส่งเสริมและป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่ชุ่มน้ำในสภาพสมบูรณ์

๓. ส่งเสริมและปลูกฝังการรักษาความสะอาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ส่งเสริมและพัฒนากิจการค้า การลงทุน และการค้าชายแดน

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐานให้มีมาตรฐานและปลอดภัย

๒. ประชาสัมพันธ์/การตลาด

๓. พัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการค้า การลงทุนและการค้าผ่านแดน

๒.๓.๓ แผนปฏิบัติการด้านแรงงาน (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)

แผนปฏิบัติการด้านแรงงาน (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ของกระทรวงแรงงาน มีสาระสำคัญ โดยสรุปดังนี้

๑. **วัตถุประสงค์** เพื่อให้แผนปฏิบัติการด้านแรงงาน (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) หรือชื่อเดิม แผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทย ในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) เป็นแผนระบุถึงกรอบแนวทางการพัฒนาแรงงานและพัฒนาตลาดแรงงานของประเทศ ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสามารถตอบสนองต่อความต้องการพัฒนาของประเทศไทยตามเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี (PMTarget) ในระยะ ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ

๒. เป้าหมาย พันธกิจและตัวชี้วัดรวม

(๑) เป้าหมาย

พัฒนาแรงงานให้มีศักยภาพสูง และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

(๒) พันธกิจ

๑. เพิ่มศักยภาพแรงงาน และผู้ประกอบการ ให้พร้อมรับการสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ

๒. คุ้มครองและส่งเสริมให้แรงงานมีความมั่นคงในการทำงาน มีหลักประกันและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๓. เสริมสร้างองค์กรธรรมาภิบาล

๔. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างบูรณาการ เพื่อการบริหารจัดการและให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. ส่งเสริมความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างประเทศ

(๓) ตัวชี้วัดระดับผลผลิต ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

๓. แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

๑). แนวทางที่ ๑ : การเพิ่มศักยภาพแรงงานและผู้ประกอบการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

องค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ภายใต้สภาวะการณ์ด้านเศรษฐกิจทั้งในระดับโลกและระดับภูมิภาค คือ การเพิ่มขีดความสามารถของแรงงาน และผู้ประกอบการในประเทศไทย ดังนั้น ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์นี้จึงได้กำหนดแนวทางการ ดำเนินงาน ๓ ประการดังนี้

๑) ส่งเสริมพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงานไทยให้ได้มาตรฐานสากล พัฒนาขีดความสามารถของแรงงานและผู้ประกอบการผ่านระบบประกันคุณภาพมาตรฐานฝีมือแรงงาน และค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพโดยเฉพาะสาขาอาชีพที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อม จากผลของการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ภายใต้ข้อจำกัดด้านทรัพยากรและกรอบเวลา โดยจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายของกระทรวงแรงงานและต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อขยายผลให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ

๒) ดำเนินการเชิงรุกควบคู่กันโดยเน้นพัฒนาฝีมือแรงงานไทยเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศพัฒนาระบบความสามารถ (Competency-Based System) รายกลุ่มอุตสาหกรรมซึ่งประกอบด้วยความสามารถในสาขาอาชีพความสามารถที่จำเป็นพื้นฐานได้แก่ทักษะด้านภาษาและคอมพิวเตอร์ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่อการเพิ่มขีดความสามารถเช่นจริยธรรมและนิสัยอุตสาหกรรม

๓) พัฒนาและสนับสนุนให้สถานประกอบการเข้าสู่ระบบมาตรฐานแรงงานไทยเพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถให้กับแรงงานและสถานประกอบการ

๔) “ซ่อม” กลุ่มแรงงานทักษะฝีมือต่ำและค่อนข้างต่ำ (Unskilled & Semi Skill) ในระยะแรก เพื่อให้มีทักษะฝีมือที่เพียงพอในส่วนที่ขาดเพื่อให้ยังคงอยู่ในตลาดแรงงานได้และทดแทนปัญหาการขาดแคลนแรงงานในอนาคตได้ในระยะต่อไปจะต้องเน้น “เสริม” และ “สร้าง” ควบคู่กันจนไปสู่เป้าหมายสูงคือคนในอีก ๒๐ ปีข้างหน้าเป็น Brain Power & Talent หรือเพิ่มสัดส่วนของกำลังแรงงาน ๒.๐ – ๓.๐ – ๔.๐ และให้ ๑.๐ หกไปหรือมีน้อยที่สุด

๕ มุ่งเน้นพัฒนานคนเพื่อรองรับกลุ่มอุตสาหกรรมก้าวหน้า (Advanced Industry) อาทิหุ่นยนต์ (Robot) กลุ่มทักษะฝีมือขั้นสูง (High Skill Labour) เพื่อตอบ Thailand ๔.๐

๑.๑) เป้าหมาย

- (๑) แรงงานมีผลิตภาพมีสมรรถนะได้มาตรฐานมีทักษะฝีมือสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก
- (๒) สถานประกอบการมีความพร้อมด้านแรงงานในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและมีความรับผิดชอบต่อสังคมด้านแรงงาน

๑.๒) ค่าเป้าหมายไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

๑.๓) ตัวชี้วัดระดับแนวทางการดำเนินการ/พัฒนา (ระดับ Outcome) ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๑.๔) โครงการสำคัญ

- โครงการรณรงค์ ส่งเสริมการบริหารจัดการด้านแรงงานในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
- โครงการพัฒนาระบบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติรองรับ ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย
- โครงการเพิ่มทักษะกำลังแรงงานในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
- โครงการเพิ่มผลิตภาพแรงงานสู่ SMEs ๔.๐

๒) แนวทางที่ ๒ : การคุ้มครองและเสริมสร้างความมั่นคงหลักประกันในการทำงานและคุณภาพชีวิตที่ดี

กำลังแรงงานเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาประเทศ หากกำลังแรงงานไม่ได้รับโอกาสและไม่ได้รับการดูแลในเรื่องการประกอบอาชีพสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายและการสร้างหลักประกันที่ดีทางสังคม ก็จะไม่มีการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืนส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์นี้ จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับกำลังแรงงานไว้ ๕ ประการดังนี้

๑) เสริมสร้างความมั่นคงในการมีงานทำ เพื่อส่งเสริมให้กำลังแรงงานรวมทั้งผู้สูงอายุและคนพิการได้มีงานทำมีรายได้และได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายโดยดำเนินการส่งเสริมการมีงานทำการประกอบอาชีพอิสระการแนะแนวอาชีพ ที่สอดคล้องกับตลาดแรงงานการส่งเสริมการมีงานทำอย่างยั่งยืนและคนหางานได้รับการคุ้มครอง รวมทั้งให้แรงงานได้รับการคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายมีความปลอดภัยในการทำงานมีสภาพแวดล้อมและสภาพการทำงานที่ดี ได้รับสวัสดิการแรงงานที่เหมาะสมและความสมานฉันท์ระหว่างแรงงานและผู้ประกอบกิจการโดยดำเนินการคุ้มครองแรงงานเสริมสร้างความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงานและเสริมสร้างระบบแรงงานสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมทั่วถึงโดยเป็นงานที่ใช้หลักบูรณาการและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

๒) เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แรงงานผ่านระบบประกันสังคม /ส่งเสริมระบบการออม เพื่อให้มีหลักประกันชีวิตที่มั่นคง ภายใต้การบริหารจัดการที่ดีมีธรรมาภิบาลการพัฒนาแบบและสิทธิประโยชน์ที่มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของแรงงานและดำเนินการเพื่อให้กองทุนมีเสถียรภาพ

๓) “สร้าง” กลุ่มเด็กแรกเกิดจนถึงประถมศึกษาซึ่งใน ๒๐ ปีข้างหน้า ซึ่งจะเป็นกำลังแรงงาน (Labour Force) ที่สำคัญในอนาคตโดยร่วมมือกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างคนให้เต็ม Power & Talent

๔) “เสริม” ศักยภาพให้กับกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจนถึงผู้ที่จบมหาวิทยาลัยรวมทั้งกลุ่มคนหางานวัยต้นซึ่งคนกลุ่มนี้จะเป็นกำลังแรงงานหลักในอีก ๑๐ ปีข้างหน้าเพื่อให้เป็นไปในทิศทางที่ตลาดแรงงานต้องการ

๕) ต้องเน้นการสร้าง Talent ใน ๓ กลุ่มอาชีพคือเกษตรท่องเที่ยวและบริการอาชีพ

๕.๑) กลุ่มแรงงาน Based on Bio อาชีพการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agriculture Tourism) และกลุ่ม Base on Culture อาชีพอุตสาหกรรมเชิงวัฒนธรรม (Culture Industry) หัตถกรรม (Handy craft)

ซึ่งเป็นการผลิตที่มีมูลค่าน้อย (Low Value) ทำกันเองภายในท้องถิ่นแรงงานอยู่กับที่เป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน ประเทศไทยมีความหลากหลายด้าน Culture & Agriculture กระทรวงแรงงานมุ่งสร้างคนเหล่านี้ให้ดีขึ้นเพราะในอนาคตแรงงานกลุ่มนี้จะแข่งขันเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (Add Value) เองแต่ละภาคต้องเน้นจุดเด่นที่แตกต่างกัน

๕.๒) กลุ่มภาคบริการ (Service) ที่มีความสามารถรองรับ (Absorb) แรงงานจำนวนมาก จะเป็นแหล่งในการสร้างแรงงานและการจ้างแรงงาน (Employment) ได้อีกมากซึ่งในอนาคตภาคบริการจะไม่ใช่ Service Only แต่จะเป็น Service in Product หรือ Product in Service ซึ่งสามารถสนองตอบความต้องการของประเทศเพื่อนบ้านได้ด้วยภาคบริการมีความยืดหยุ่นมากกว่าภาคอุตสาหกรรมยังสามารถรองรับและสร้างตลาดแรงงานได้อีกมาก

๒.๑) เป้าหมาย

(๑) แรงงานได้รับความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายมีหลักประกันสังคมที่มั่นคงและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

(๒) กำลังแรงงานได้รับความคุ้มครองขยายโอกาสการมีงานทำและมีทางเลือกในการประกอบอาชีพ

๒.๒) ค่าเป้าหมาย

ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑๓.๕๖๐๖ ล้านคน

ปี ๒๕๖๔ จำนวน ๑๓.๗๖๐๖ ล้านคน

ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๑๓.๙๖๐๖ ล้านคน

๒.๓) ตัวชี้วัดระดับแนวทางการดำเนินการ/พัฒนา (ระดับ Outcome)

จำนวนแรงงานในระบบที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายประกันสังคม

๒.๔) โครงการสำคัญ

- การพัฒนาสิทธิประโยชน์บริการทางการแพทย์
- โครงการพัฒนากฎหมายเพื่อขยายการคุ้มครองแก่แรงงานนอกระบบ
- โครงการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ แรงงานสูงอายุและแรงงานคนพิการ
- โครงการรณรงค์ลดอุบัติเหตุจากการทำงานให้เป็นศูนย์ (Zero Accident Campaign)
- โครงการแก้ไขปัญหาความเดือนร้อนด้านอาชีพกระทรวงแรงงาน

๓) แนวทางที่ ๓ : การบริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศ

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจสังคมและภาคแรงงานของประเทศ จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศ ที่มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก โดยการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อลดทอนปัจจัยด้านลบให้มีผลกระทบน้อยที่สุด ดังนั้น ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์นี้จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินงาน ๓ ประการดังนี้

๑) เร่งดำเนินการมาตรการที่เป็นการส่งเสริมและแสวงหาโอกาสจากกระแสโลกาภิวัตน์เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจและภาคแรงงานของประเทศให้ครอบคลุมมากที่สุด ทั้งการพัฒนาระบบข้อมูลและการศึกษาวิจัยด้านแรงงาน

๒) เร่งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านแรงงาน ทั้งในกรอบทวิภาคีพหุภาคีและเขตการค้าเสรีการดำเนินการมาตรการเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) รวมถึงการพัฒนาระบบบริหารจัดการและการบูรณาการทางานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงาน

๓) ต้องบริหารจัดการแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศอย่างเป็นระบบเพื่อให้แรงงานไทยที่มีความประสงค์จะไปทำงานต่างประเทศได้ไปทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสม ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม ได้รับการคุ้มครองตามสิทธิประโยชน์ตามสัญญาและกฎหมายของประเทศที่ไปทำงาน และได้รับการส่งเสริมการพัฒนาทักษะฝีมือรวมถึงการส่งเสริมรักษาและขยายตลาดแรงงานไทยในต่างประเทศ

๔) ปรับเปลี่ยนระบบการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว(Zoning) เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่แรงงานไทยและเศรษฐกิจของประเทศ จากการจ้างแรงงานต่างด้าวการควบคุม /หรือ ผลกระทบที่เกิดจากการใช้แรงงานต่างด้าว ทั้งด้านสังคมสาธารณสุขและความมั่นคงของชาติโดยการพัฒนา ระบบโครงสร้างและกลไกในการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างมีประสิทธิภาพ ท้นต่อการเพิ่มขึ้นของ ปริมาณการจ้างแรงงานต่างด้าวมีการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวของประเทศ ที่ประสบความสำเร็จเพื่อเสนอต่อรัฐบาลให้กำหนดเป็นวาระแห่งชาติ ในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วย ราชการต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองทัพอากาศ

๕) ขจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย แรงงานบังคับ แรงงานผิดกฎหมายและ การค้ามนุษย์ด้านแรงงานเพื่อลดเงื่อนไขการกีดกันทางการค้าและการส่งออก

๓.๑) เป้าหมาย

(๑) การบริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศที่มีประสิทธิภาพเกิดมูลค่าเพิ่มทาง เศรษฐกิจและเป็นไปตามการดำเนินงานตามพันธกิจด้านแรงงานระหว่างประเทศ

(๒) บริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศผู้รับและผู้ส่งที่มีประสิทธิภาพและเกิด มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

(๓) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวทั้งระบบลดปัญหาการใช้ แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย

๓.๒) ค่าเป้าหมายปีพ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ รักษาสถานะ Tier ๒

๓.๓) ตัวชี้วัดระดับแนวทางการดำเนินการ/พัฒนา (ระดับ Outcome)

ระดับความสำเร็จของประเทศไทยในการแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวและปัญหาการค้ามนุษย์

๓.๔) โครงการสำคัญ

- โครงการความร่วมมือทางวิชาการกระทรวงแรงงาน ILO
- โครงการส่งเสริมการรักษาและขยายตลาดแรงงานไทยในต่างประเทศ
- โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานไทยในต่างประเทศ
- โครงการป้องกันการค้ามนุษย์ด้านแรงงานต่างด้าว
- โครงการความร่วมมือภายใต้กรอบพหุภาคี

๔) แนวทางที่ ๔ : การพัฒนากลไกในการสร้างความสมดุลของตลาดแรงงานเพื่อสร้างความยั่งยืนให้ภาค แรงงาน

ความไม่สมดุลของอุปสงค์และอุปทานด้านแรงงานในตลาดแรงงาน ทั้งเชิงปริมาณและเชิง คุณภาพเป็นปัญหาสะสมมาอย่างยาวนาน อันเนื่องมาจากปัญหาเชิงโครงสร้างประชากรของประเทศที่เข้าสู่ สังคมผู้สูงอายุ ปัญหาการเกิดต่ำ ทำให้มีกำลังแรงงานเข้าสู่ตลาดแรงงานในสัดส่วนที่ไม่เพียงพอกับความ ต้องการใช้แรงงานที่ขยายตัวตามการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ นี้จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อขจัด/ลด/บรรเทาปัญหาความไม่สมดุลนี้ไว้ ๒ ประการ ดังนี้

๑) ในระยะเร่งด่วน มุ่งบรรเทาความไม่สอดคล้องของการจ้างงานระหว่างอุปสงค์และ อุปทาน กำหนดแนวทางมาตรการบรรเทาปัญหาการขาดแคลนแรงงานให้กับผู้ประกอบการทุกส่วนราชการที่

เกี่ยวข้อง จะต้องดาเนินกลยุทธ์ควบคู่กันโดยการศึกษาวิเคราะห์และพยากรณ์สภาวะตลาดแรงงาน ทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด สื่อสารประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านแรงงานโดยเฉพาะความต้องการของตลาดแรงงาน รวมถึงเผยแพร่แนวความคิดหรือสร้างค่านิยมให้ประชากรกลุ่มเป้าหมายในช่วงวัยศึกษาที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานในอนาคตให้สนใจศึกษาในสาขาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

๒) สร้างความสมดุลของตลาดแรงงานแบบยั่งยืน ให้ภาคแรงงานของประเทศโดยการวางแผนกำลังแรงงานของประเทศเชิงบูรณาการประสานความร่วมมือ จัดทำแผนกำลังแรงงานร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฯ ต่อเนื่องจนถึงการเผยแพร่แผนกำลังแรงงานระดับประเทศและแผน กำลังแรงงานระดับจังหวัดให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ได้รับทราบและผลักดันให้หน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวงแรงงานนำไปใช้ตลอดจนการติดตาม และประเมินผลการดำเนินการตามแผนพัฒนากำลังแรงงานในระดับประเทศและระดับจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด

๓) ต้องมีข้อมูล (Data & Information) ในระดับต่างๆรวมถึงความต้องการแรงงานฝีมือในสาขาอาชีพต่างๆ (Skill Requirement) จึงจะสามารถพัฒนากำลังแรงงาน (Manpower) ได้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานได้ (Matching) เพราะข้อมูล (Data) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะหากมีความต้องการแรงงาน (Demand) แต่ประเทศไทยไม่สามารถตอบสนอง (Supply) ได้จะเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ

๔) ต้องมีข้อมูลสารสนเทศ (Data & Information) และจัดกลุ่มช่วงชั้น (Class) ให้ได้ว่าแรงงานกลุ่มใดเป็น Labour ๑.๐ กลุ่มใดเป็น ๒.๐ ๓.๐ และ ๔.๐ แต่ละ Class มีจำนวนประมาณเท่าไร และต้องการความรู้ว่าแรงงานในอนาคตที่เป็น Talent ควรต้องมีรายได้ (Income) เท่าไรกลุ่ม Highly Skill จะสร้างมูลค่า (Value) ได้เท่าไร

๕) ต้องบริหาร Stock & Flow Workforce

๔.๑) เป้าหมาย

- (๑) ตลาดแรงงานมีกำลังแรงงานที่เพียงพอทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
- (๒) แรงงานได้รับการจ้างงานที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๔.๒) ค่าเป้าหมาย

- ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๖๕
- ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๗๐
- ปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๗๕

๔.๓) ตัวชี้วัดระดับแนวทางการดำเนินการ/พัฒนา (ระดับ Outcome)

ร้อยละของผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติได้รับอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนดตามกฎหมาย

๔.๔) โครงการสำคัญ

- โครงการสำรวจความต้องการและการขาดแคลนแรงงานของสถานประกอบการ
- โครงการค่าจ้างภาคเอกชน

๕) แนวทางที่ ๕: การบริหารจัดการองค์กรบุคลากรด้วยหลักธรรมาภิบาลเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในองค์กร

๑) มุ่งเน้นการบริหารจัดการเป็นเลิศในทุกด้านภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งด้านโครงสร้างองค์กรของทุกส่วนราชการในสังกัดกระทรวงแรงงานด้านบุคลากรที่ต้องมีการบริหารทรัพยากรบุคคลเชิงกลยุทธ์ด้วยการพัฒนาระบบ HR Scorecard การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรทั่วทั้งองค์กรอันจะมีส่วนสำคัญต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามแผนแม่บท ทั้งนี้ กลไกที่จะขับเคลื่อน

ยุทธศาสตร์ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ต้องให้ความสำคัญกับการศึกษาวิจัยและการติดตามประเมินผล เพราะการติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพย่อม นำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงผลักดันและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สนองต่อการดาเนินการที่เป็นเลิศ

๒) ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อเอื้ออำนวยต่อการบริหารงาน

๓) สร้างกลไกความร่วมมือกับเครือข่ายด้านแรงงานให้เข้มแข็ง ทั้งระดับองค์กรและระดับพื้นที่ เช่น อาสาสมัครแรงงานการจัดการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อเป็นส่วนสนับสนุนการบริหารงานเช่น แก้ไขปัญหาด้านแรงงานการเตือนภัยด้านแรงงาน

๔) มุ่งเสริมสร้างภาพลักษณ์องค์กรด้วยการสื่อสารสร้างการรับรู้ความเข้าใจและปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมและสนับสนุนให้ได้รับข้อมูลข่าวสารด้วยความรวดเร็ว

๕.๑) เป้าหมาย

(๑) ปรับเปลี่ยนองค์กรให้มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสูงทันสมัยคล่องตัวและมีธรรมาภิบาลเป็นหน่วยงานต้นแบบ

(๒) บุคลากรและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์กร

๕.๒) ค่าเป้าหมายปี ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ ร้อยละ ๘๕

๕.๓) ตัวชี้วัดระดับแนวทางการดำเนินการ/พัฒนา (ระดับ Outcome)

คะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดาเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ระดับกระทรวงแรงงาน)

๕.๔) โครงการสำคัญ

- โครงการสนับสนุนและสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริต “ดวงตาแรงงาน”
- โครงการเสริมสร้างธรรมาภิบาลป้องกันและลดความเสี่ยงในการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- การพัฒนาปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน
- โครงการกระทรวงแรงงานร่วมขับเคลื่อนประเทศไทยให้ใสสะอาดปราศจากทุจริต (Zero Tolerance & Clean Thailand)

๖) แนวทางที่ ๖ : การพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อบูรณาการสารสนเทศที่ทันสมัยและมีเสถียรภาพ

ปัจจุบันพัฒนาการและการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในองค์กรส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมซึ่งก่อให้เกิดความท้าทายแก่ผู้บริหารองค์กรทุกองค์กรในอนาคตให้นำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจและวิสัยทัศน์ต่อแนวโน้มของเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถตัดสินใจนำเทคโนโลยีมาใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อโลกเริ่มเข้าสู่ยุคระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่เทคโนโลยีดิจิทัลจะไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุนการทำงานเหมือนในอดีตที่ผ่านมาอีกต่อไป หากแต่จะหลอมรวมเข้ากับชีวิตคนอย่างผสมกลมกลืนและจะเปลี่ยนโครงสร้างรูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจกระบวนการผลิตการค้าบริการและกระบวนการทางสังคมอื่นๆ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไปอย่างสิ้นเชิงประเทศไทยจึงต้องเร่งนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญ ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศโดยในบริบทของประเทศไทยเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถตอบปัญหาความท้าทายที่ประเทศกำลังเผชิญอยู่หรือเพิ่มโอกาสในการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมเช่น

- การใช้เทคโนโลยีในการนำพาประเทศก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลาง (MIT) ที่เป็นหนึ่งในเป้าหมายการพัฒนาประเทศเร่งด่วนของรัฐบาล
 - การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำของสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านรายได้ การศึกษา การรักษาพยาบาล สิทธิประโยชน์การเข้าถึงข้อมูล ฯลฯ ให้เกิดการกระจายทรัพยากรและโอกาสที่ทั่วถึงเท่าเทียม และเป็นธรรมยิ่งขึ้น
 - การบริหารจัดการการเข้าสู่สังคมสูงวัยที่ประเทศไทย ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่ส่งผลต่อผลิตภาพของประเทศรวมถึงความต้องการใช้เทคโนโลยีในการดูแลผู้สูงอายุ
 - การแก้ปัญหาคอร์รัปชันอันเป็นปัญหาเรื้อรังของประเทศ โดยสร้างความโปร่งใสให้กับภาครัฐด้วยการเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐได้
- ความท้าทายที่สำคัญที่สุด คือ การพัฒนาศักยภาพของคนในประเทศทั้งบุคลากรด้านเทคโนโลยีบุคลากรที่ทำงานในภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการที่จะต้องขาดแคลน รู้เท่าทันสื่อเท่าทันโลก ด้วยตระหนักถึงความท้าทายและโอกาส ดังนั้น กระทรวงแรงงานจึงได้กำหนดให้การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในแผนแม่บทและภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์นี้ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงาน โดยมุ่งเน้นที่การพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและระบบสารสนเทศ เพื่อใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศเป็นกลไกในการเชื่อมโยงภารกิจด้านแรงงานสู่ประชากรวัยทำงานทุกคนอย่างสะดวกรวดเร็วทุกที่ทั่วถึงเป็นธรรม และเท่าเทียมอันจะนำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนของประเทศไทยตามนโยบายของรัฐบาลในท้ายที่สุด

๖.๑) เป้าหมาย

พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศให้เกิดการเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนและการบูรณาการเพื่อการเข้าถึงและการให้บริการอย่างมีคุณภาพ

๖.๒) ค่าเป้าหมายระดับที่ ๕

๖.๓) ตัวชี้วัดระดับแนวทางการดำเนินการ/พัฒนา (ระดับ Outcome)

ความสำเร็จการติดตามและประเมินผลการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๖.๔) โครงการสำคัญ

- โครงการพัฒนาระบบวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ด้านแรงงาน (Labour Big Data Analytics) เพื่อการพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ
- โครงการพัฒนาระบบการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ภาคความรู้) ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์

๒.๓.๔ แผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ กระทรวงแรงงาน

แผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ กระทรวงแรงงาน เป็นเครื่องมือในการกำกับการดำเนินงาน และการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงาน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ รวมทั้งบรรลุเป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์จากการใช้จ่ายงบประมาณ และขับเคลื่อนเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่กระทรวงแรงงานเป็นหน่วยรับผิดชอบ หรือสนับสนุนการดำเนินงาน โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ กระทรวงแรงงานมีเป้าหมายการดำเนินงาน ดังนี้

๑.๑ การขับเคลื่อนเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการประชุมปรึกษาของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ มีมติเห็นชอบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติ โดยกำหนดหน่วยงานในการรับผิดชอบขับเคลื่อนตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้

ยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งกระทรวงแรงงานได้รับมอบหมายเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนตัวชี้วัดเป้าหมายของแผนแม่บทย่อย ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติจำนวน ๓ ตัวชี้วัดดังนี้

๑. ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตแผนย่อยการพัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานและบริการแห่งอนาคตเป้าหมายแผนแม่บทย่อยแรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ตัวชี้วัดอันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงานอันดับที่ ๖๐ (ในปี ๒๕๖๕)

๒. ประเด็นศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตแผนย่อยการพัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานเป้าหมายแผนแม่บทย่อยแรงงานมีศักยภาพในการเพิ่มผลผลิตมีทักษะอาชีพสูงตระหนักในความสำคัญ ที่จะพัฒนานตนเองให้เต็มศักยภาพสามารถปรับตัวและเรียนรู้สิ่งใหม่ตามพลวัตของโครงสร้างอาชีพและความต้องการของตลาดแรงงานเพิ่มขึ้นตัวชี้วัดผลผลิตภาพแรงงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ (ร้อยละต่อปี)

๓. ประเด็นศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตแผนย่อยการพัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานเป้าหมายแผนแม่บทย่อย มีคนไทยที่มีความสามารถและผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศเข้ามา ทำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นตัวชี้วัดสัดส่วนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ (ในปี ๒๕๖๕)

๑.๒ การดำเนินการตามนโยบายกระทรวงแรงงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

นโยบายเร่งด่วน

๑. เยียวยาความเจ็บปวดที่ประเทศกำลังเผชิญอยู่โดยเฉพาะ SMEs และประชาชนตกงาน

๑.๑ มาตรการชดเชยรายได้แก่ลูกจ้างของสถานประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา (COVID-19) ซึ่งยังไม่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยา

๑.๒ มาตรการลดอัตราเงินสมทบกองทุนประกันสังคมให้นายจ้างและผู้ประกันตน (สปส.)

๑.๓ มาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่กู้ยืมเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานโดยปลอดดอกเบี้ย (ดอกเบี้ย ๐%)

๑.๔ มาตรการเชิงรุกให้ลูกจ้างที่ว่างงานได้รับสิทธิประโยชน์โดยเร็ว

๒. แก้ปัญหาต่างๆในแนวทางที่ต้องยั่งยืน (เศรษฐกิจยั่งยืน) ต้องใช้เงินที่เหมาะสมและที่สำคัญช่วยเหลือตรงกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลกระทบกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือจริงและกลุ่มเปราะบาง โดยเฉพาะกลไก ศบค. (ศูนย์บริหารสถานการณ์เศรษฐกิจ)

๒.๑ มาตรการสนับสนุนการจ้างงานเพื่อคนว่างงานในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจโควิด

๒.๒ มาตรการเร่งรัดการออกกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบเพื่อรองรับแรงงานนอกระบบทุกคน

๒.๓ มาตรการส่งเสริมแรงงานสัมพันธ์เชิงรุกในภาวะวิกฤติ

๓. สร้างแรงจูงใจให้ธุรกิจต่างๆยังคงจ้างงานต่อไปและใช้วิกฤติพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพและแข่งขันได้

๓.๑ มาตรการยกระดับทักษะฝีมือแรงงานให้เป็นแรงงานคุณภาพ (Super Worker)

๓.๒ มาตรการสินเชื่อเพื่อส่งเสริมการจ้างงาน

๓.๓ มาตรการส่งเสริมการเข้าสู่ระบบมาตรฐานแรงงานไทยและมาตรฐานด้านความปลอดภัยในการทำงาน

๔. รัฐ (หน่วยงานของรัฐ) ให้มีแผนการจ้างงานคนรุ่นใหม่และผู้ไม่เคยเข้าสู่ตลาดแรงงานให้มีความหมาย

- ๔.๑ มาตรการสนับสนุนการจ้างงานผู้สำเร็จการศึกษาใหม่
- ๔.๒ THAILAND JOB EXPO ๒๐๒๐
- ๔.๓ Platform ไทยมีงานทำ.com

นโยบายสำคัญ

๑. มาตรการบริหารจัดการการทำงานของแรงงานต่างด้าว
๒. มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงานเพื่อมุ่งสู่ Tier ๑
๓. มาตรการถอดรายการสินค้าออกจากการถูกขึ้นบัญชีการใช้แรงงานเด็กหรือแรงงานบังคับ

(List of Goods Produced by Child Labor or Force Labor: TVPRA List)

๔. มาตรการส่งเสริมคุ้มครองพัฒนาและสร้างหลักประกันทางสังคมสู่แรงงานนอกระบบ
๕. มาตรการส่งเสริมแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศ
๖. มาตรการเร่งรัดการดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ

แผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๔ กระทรวงแรงงาน | ๗

๗. มาตรการบริหารจัดการด้านแรงงานในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZ)

๘. Safety & Healthy Thailand

๙. มาตรการพัฒนาสิทธิประโยชน์ให้สอดคล้องภาวะเศรษฐกิจสังคมและรองรับสังคมสูงอายุ

กลไกการขับเคลื่อน

๑. จัดตั้งศูนย์อำนวยการแรงงานแห่งชาติ (ศอร.)
๒. มาตรการให้บริการประชาชนทางอิเล็กทรอนิกส์ (e – Service)
๓. พัฒนาระบบวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ด้านแรงงาน (Labour Big Data Analytics)
๔. การบริหารจัดการแนวนโยบายเชิงรุก
๕. การบริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาล

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านแรงงานจังหวัดระนอง (พ.ศ.๒๕๖๓ – ๒๕๖๕)

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านแรงงานจังหวัดระนอง(พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน

การทำแผนปฏิบัติการด้านแรงงาน (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ฉบับนี้ มีพัฒนามาจากการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานระดับจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ตามมติคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ จนมาถึงการปรับปรุงแผนตามมาตรา ๙ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีสาระสำคัญในวาระเริ่มแรกการจัดทำแผนปฏิบัติการราชการของส่วนราชการเป็นแผนห้าปีให้จัดทำแผนสามปี โดยมีห้วงเวลาตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ถึงปีงบประมาณ ๒๕๖๕ จึงเป็นที่มาของการปรับปรุงแผนดังกล่าวให้เป็นปัจจุบันและสอดคล้องกับสถานการณ์ โดยประเมินจากสถานการณ์ที่นำมาพิจารณาประกอบด้วย

๓.๑.๑ ข้อมูลทั่วไป

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดแรกของภาคใต้ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๕๖๘ กิโลเมตรมีพื้นที่ประมาณ ๓,๒๙๘.๐๔๕ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๐๖๑,๒๗๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๓ ของเนื้อที่ทั้งประเทศและมีพื้นที่มากเป็นอันดับ ๖๐ ของประเทศ และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอนาทมจังหวัดชุมพร

ทิศตะวันออกติดต่อกับ อำเภอเมืองอำเภอสวี อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร

ชาย อำเภอนาทมอำเภอบ้านตาขุน

ภาคใต้จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอกระบุรีจังหวัดพังงา

และอำเภอศรีรัตนคมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและ

ทะเลอันดามัน

ถนนสายหลักของจังหวัดระนอง คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (สายเพชรเกษม)จากจังหวัดชุมพรมายังจังหวัดระนอง ระยะทาง ๑๑๒ กิโลเมตร และสายรองทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๐๖ จากสามแยกราชกรูด อำเภอเมือง ผ่านอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร ไปจดทางหลวงหมายเลข ๔๑ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ระยะทาง ๖๓ กิโลเมตร การคมนาคมทางอากาศมีสนามบินขนาดเล็ก ๑ แห่ง อยู่ในเขตอำเภอเมือง

ลักษณะภูมิประเทศ ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสลับซับซ้อนประมาณร้อยละ ๘๖ ของพื้นที่จังหวัด มีที่ราบร้อยละ ๑๔ ของพื้นที่จังหวัด และเป็นป่าปกคลุมทางทิศตะวันออกของจังหวัด พื้นที่ลาดเอียงลงสู่ทะเลอันดามันทางทิศตะวันตก ภูเขาที่สูงที่สุดของจังหวัด คือ ภูเขาพ่อตาโขงโดง สูง ๑,๗๐๐ ฟุต และมีเกาะใหญ่น้อยในทะเลอันดามันจำนวน ๖๒ เกาะ พื้นที่จังหวัดระนองมีลักษณะรูปร่างเรียวยาวและแคบระยะทางจาก ทิศเหนือจรดทิศใต้ยาว ๑๖๙ กิโลเมตร มีส่วนที่กว้างที่สุดที่เป็นพื้นดินประมาณ ๒๕ กิโลเมตร และมีส่วนที่แคบที่สุด ๙ กิโลเมตร มีแม่น้ำกระบุรีกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมา

ลักษณะภูมิอากาศ ระนองเป็นจังหวัดที่ได้ชื่อว่า“มีฝนตกชุกที่สุดของประเทศ” หรือเป็นเมือง “ฝนแปด แดดสี่”เนื่องจากอยู่ทางด้านตะวันตกของประเทศ และติดกับทะเลอันดามัน จึงได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๓,๖๙๑.๘๐ – ๕,๓๓๐.๗๐ มิลลิเมตรต่อลิตรต่อปี ฝนตกในแต่ละปีประมาณ ๘ เดือนตั้งแต่เดือน เมษายน – พฤศจิกายน และฝนตกมากที่สุดในช่วงเดือนพฤษภาคม –กรกฎาคม

เฉลี่ยเดือนละ ๒๐ วัน อุณหภูมิสูงสุด ๓๙.๕ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุด ๑๖.๕ องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ ๒๗.๑๘ องศาเซลเซียส แบ่งออกเป็น ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว

การนับถือศาสนา ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาเป็นอิสลาม คริสต์ อื่น ๆ

ประเพณี/งานประจำปี จังหวัดระนองมีประเพณีและงานประจำปีที่สำคัญที่นิยมปฏิบัติสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบันคือ ประเพณีสวดกลางบ้าน งานขึ้นถ้ำพระขยงค์ งานเทศกาลสงกรานต์น้ำแร่แช่น้ำศักดิ์สิทธิ์ ประเพณี ออกพรรษา ประเพณีเทศน์มหาชาติและ พิธีการกวนข้าวทิพย์ เทศกาลวันวิสาขบูชาและสมโภชพระเจดีย์ดาดู ประเพณีงานลอยกระทง งานเทศกาลเที่ยวระนอง ท่องอันดามัน

เขตการปกครอง จังหวัดระนองแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๕ อำเภอ มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๓๑ แห่ง โดยมีอำเภอกระบุรีมีพื้นที่มากที่สุด และอำเภอสušสำราญมีพื้นที่น้อยที่สุด

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนพื้นที่และจำนวนหน่วยการปกครองจังหวัดระนอง

อำเภอ	พื้นที่	หน่วยการปกครอง	
	(ตร.กม.)	ร้อยละ	ข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
อ.เมืองระนอง	๗๑๓.๗๒	๒๑.๖๔	๑ อบจ. , ๒ ทม. , ๕ ทต. และ ๔ อบต.
อ.กระบุรี	๗๘๓.๐๑	๒๓.๗๔	๒ ทต. , ๖ อบต.
อ.กะเปอร์	๖๕๗.๖๙	๑๙.๙๔	๑ ทต. , ๔ อบต.
อ.ละอุ่น	๗๔๘.๕๕	๒๒.๗	๑ ทต. , ๓ อบต.
อ.สุขสำราญ	๓๙๕.๐๘	๑๑.๙๘	๑ ทต. , ๑ อบต.
รวม	๓,๒๙๘.๐๕	๑๐๐	๑ อบจ. , ๒ ทม. , ๑๐ ทต. และ ๑๘ อบต.

ที่มา : สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดระนอง ณ เมษายน ๒๕๖๔

ตารางที่ ๒ จำนวนประชากรจังหวัดระนองจำแนกตามอำเภอและเพศ ณ เดือน ธันวาคม ๒๕๖๓

ลำดับที่	อำเภอ	ครัวเรือน (บ้าน)	จำนวนประชากร (คน)			ร้อยละ (%)	
			ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
๑	เมืองระนอง	๔๙,๐๐๕	๔๗,๖๘๗	๔๗,๐๖๗	๙๔,๗๕๔	๕๐.๓๓	๔๙.๖๗
๒	กระบุรี	๒๔,๒๔๗	๒๔,๕๙๓	๒๓,๘๒๕	๔๘,๔๑๘	๕๐.๗๙	๔๙.๒๑
๓	กะเปอร์	๘,๖๓๕	๑๑,๑๓๖	๑๐,๘๕๗	๒๑,๙๙๓	๕๐.๖๓	๔๙.๓๗
๔	ละอุ่น	๖,๗๔๑	๗,๖๙๔	๗,๔๖๓	๑๕,๑๕๗	๕๐.๗๖	๔๙.๒๔
๕	สุขสำราญ	๔,๕๔๙	๗,๑๗๐	๗,๑๙๐	๑๔,๓๖๐	๔๙.๙๓	๕๐.๐๗
รวม		๙๓,๑๗๗	๙๘,๒๘๐	๙๖,๔๐๒	๑๙๔,๖๘๒	๕๐.๔๘	๔๙.๕๒

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดระนอง

๓.๑.๒ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดระนองประจำปี ๒๕๖๒

มูลค่า ๒๗ ,๙๑๘ ล้านบาท

ประกอบด้วยภาคเกษตร ๑๑,๔๒๖ ล้านบาท สัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๔๑.๐ ภาคนอกเกษตร ๑๖,๔๙๓ ล้านบาท สัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๕๙.๐ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัว ๑๐๑,๘๒๒ บาท

ตารางที่ ๓ ผลผลิตทั้งหมดมวลรวมจังหวัดระนอง ประจำปี ๒๕๖๒

รายการ	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (ล้านบาท)	
	๒๕๖๑	๒๕๖๒
ภาคเกษตร	๑๑,๙๔๕.๐๐	๑๑,๔๖๒.๐๐
๑. เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๑,๙๔๕.๐๐	๑๑,๔๖๒.๐๐
ภาคนอกเกษตร	๑๗,๒๘๘.๐๐	๑๖,๔๙๓.๐๐
๒. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑๓๗.๐๐	๑๓๙.๐๐
๓. การผลิตอุตสาหกรรม	๒,๕๕๓.๐๐	๒,๕๐๗.๐๐
๔. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๓๗๒.๐๐	๓๘๓.๐๐
๕. การจัดหา น้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๑๐๙.๐๐	๑๑๗.๐๐
๖. การก่อสร้าง	๑,๐๘๒.๐๐	๑,๓๑๔.๐๐
๗. การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๔,๓๒๔.๐๐	๔,๑๙๕.๐๐
๘. การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๒,๘๐๒.๐๐	๑,๗๓๘.๐๐
๙. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๓๔๔.๐๐	๓๖๖.๐๐
๑๐. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๒๐๖.๐๐	๒๒๗.๐๐
๑๑. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑,๔๖๙.๐๐	๑,๔๙๓.๐๐
๑๒. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๙๓๕.๐๐	๙๕๖.๐๐
๑๓. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๓.๐๐	๔.๐๐
๑๔. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๙๔.๐๐	๙๘.๐๐
๑๕. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๘๖๑.๐๐	๘๙๕.๐๐
๑๖. การศึกษา	๑,๐๕๓.๐๐	๑,๐๕๑.๐๐
๑๗. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๖๙๑.๐๐	๗๕๑.๐๐
๑๘. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๙๑.๐๐	๑๐๖.๐๐
๑๙. กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๑๖๓.๐๐	๑๕๓.๐๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๒๙,๒๓๔	๒๗,๙๕๕
มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัว (บาท)	๑๐๘,๔๙๔	๑๐๑,๘๒๒
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๒๖๙	๒๗๔

มูลค่า GPP ระนอง เท่ากับ ๒๗,๙๕๕ ล้านบาท

อันดับที่ ๑๔ ของภาคใต้ (อันดับ ๑ คือภูเก็ต) อันดับที่ ๗๒ ของประเทศ (อันดับ ๑ คือ กรุงเทพฯ)

จำนวนประชากร เท่ากับ ๒๗๔,๑๘๙ คน

อันดับที่ ๑๓ ของภาคใต้ (อันดับ ๑ คือ สงขลา) อันดับที่ ๗๐ ของประเทศ (อันดับ ๑ คือ กรุงเทพฯ)

รายได้ต่อหัวของประชากร เท่ากับ ๑๐๑,๘๒๒ บาท

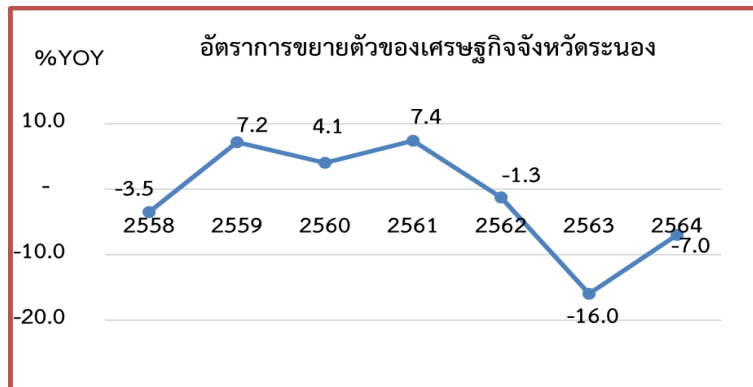
อันดับที่ ๑๐ ของภาคใต้ (อันดับ ๑ คือภูเก็ต) อันดับที่ ๔๔ ของประเทศ (อันดับ ๑ คือ ระยอง)

๒. รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดระนองปี ๒๕๖๔

เศรษฐกิจจังหวัดระนองปี ๒๕๖๔ คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -๗.๐ โดยมีแรงสนับสนุนที่สำคัญประกอบด้วย

(๑) การหดตัวของภาคบริการด้านการท่องเที่ยว และ

(๒) การหดตัวของภาคอุตสาหกรรมจากการแพร่ระบาดของโควิด - ๑๙ ระลอก ๓ สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ(๐.๒) - (๑.๐)

แนวโน้มเศรษฐกิจจังหวัดระนองในปี ๒๕๖๔

ด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจจังหวัดระนองปี ๒๕๖๔ คาดว่ามีแนวโน้มหดตัวร้อยละ -๗.๐ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ(-๗.๔) – (-๖.๖))จากการหดตัวด้านอุปทานเป็นสำคัญ จากการผลิตภาคบริการและภาคอุตสาหกรรม ขณะที่ด้านอุปสงค์ปรับตัวเป็นแนวนวน

ด้านอุปทาน คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -๑๓.๑ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ (-๑๓.๕) – (- ๑๒.๗)) หดตัวจาก การผลิตภาคบริการ ตามการลดลงของ จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดและนักท่องเที่ยวต่างชาติผ่านด่าน(ตม.) ยอดขายที่แจ้งเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหมวดโรงแรม และรายได้จากสนามบิน ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนผู้โดยสารผ่านสนามบินและจำนวนเที่ยวบินลงจอด จาก การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ๒๐๑๙ ระลอกที่ ๓ จังหวัดระนองตรวจพบผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การท่องเที่ยวของจังหวัด รวมถึงธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวต้องหยุดชะงัก ตามมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-๑๙ของจังหวัด ประกอบกับ ภาคอุตสาหกรรม หดตัวตามยอดขายที่แจ้งเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหมวดอุตสาหกรรมลดลง สะท้อนจากปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรมเนื่องจากการแพร่ระบาดในกลุ่มแรงงานต่างด้าว (เมียนมา) ของโรงงานแปรรูป แปรรูป และห้องเย็น ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องจากการประมงทำให้ผู้ประกอบการบางรายต้องปิดโรงงาน ขณะที่ภาคเกษตรกรรมขยายตัว ตามปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญเพิ่มขึ้น อาทิ ยางพาราแผ่นดิบคุณภาพ ๓ ปาล์มน้ำมัน ไข่เนื้อและปลาขึ้นทำ

ด้านอุปสงค์ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๐.๙ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ (๐.๔- ๑.๓)) จาก การค้าขายแดนจังหวัดเป็นสำคัญตามการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการนำเข้าและส่งออกสินค้า ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) และสถานการณ์ความไม่สงบทางการเมืองของประเทศเมียนมาส่งผลให้สินค้าอุปโภค-บริโภคเกิดภาวะขาดแคลนประกอบกับมีการสู้รบของทหารเมียนมากับกองกำลังชนกลุ่มน้อย ทำให้การขนส่งสินค้าระหว่างประเทศไทยและประเทศเมียนมาทางบก มีความเสี่ยงผู้ประกอบการนำเข้า-ส่งออก จึงหันมาใช้การขนส่งสินค้าทางเรือที่จังหวัดระนองเพิ่มขึ้นเนื่องจากจังหวัดระนองมีชายแดนติดกับจังหวัดเกาะสองของประเทศเมียนมา และสภาพภูมิศาสตร์ที่ติดทะเลที่เอื้อต่อการ

ขนส่งทางเรือ สะดวก รวดเร็ว และมีต้นทุนต่ำกว่าการใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวจากรายจ่ายลงทุนภาครัฐกลับมาขยายตัวรวมถึงรายจ่ายลงทุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรายจ่ายประจำภาครัฐชะลอลง การลงทุนภาคเอกชนชะลอลง ตามพื้นที่อนุญาตก่อสร้างปรับเปลี่ยนขึ้น ขณะที่ สินเชื่อเพื่อการลงทุนปรับลดลงสอดคล้องกับรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ที่ปรับลดลงเช่นกัน การบริโภคภาคเอกชน หดตัวต่อเนื่องจากปีก่อน จากภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้ลดลงผลจากการแพร่ระบาดของโรค COVID-๑๙ ระลอกสาม ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจชะลอลง แม้มีมาตรการภาครัฐช่วยสนับสนุนกำลังซื้อบางส่วน โดยการใช้จ่ายปรับลดลงในหลายหมวด ทั้งหมวดสินค้าในชีวิตประจำวัน หมวดสินค้ากึ่งคงทน หมวดบริการด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ปรับลดลงจากมาตรการคุมเข้มการเดินทางในหลายจังหวัด รวมถึงจำนวนรถยนต์จดทะเบียนใหม่ลดลง ซึ่งสะท้อนถึงกำลังซื้อครัวเรือนที่อ่อนแอ

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ

คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๖๔ ปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๖ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๐.๒ – ๑.๐) โดยปัจจัยสำคัญยังคงเป็นราคาพลังงานขณะเดียวกันมาตรการลดภาระค่าครองชีพ อาทิ ค่าไฟฟ้าและค่าน้ำประปา ช่วงเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน ๒๕๖๔ เป็นตัวชะลอมิให้เงินเฟ้อสูงเร็วเกินไป อย่างไรก็ตามมาตรการเพิ่มกำลังซื้อและการกระตุ้นการใช้จ่ายของภาครัฐที่มีอย่างต่อเนื่อง คาดว่าจะส่งผลต่อความต้องการบริโภคสินค้าและบริการภายในประเทศให้ขยายตัวได้

สำหรับสินค้าในหมวดอื่นๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มสูงขึ้น มีสาเหตุหลักจากการสูงขึ้นของหมวดเคสสถาน พาหนะ การขนส่งและการสื่อสารยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์และสินค้าในหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์สูงขึ้นโดยมีปัจจัยสำคัญจากการสูงขึ้นของสินค้าในกลุ่มเนื้อสัตว์ เป็ดไก่ สัตว์น้ำผลไม้สดเครื่องประกอบอาหารอาหารบริโภคในบ้าน-นอกร้าน นอกจากนี้ราคาสินค้าเกษตรยังมีโอกาสผันผวนตามสภาพอากาศ และสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙

ด้านการจ้างงานในจังหวัดคาดว่าผู้มีงานทำจำนวน ๑๓๘,๕๘๐ คน โดยการจ้างงานในจังหวัดได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ๒๐๑๙ ระลอกใหม่ โดยเฉพาะการจ้างงานภาคบริการและภาคอุตสาหกรรม จากการตรวจพบผู้ติดเชื้อโควิด-๑๙ ของแรงงานต่างด้าว (เมียนมา) จำนวนมากในกลุ่มโรงงานและแฟลป์ ทำให้สถานประกอบการต้องปิดกิจการชั่วคราว ตามคำสั่งของคณะกรรมการควบคุมโรคติดต่อจังหวัดระนอง

ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยงเศรษฐกิจจังหวัดระนอง ในปี ๒๕๖๔

๑. ภัยธรรมชาติ อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง ในพื้นที่ ทำให้พื้นที่เพาะปลูกเสียหาย เกษตรกรไม่สามารถเก็บเกี่ยวพืชผลทางการเกษตรได้ กระทบต่อรายได้เกษตรกร

๒. การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ตั้งแต่ช่วงต้นปี ๒๕๖๓ ทำให้มีมาตรการปิดเมือง ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว การขนส่ง การค้า และการส่งออกสินค้าเกษตร

๓. เศรษฐกิจโลกชะลอตัวโดยเฉพาะการส่งออก ทั้งจากการกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีน และการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-๑๙ ที่ตัวเลขผู้ติดเชื้อของโลกยังคงสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง กระทบต่ออุปสงค์ของโลกปรับตัวลดลงในระดับสูง อีกทั้งสถานการณ์ระบาดระลอกใหม่ของเชื้อไวรัส COVID-๑๙ เป็นปัจจัยเชิงลบที่มีต่อเศรษฐกิจโลก เศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจจังหวัดระนองในระยะยาว

๔. การปิดสถานประกอบการ การหยุดชะงักของกิจกรรมการผลิต การขนส่ง ภาคบริการจากการระบาดของ COVID-๑๙ ทำให้แรงงานต่างด้าวเดินทางกลับประเทศ และยังไม่สามารถเดินทางกลับเข้ามาทำงานในจังหวัดระนองได้ ส่งผลให้เกิดปัญหาขาดแคลนแรงงานในภาคเกษตรกรรม แรงงานกรีดยางภาคอุตสาหกรรมขาดแคลนแรงงานและภาคบริการรวมถึงธุรกิจต่อเนื่อง ต้องปิด/หยุดกิจการ

๕. ราคาผลผลิตตกต่ำ พืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด โดยเฉพาะ ปาล์มน้ำมัน ส่งผลให้รายได้เกษตรกรลดลง

๖. ราคาสินค้าอุปโภคบริโภคปรับตัวสูงขึ้น ภาวะรายได้หยุดชะงัก(Income shock) จากการLockdown และการปิดตัวของธุรกิจ ส่งผลให้การว่างงาน กระทบต่อการบริโภคของครัวเรือน

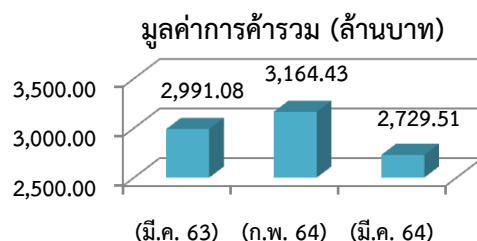
๗. ปัญหาภาระหนี้สินภาคครัวเรือนมีอัตราสูงขึ้น จำนวนผู้ว่างงานปรับตัวเพิ่มขึ้น ทำให้ความสามารถการชำระหนี้ลดลง

๘. ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน เนื่องจากภาวะเงินบาทแข็งค่ามากกว่าประเทศคู่แข่งส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของสินค้าของไทย

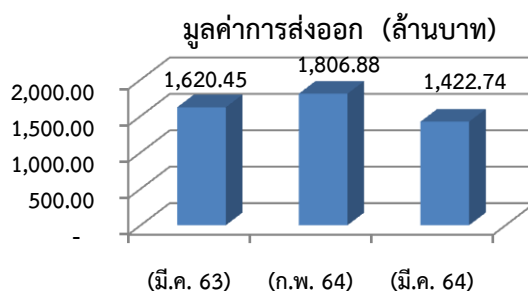
๓. สรุปภาวะการค้าชายแดนไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง

การค้าชายแดนไทย-เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง เดือนมีนาคม ๒๕๖๔

การค้าชายแดนกับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาด้านจังหวัดระนอง ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๖๔ มีมูลค่าการค้ารวมทั้งสิ้น ๒,๗๒๙.๕๑ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ๔๓๔.๙๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๗๔ (กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มีมูลค่าการค้ารวม ๓,๑๖๔.๔๓ ล้านบาท) และเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนลดลง ๒๖๑.๕๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๕ (มีนาคม ๒๕๖๓ มีมูลค่าการค้ารวม ๒,๙๙๑.๐๘ ล้านบาท)

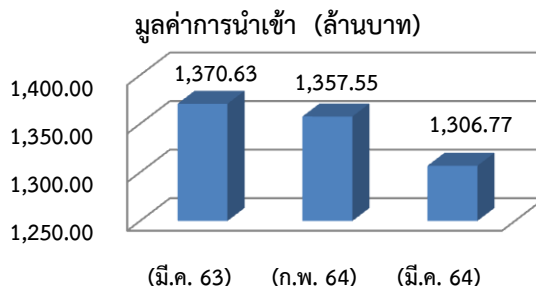

มูลค่าการส่งออก เดือนมีนาคม ๒๕๖๔ มีมูลค่าการส่งออกทั้งสิ้น ๑,๔๒๒.๗๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเดือนก่อน ๓๘๔.๑๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒๖ (กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มีมูลค่า ๑,๐๓๘.๖๐ ล้านบาท) และเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน (มีนาคม ๒๕๖๓) ลดลง ๑๙๗.๗๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๒๐ (มีนาคม ๒๕๖๓ มีมูลค่า ๑,๖๒๐.๔๕ ล้านบาท) โดยประเภทสินค้าที่มีการส่งออก ๑๐ อันดับแรก ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง เหล็กกล้า, ปูนซีเมนต์, ของทำด้วยเหล็ก, ท่อผนังชนิดไร้ตะเข็บใช้ในการขุดเจาะปิโตรเลียม, วาล์วปิด-เปิดพร้อมอุปกรณ์, เครื่องดื่มให้พลังงาน, แลคเกอร์, หัวเจาะพร้อมอุปกรณ์ใช้ในการขุดเจาะปิโตรเลียม, ข้อต่อเหล็ก และเครื่องจักรและเครื่องใช้กล

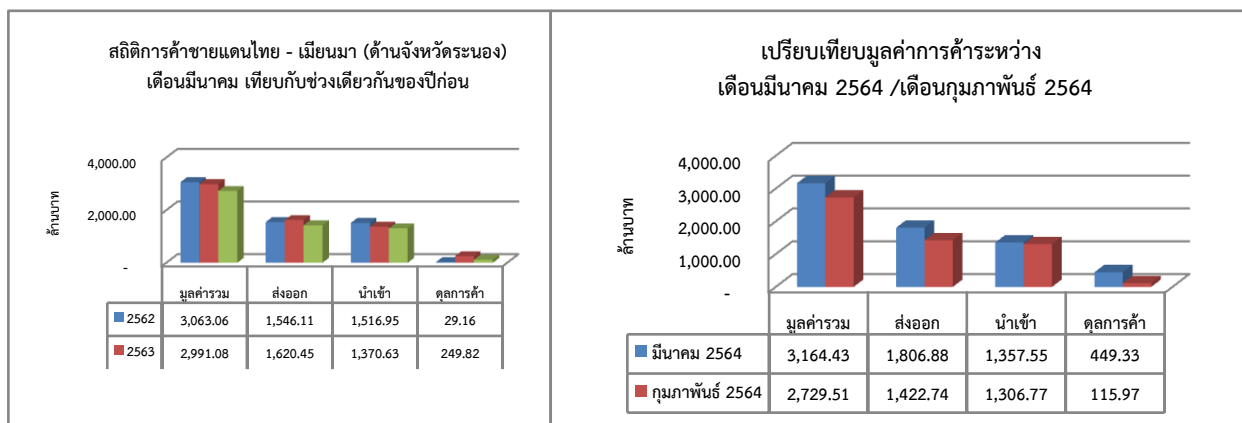
มูลค่าการนำเข้า เดือนมีนาคม ๒๕๖๔ มีมูลค่าการนำเข้าทั้งสิ้น ๑,๓๐๖.๗๗ ล้านบาท ลดลงจากเดือนก่อน ๕๐.๗๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓.๗๔ (กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มีมูลค่า ๑,๓๕๗.๕๕ ล้านบาท) และเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน (มีนาคม ๒๕๖๓) ลดลง ๖๓.๘๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๔.๖๖

(มีนาคม ๒๕๖๓ มีมูลค่า ๑,๓๗๐.๖๓ ล้านบาท) โดยประเภทสินค้าที่มีการนำเข้า ๑๐ อันดับแรก ได้แก่ สัตว์น้ำ (ปลาแช่เย็น), ปลาป่น, ของทำด้วยเหล็ก, ท่อผนังชนิดไร้ตะเข็บใช้ในชุดเจาะปิโตรเลียม, ข้อต่อเหล็ก, ปลาหมึกแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง หอยแครงมีชีวิต, ปลาเบญจพรรณไม่เหมาะ สำหรับมนุษย์บริโภค, สารยึดปรุงแต่งสำหรับทาแบบหล่อหรือแกนหล่อ, ตู้คอนเทนเนอร์และตู้เค็ม ปูทะเลสด กุ้ง กุ้ง

ดุลการค้า เดือนมีนาคม ๒๕๖๔ เกิดดุลการค้า ๑๑๕.๘๗ ล้านบาท ลดลงจากเดือนก่อน ๓๓๓.๓๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๑๙ (กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เกิดดุลการค้า ๔๔๙.๓๓ ล้านบาท) และเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (มีนาคม ๒๕๖๓) ลดลง ๑๓๓.๘๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๕๘ (มีนาคม ๒๕๖๓ เกิดดุลการค้า ๒๔๕.๘๒ ล้านบาท)

ภาพรวมในช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๖๔ จะเห็นว่ามูลค่าการค้ารวมปรับตัวลดลง เมื่อเทียบกับเดือนก่อน (กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔) ลดลง ๑๓.๗๔% สินค้าส่งออกปรับตัวลดลง ๒๑.๒๖% สินค้าส่งออกสำคัญที่มีมูลค่าลดลง ได้แก่ แผ่นผลิตแบบลอยน้ำพร้อมส่วนประกอบ (เก่าใช้แล้ว), เครื่องกรองน้ำมัน, เครื่องดื่มให้พลังงาน, ปุ๋ยเคมี และตาข่ายจับปลา เป็นต้น ด้านสินค้านำเข้าปรับตัวลดลง ๓.๗๔ % สินค้านำเข้าสำคัญที่มีมูลค่าลดลง ได้แก่ แผ่นผลิตแบบลอยน้ำพร้อมส่วนประกอบ (เก่าใช้แล้ว), ปุ๋ยเคมี ปูทะเลสด กุ้ง กุ้ง, แป้ง แผลง คอนโซล โต๊ะ ตู้ ฐานรองรับอื่นๆ, มอเตอร์ไฟฟ้าและเครื่องกำเนิดไฟฟ้า และภาชนะสำหรับบรรจุก๊าซอัดหรือก๊าซเหลว ทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า เป็นต้น

ตารางที่ ๔ สถิติการค้าชายแดนไทยกับเมียนมา (ด้านจังหวัดระนอง) (ล้านบาท)

ปี	ประเภท	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	%Δ ๒๕๖๔/๒๕๖๓		กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔	%Δ มี.ค. ๖๔ – ก.พ. ๖๔	
					(+/-)	%		ผลต่าง (+/-)	%
มีนาคม	มูลค่ารวม	๓,๐๖๓.๐๖	๒,๙๙๑.๐๘	๒,๙๒๙.๕๑	-๒๖๑.๕๗	-๘.๗๕	๓,๑๖๔.๔๓	-๔๓๔.๙๒	-๑๓.๗๔
	ส่งออก	๑,๕๔๖.๑๑	๑,๖๒๐.๔๕	๑,๔๒๒.๗๔	-๑๙๗.๗๑	-๑๒.๒๐	๑,๘๐๖.๘๘	-๓๘๔.๑๔	-๒๑.๒๖
	นำเข้า	๑,๕๑๖.๙๕	๑,๓๗๐.๖๓	๑,๕๐๖.๗๗	-๖๓.๘๖	-๔.๖๖	๑,๓๕๗.๕๕	-๕๐.๗๘	-๓.๗๔
	ดุลการค้า	๒๙๖.๑๖	๒๔๙.๘๒	๑๑๕.๗๗	-๑๓๓.๘๕	-๕๓.๕๘	๔๔๙.๘๘	-๓๓๓.๓๖	-๗๔.๑๙

จังหวัดระนองมีจุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรน ดังนี้

๑. จุดผ่านแดนถาวร ระนอง - เกาสอง กำหนดช่องทางเข้า - ออก ไว้ ๔ จุด ได้แก่

๑) ท่าเทียบเรือสะพานปลา

ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง

เวลาเปิดปิด ๐๖.๓๐ - ๒๔.๐๐ น. ของทุกวัน

๒) ท่าเทียบเรือของบริษัทอานดามันคลับ จำกัด

ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง

เวลาเปิดปิด ๐๖.๓๐ - ๒๔.๐๐ น. ของทุกวัน

๓) ด้านตรวจคนเข้าเมืองระนอง

หมู่ที่ ๑ ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง

เวลาเปิดปิด ๐๖.๓๐ - ๒๔.๐๐ น. ของทุกวัน

๔) ท่าเทียบเรือด้านศุลกากรระนอง

บริเวณบ้านเขานางหงส์ หมู่ที่ ๕ ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.ระนอง

เวลาเปิดปิด ๐๖.๓๐ - ๒๔.๐๐ น. ของทุกวัน

๒. จุดผ่อนปรน บ้านเขาผาซี หมู่ที่ ๔ ตำบลบางแก้ว อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง เวลาเปิด-ปิด

๐๘.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ของทุกวันซึ่งจะมีผู้คนจากฝั่งเพื่อนบ้านข้ามมาเพื่อจับจ่ายใช้สอยสินค้าอุปโภคบริโภคเป็นประจำ เดินทางด้วยเรือซึ่งสินค้าหลักได้แก่ สินค้าประเภทอาหารและข้าวของเครื่องใช้จำเป็นอย่างอื่น เช่น แก้ว หุ้งต้ม เนื้อสัตว์ ผักผลไม้ต่าง ๆ อุปกรณ์ในครัวเรือน เป็นต้น

สถานการณ์การค้าชายแดนไทย –เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง กรณีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

๑. สถานการณ์การค้าชายแดนไทย –เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง กรณีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ซึ่งขณะนั้นอนุญาตให้มีการนำเข้า –ส่งออกสินค้าและสินค้าผ่านแดน โดยอนุญาตให้มีคนประจำพาหนะประจำเรือสินค้าตามประเภทที่ได้รับอนุญาต และต้องผ่านการตรวจคัดกรองโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จากพนักงานควบคุมโรคติดต่อแล้ว เท่านั้น

๒. การแจ้งระงับการเปิด –ปิดจุดผ่านแดนประเภทต่างๆ ของจังหวัดระนอง รายละเอียดตามคำสั่งของจังหวัดระนอง (คำสั่งจังหวัดระนอง ที่ ๕๙๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๓ และคำสั่งจังหวัดระนอง ที่ ๖๑๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๓)

๓.๑.๓ ข้อมูลด้านแรงงาน

๑. กำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน

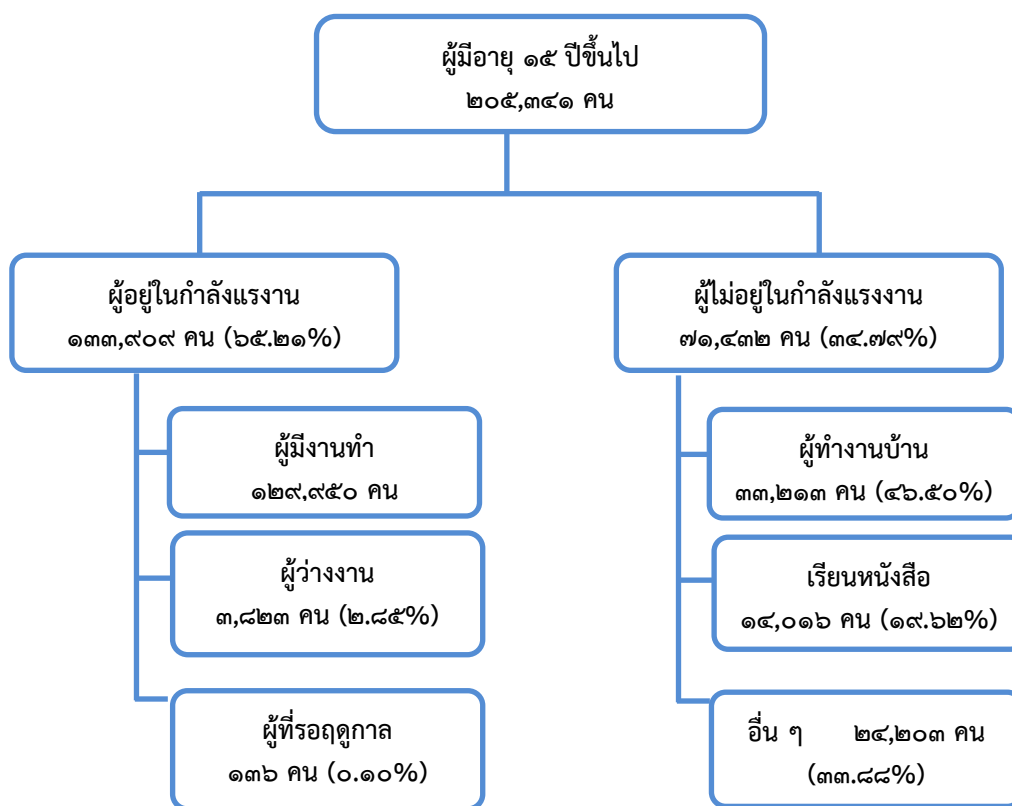
ข้อมูลกำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน เป็นข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรโดยสำนักงานสถิติจังหวัดระนอง ดำเนินการสำรวจเป็นรายเดือนและประมวลผลเป็นไตรมาส สำหรับไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๓ ช่วงเดือน (ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๖๓) ผลการสำรวจ พบว่าจังหวัดระนองมีผู้อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๐๕,๓๔๑ คน เป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ๑๓๓,๙๐๙ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๕.๒๑ ของผู้อยู่ในวัยทำงาน และเป็นผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ๗๑,๔๓๒ คนหรือคิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗๙ ของผู้อยู่ในวัยทำงาน สำหรับกลุ่มผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด ๑๓๓,๙๐๙คนนั้น แยกเป็นผู้มีงานทำ จำนวน ๑๒๙,๙๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๐๔ ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ผู้ว่างงานซึ่งหมายถึง ผู้ไม่มีงานทำและ พร้อมจะทำงาน จำนวน ๓,๙๕๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๙๕ และกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลจำนวน ๑๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๐

ตารางที่ ๕ จำนวนประชากรจังหวัดระนองจำแนกตามเพศและสถานภาพแรงงานสำรวจช่วงเดือน ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๖๓

สถานภาพแรงงาน	ชาย	หญิง	รวมหน่วย:คน
ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๑๐๓,๓๙๒	๑๐๑,๙๔๙	๒๐๕,๓๔๑
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	๘๔,๒๔๕	๔๙,๖๖๔	๑๓๓,๙๐๙
- ผู้มีงานทำ	๘๒,๐๐๔	๔๗,๙๔๖	๑๒๙,๙๕๐
- ผู้ว่างงาน	๒,๑๐๖	๑,๗๑๗	๓,๘๒๓
- กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	๑๓๖	-	๑๓๖
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๙,๑๔๗	๕๒,๒๘๕	๗๑,๔๓๒
- ทำงานบ้าน	๑,๓๓๔	๓๑,๘๗๙	๓๓,๒๑๓
- เรียนหนังสือ	๕,๘๓๕	๘,๑๘๑	๑๔,๐๑๖
- ยังเด็กขรา / ไม่สามารถทำงานได้	-	-	-
- อื่น ๆ	๑๑,๙๗๗	๑๒,๒๒๖	๒๔,๒๐๓

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานสถิติจังหวัดระนอง

โครงสร้างประชากรจังหวัดระนอง (สำรวจช่วงเดือน ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๖๓)

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานสถิติจังหวัดระนอง

ผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรม

ประชากรของจังหวัดระนองที่มีงานทำจำนวนประมาณ ๑๒๙,๙๕๐ คนนั้น พบว่าเป็นเพศชาย ๘๒,๐๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๑๐ และ เพศหญิง ๔๗,๙๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๙๐ ของจำนวนผู้มีงานทำ

การว่างงาน สำหรับไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๓สำรวจช่วงเดือน (ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๖๓) พบว่าจำนวนผู้ว่างงานของจังหวัดระนองมีจำนวน ๓,๙๕๙ คน (คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ ๒.๘๕) ส่วนอัตราการว่างงานซึ่งเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ ๓/๒๕๖๓ ผู้ว่างงานมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้วซึ่งมีผู้ว่างงานจำนวน ๒,๔๕๕ คน (คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ ๑.๘๔)

สำหรับจำนวนผู้มีงานทำในช่วงเดือน ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๖๓ มีประชากรผู้ที่มีงานทำจำนวน ๑๒๙,๙๕๐ คน พบว่าเป็นแรงงาน **ในภาคเกษตรกรรม** จำนวน ๔๖,๔๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๘ ของผู้มีงานทำทั้งหมดและเป็นแรงงาน **นอกภาคเกษตรกรรม** จำนวน ๘๓,๔๕๙ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๔.๒๒ ของผู้มีงานทำทั้งหมด

ภาคการเกษตรกรรม แยกเป็น ชาย ๓๔,๖๑๘ คน หญิง ๑๑,๘๗๒ คน รวมเป็น ๔๖,๔๙๐ คน (คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๘ ของผู้มีงานทำทั้งหมด)

นอกภาคการเกษตรกรรม แยกเป็น เพศชาย ๔๗,๘๘๔ คน เพศหญิง ๓๕,๕๗๕ คน รวมเป็น ๘๓,๔๕๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๒๒ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) โดยจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม นอกภาคเกษตรกรรม ๕ อันดับแรก ได้แก่

- (๑) การขายส่ง การขายปลีก จำนวน ๖๑๔ คน (คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๔๘ ของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร)
- (๒) การก่อสร้าง จำนวน ๓๒๖ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕๗ ของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร)
- (๓) การผลิต จำนวน ๒๓๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๔๖ ของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร)
- (๔) การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ จำนวน ๑๒ คน (คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๑ ของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร)
- (๕) กิจกรรมโรงแรม และอาหารจำนวน ๒๒๕ คน (คิดเป็นร้อยละ ๘.๖๖ ของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร)

ตารางที่ ๖ ผู้มีงานทำจังหวัดระนองจำแนกตามอุตสาหกรรม และเพศ ช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๖๓

อุตสาหกรรม	จำนวน		
	ชาย	หญิง	รวม
ในภาคเกษตรกรรม	๔,๖๑๘	๑,๘๗๒	๖,๔๙๐
๑. เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	๔,๖๑๘	๑๑,๘๗๒	๖,๔๙๐
นอกภาคเกษตรกรรม	๗,๓๘๔	๖,๐๗๕	๑๓,๔๕๙
๒. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๒๖๕	๑๗๙	๔๔๔
๓. การผลิต	๕,๘๘๘	๓,๔๔๓	๙,๓๓๑
๔. การไฟฟ้า ก๊าซ และไอน้ำ	๑๖๙	-	๑๖๙
๕. การจัดหา น้ำ บำบัดน้ำเสีย	๓๘๔	-	๓๘๔
๖. การก่อสร้าง	๙,๘๒๖	๑,๕๐๐	๑๑,๓๒๖
๗. การขายส่ง การขายปลีก	๕,๘๗๘	๓,๗๓๕	๙,๖๑๔
๘. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	๔,๐๔๙	๑๒๓	๔,๑๗๒
๙. กิจกรรมโรงแรม และอาหาร	๑,๙๙๒	๕,๒๓๓	๗,๒๒๕
๑๐. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	-	-	-
๑๑. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๙๑	๖๘๘	๗๗๙
๑๒. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	๒๘๕	๑๖๗	๔๕๒
๑๓. กิจกรรมทางวิชาชีพและเทคนิค	๓๐๕	๓๔๕	๖๕๐
๑๔. การบริหารและการสนับสนุน	๔๑๒	๖๓๑	๑,๐๔๓
๑๕. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ	๕,๒๖๙	๒,๓๓๙	๗,๖๐๘
๑๖. การศึกษา	๘๙๙	๑,๕๙๓	๒,๔๙๒
๑๗. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๘๙๙	๒,๑๕๗	๓,๐๕๖
๑๘. ศิลปะความบันเทิงนันทนาการ	๕๓๗	๓๙๙	๙๓๖
๑๙. กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๒๕๓	๑,๓๓๓	๑,๕๘๖
๒๐. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	๓๑๐	๓๑๐
๒๑. องค์กรระหว่างประเทศ	๑๕๘	-	๑๕๘
๒๒. ไม่ทราบ	-	-	-
รวม	๒,๐๐๔	๗,๙๕๖	๙,๙๖๐

ตารางที่ ๗ ผู้มีงานทำจังหวัดระนองจำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ ช่วงเดือน ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๖๓

สถานภาพการทำงาน	ชาย	หญิง	รวม
นายจ้าง	๔,๓๘๔	๒,๐๐๑	๖,๓๘๕
ลูกจ้างรัฐบาล	๘,๓๑๘	๖,๖๗๒	๑๔,๙๙๐
ลูกจ้างเอกชน	๓๒,๘๖๐	๑๖,๘๓๔	๔๙,๖๙๔
ทำงานส่วนตัว	๒๘,๘๙๘	๑๒,๐๘๘	๔๐,๙๘๖
ช่วยธุรกิจครัวเรือน	๗,๕๔๔	๑๐,๓๕๑	๑๗,๘๙๕
การรวมกลุ่ม	-	-	-
รวม	๘๒,๐๐๔	๔๗,๙๔๖	๑๒๙,๙๕๐

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานสถิติจังหวัดระนอง

ข้อมูลแรงงานนอกระบบสำนักงานสถิติจังหวัดระนอง ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลแรงงาน โดยดำเนินการสำรวจในปี ๒๕๖๓ พบว่าผู้มีงานทำอยู่ในแรงงานนอกระบบมีจำนวน ๖๓,๓๑๐ คน แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่จะทำงานในภาคเกษตรกรรม (อาชีพด้านเกษตรและประมง) จำนวน ๓๖,๗๓๐ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๕๗ ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด) รองลงมาเป็น การขายส่ง การขายปลีก จำนวน ๕,๕๗๗ คน (คิดเป็นร้อยละ ๘.๘๑ ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด) ที่พักแรม และบริการด้านอาหาร จำนวน ๔,๖๖๒ คน (คิดเป็นร้อยละ ๗.๓๖ ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด) การผลิต จำนวน ๔,๒๓๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖ ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด) การขนส่ง จำนวน ๒,๐๖๘ คน (คิดเป็นร้อยละ ๓.๒๖ ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด) กิจกรรมการก่อสร้างจำนวน ๑,๔๓๒ คน (คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๖ ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด)

ประชากรจังหวัดระนองผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบ พบว่าเป็นเพศชาย ๔๓,๔๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๕๑ และเพศหญิง ๒๐,๘๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๔๙ ของจำนวนผู้มีงานทำตามลำดับ

ผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบจำแนกตามอาชีพพิจารณาผู้มีงานทำจังหวัดระนองมากที่สุด
๕ อันดับแรกมีดังนี้

อันดับที่ ๑ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง จำนวน ๓๔ ,๙๖๗ คนหรือคิดเป็นร้อยละ ๕๑.๙๕ ของผู้มีงานทำ

อันดับที่ ๒ พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด จำนวน ๑๖,๔๑๗ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓๙ ของผู้มีงานทำ

อันดับที่ ๓ ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๕ ,๒๖๒ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๗.๘๒ ของผู้มีงานทำ

อันดับที่ ๔ อาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขายและการให้บริการ จำนวน ๓,๗๐๖ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕.๕๑ของผู้มีงานทำ

อันดับที่ ๕ ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ จำนวน ๒ ,๗๒๔ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔.๐๕ ของผู้มีงานทำ

ตารางที่ ๘ จำนวนผู้มีงานทำของแรงงานนอกระบบ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ จำแนกดังนี้

กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	จำนวน/ คน	ร้อยละ
๑. กิจกรรมทางเศรษฐกิจด้านเกษตรกรรมจำนวน	๓๖,๗๓๐	๕๔.๕๗
๒. กิจกรรมทางเศรษฐกิจด้านการผลิตจำนวน	๕,๙๕๗	๘.๘๕
๓. กิจกรรมทางเศรษฐกิจด้านการค้าและบริการจำนวน	๒๔,๖๒๓	๓๖.๕๘
รวมจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งสิ้น	๖๗,๓๑๐	๑๐๐.๐๐

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง

ตารางที่ ๙ จำนวนผู้มีงานทำของแรงงานนอกระบบ จำแนกตามสภาพการทำงาน จำแนกดังนี้

สภาพการทำงาน	จำนวน/ คน	ร้อยละ
๑. นายจ้าง	๕,๖๓๔	๘.๓๗
๒. ประกอบธุรกิจส่วนตัว	๔๑,๓๘๔	๖๑.๔๘
๓. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	๑๖,๕๐๕	๒๔.๕๒
๔. ลูกจ้างรัฐบาล	๗๘๙	๑.๑๗
๕. ลูกจ้างเอกชน	๒,๙๙๗	๔.๔๕
รวมจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งสิ้น	๖๗,๓๑๐	๑๐๐.๐๐

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง

๒. แรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน

ตารางที่ ๑๐ จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานทุกกลุ่ม ทุกสัญชาติ ในจังหวัดระนอง

มีแรงงานต่างด้าวได้รับใบอนุญาตทำงาน (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔)

อำเภอ	ลักษณะการเข้าเมือง/ประเภทแรงงานต่างด้าว							รวมแรงงาน ทุกกลุ่ม ทั้งสิ้น
	แรงงาน ต่างชาติ ทั่วไป	นำเข้า MOU	นำเข้า MOUภายในประเทศ		ชนกลุ่ม น้อย	ตามมาติ ๔ ส.ค. ๖๓		
			ตามมาติ ๒๐ ส.ค. ๖๒			กลุ่มบต.๒๓ ออกบัตร ชมพูโดย ปกครอง	กลุ่มบต.๒๔ แรงงานไป- กลับหรือตาม ฤดูกาล	
			หมด ๓๐ก.ย.๖๔	หมด ๓๑มี.ค๖๕				
เมือง	๑๐๖	๑๑๑	๕,๐๐๘	๑๑,๖๐๑	๔๑๖	๙๖๖	๕,๕๙๘	๒๓,๘๐๖
กระบุรี	๐	๓๓	๑๔	๔,๓๒๕	๒	๕๓๕	๐	๔,๙๐๙
ละอุ่น	๐	๑๗	๗	๑,๒๐๐	๐	๘๖	๐	๑,๓๑๐
กะเปอร์	๐	๕	๖	๗๐๖	๒	๔๗	๐	๗๖๖
สุขสำราญ	๐	๔	๒๖	๓๗๖	๔	๑๓	๐	๔๒๓
รวมทั้งสิ้น	๑๐๖	๑๗๐	๕,๐๖๑	๑๘,๒๐๘	๔๒๔	๑,๖๔๗	๕,๕๙๘	๓๑,๒๑๔

ที่มา:สำนักงานจัดหางานจังหวัดระนอง

๓. จำนวนนายจ้างและผู้ประกันตน

จำนวนนายจ้างและผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนกองทุนเงินทดแทน เดือน มีนาคม ๒๕๖๔

- จำนวนผู้ประกันตนขึ้นทะเบียนกองทุนเงินทดแทน ๒๐,๗๑๗ คน
- จำนวนสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนกองทุนเงินทดแทน ๒,๐๐๓ แห่ง

จำนวนนายจ้างและผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคม ณ เดือน มีนาคม ๒๕๖๔

- จำนวนผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคม (มาตรา ๓๓,๓๙,๔๐) ๔๑,๓๗๗ คน
- จำนวนสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคม ๑ ,๙๖๖ แห่ง

ปัจจุบันจังหวัดระนอง สำหรับข้อมูลสถานพยาบาล พบว่า สถานพยาบาลหลักในสังกัดประกันสังคม มีจำนวน ๑ แห่ง เป็นสถานพยาบาลของรัฐบาล จำนวน ๑ แห่ง คือ โรงพยาบาลจังหวัดระนอง สำหรับสถานพยาบาลเอกชนในจังหวัดระนองไม่มี

หากพิจารณาจำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามประเภทกิจการที่กำหนดตามความเสี่ยงภัยของกองทุนเงินทดแทน โดยไม่นับลูกจ้างในหน่วยงานราชการ และผู้ประกันตนสมัครโดยประเภทกิจการที่มีจำนวนสถานประกอบการสูงสุด ๕ อันดับแรก คือ

๑. การขายส่งปลาและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ จำนวน ๑๙๗ แห่ง (คิดเป็นร้อยละ ๕.๙๓ ของสถานประกอบการทั้งหมด) จำนวนพนักงาน ๒ ,๕๓๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕๕ ของผู้ประกันตนทั้งหมด)

๒. การผลิตสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำสด จำนวน ๕๕ แห่ง (คิดเป็นร้อยละ ๑.๖๕ ของสถานประกอบการทั้งหมด) จำนวนพนักงาน ๒ ,๑๖๖ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๔๕ ของผู้ประกันตนทั้งหมด)

๓. การผลิตปลาและผลิตภัณฑ์จากปลาสด แช่เย็น จำนวน ๔๒ แห่ง (คิดเป็นร้อยละ ๑.๒๖ ของสถานประกอบการทั้งหมด) จำนวนพนักงาน ๑ ,๑๕๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖ ของผู้ประกันตนทั้งหมด)

๔. การก่อสร้างอาคารที่พักอาศัย จำนวน ๑๑๑ แห่ง (คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๔ ของสถานประกอบการทั้งหมด) จำนวนพนักงาน ๙๐๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕.๑๘ ของผู้ประกันตนทั้งหมด)

๕. การบริหารด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร จำนวน ๑๒๒ แห่ง (คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๗ ของสถานประกอบการทั้งหมด) จำนวนพนักงาน ๔๒๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๒ ของผู้ประกันตนทั้งหมด)

๔. การส่งเสริมการมีงานทำ

ตารางที่ ๑๑ ตำแหน่งงาน ๕ ลำดับของความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงาน และการบรรจุงานจังหวัดระนอง
ณ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๔ (มกราคม-มีนาคม ๒๕๖๔)

ตำแหน่งงานว่าง			
ที่	ตำแหน่งงานที่นายจ้างมีความต้องการ	วุฒิการศึกษา	เงินเดือน / ค่าจ้าง
๑	แรงงานด้านการผลิต	ประถมศึกษา-มัธยมศึกษา	๓๑๕ บาท/วัน
๒	พนักงานจัดส่งสินค้า	มัธยมศึกษา-ปวส.	๓๒๐-๓๕๐ บาท/วัน
๓	พนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม	มัธยมศึกษา-ปวส.	๓๑๕ บาท/วัน
๔	พนักงานขายของหน้าร้านและพนักงานสาธิตสินค้า	มัธยมศึกษา-ปวส.	๓๑๕ บาท/วัน
๕	เจ้าหน้าที่เก็บเงิน	มัธยมศึกษา-ปวส.	๓๑๕ บาท/วัน

ผู้สมัครงาน			
ที่	ตำแหน่งงานที่มีผู้สมัครงานมาก	วุฒิการศึกษา	เงินเดือน / ค่าจ้าง
๑	แรงงานด้านการผลิต	ประถมศึกษา-มัธยมศึกษา	๓๑๕ บาท/วัน
๒	พนักงานขายของหน้าร้านและพนักงานสาธิตสินค้า	มัธยมศึกษา-ปวส.	๓๑๕ บาท/วัน
๓	พนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม	มัธยมศึกษา-ปวส.	๓๑๕ บาท/วัน
๔	เจ้าหน้าที่สำนักงานอื่นๆ	ปวส.-ปริญญาตรี	๑๐,๐๐๐-๑๕,๐๐๐บาท/เดือน
๕	พนักงานจัดส่งสินค้า	มัธยมศึกษา-ปวส.	๓๒๐-๓๕๐ บาท/วัน

การบรรจุงาน			
ที่	ตำแหน่งงานที่ได้รับการบรรจุ	วุฒิการศึกษา	เงินเดือน / ค่าจ้าง
๑	แรงงานด้านการผลิต	ประถมศึกษา-มัธยมศึกษา	๓๑๕ บาท/วัน
๒	พนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม	มัธยมศึกษา-ปวส.	๓๑๕ บาท/วัน
๓	เจ้าหน้าที่เก็บเงิน	มัธยมศึกษา-ปวส.	๓๑๕ บาท/วัน
๔	พนักงานขายของหน้าร้านและพนักงานสาธิตสินค้า	มัธยมศึกษา-ปวส.	๓๒๐-๓๕๐บาท/วัน
๕	พนักงานจัดส่งสินค้า	มัธยมศึกษา-ปวส.	๓๒๐-๓๕๐บาท/วัน

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดระนอง

๕. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดระนอง วันละ ๓๑๕ บาท/วัน

ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

๖. ข้อมูลสถานการณ์ด้านแรงงานนอกระบบ แรงงานสูงอายุ และแรงงานพิการ จังหวัดระนอง

๑. สถานการณ์แรงงานนอกระบบจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๓ มีทั้งสิ้น ๖๗ ,๓๑๐ คน แยกเพศชาย ๔๓,๔๒๒ คน เพศหญิง ๒๓,๘๘๗ คน (ข้อมูลจากสำนักงานสถิติจังหวัดระนอง ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓) เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ (๖๖,๔๑๙ คน)

๒. สถานการณ์ผู้สูงอายุในจังหวัดระนอง อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๘,๒๘๙ คน แยกเป็นเพศชาย ๑๓,๔๑๕ คน เพศหญิง จำนวน ๑๔,๘๗๔ คน หากเทียบกับจำนวนประชากรทั้งหมดของจังหวัด จำนวน ๑๙๓,๓๗๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๓ (ข้อมูลจาก ระบบสถิติทางทะเบียน กรมการปกครอง ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓) หากสัดส่วนของผู้สูงอายุเกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรทั้งจังหวัด แสดงว่าจังหวัดได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแล้ว

๓. สถานการณ์คนพิการ มีจำนวน ๙๙๕๓ คน แยกเป็นเพศชาย ๕๓๒๖ คน เพศหญิง ๑๖๒๗ คน ซึ่งประเภทความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๒๙ (ข้อมูลจากศูนย์บริการคนพิการจังหวัดระนอง สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดระนอง ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓)

๓.๑.๔ การวิเคราะห์ตามตัวชี้วัดของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

วิเคราะห์การพัฒนาตามตัวชี้วัดของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติการพัฒนา ตามตัวชี้วัดของสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มีการพิจารณาใน ๔ มิติ คือ มิติพัฒนาแบบทั่วถึง มิติการเติบโตทางเศรษฐกิจ มิติการเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียว และมิติประสิทธิภาพของภาครัฐจังหวัดระนองมีระดับการพัฒนาในภาพรวม ร้อยละ ๒๖.๙๕ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมของประเทศ คือ ร้อยละ ๓๑.๐๑ และมีค่าการพัฒนาต่ำกว่าปีก่อนหน้าของจังหวัดระนอง คือ ร้อยละ ๒๔.๒๐ สำหรับมิติการพัฒนาที่ผ่านค่ากลางของประเทศมีเพียงมิติเดียว คือ มิติการเติบโตทางเศรษฐกิจ

๑. มิติการพัฒนาแบบทั่วถึง

จังหวัดระนองมีระดับการพัฒนาแบบทั่วถึงอยู่ที่ ร้อยละ ๒๔.๙๐ ซึ่งต่ำกว่าค่ากลางระดับประเทศ คือร้อยละ ๓๗.๙๔ และระดับการพัฒนาของจังหวัดระนองต่ำกว่าปีก่อนหน้า คือ ร้อยละ ๓๙.๙๔ ประเด็นที่เป็นปัญหาและควรปรับปรุงแก้ไขโดยด่วน คือ ความยากจน การกระจายรายได้ แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคมและจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย สำหรับ ความยากจนในจังหวัดระนองพบว่า จำนวนประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนเพิ่มขึ้น จากร้อยละ ๑๖.๖๒ เป็นร้อยละ ๑๖.๙๐ ซึ่งมากกว่าค่ากลางระดับประเทศที่อยู่ที่ ร้อยละ ๘.๓๒ ส่งผลให้ช่องว่าง การกระจายรายได้ ของจังหวัดระนองสูง เช่นกัน จังหวัดระนองมีค่าสัมประสิทธิ์ การกระจายรายได้ ๐.๔๕ สูงกว่าสัดส่วนระดับประเทศ ๐.๔๒ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าจังหวัดระนองมีความแตกต่างด้านรายได้ของครัวเรือนสูง ส่วนแรงงานในจังหวัดระนองที่อยู่ในระบบประกันสังคมสูง อยู่ที่ ร้อยละ ๒๔.๕๑ สูงกว่าระดับประเทศที่ ๒๐.๘๐ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความมั่นคงและสวัสดิการจากการประกอบอาชีพของแรงงานจังหวัดระนองอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

สำหรับแพทย์ที่ให้บริการ ประชากร ๑ คนมีสัดส่วนที่ดีคือ แพทย์ ๑ คน ให้บริการประชากรเพียง ๒,๖๗๐.๘๘ คน ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่แพทย์ ๑ คน ให้บริการประชากรถึง ๒,๖๗๕.๕๙ คน ส่งผลให้ประชาชนสามารถเข้ารับบริการด้านสุขภาพได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น สำหรับการเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรืออาชีวศึกษา ๖๔.๒๗ ต่ำกว่าระดับประเทศ ๗๔.๔๗

ประเด็นที่จังหวัดควรให้ความสำคัญ

- ปัญหาเรื่องความยากจน ควรเพิ่มหลักสูตรอบรมหรือให้ความรู้ โดยเฉพาะภาคการเกษตรที่ได้รับผลกระทบจากราคาพืชผลทางเกษตรตกต่ำ และผลผลิตสัตว์น้ำลดลง เพื่อสร้างอาชีพเสริมให้แก่ประชาชน และเพิ่มรายได้ ลดการขาดทุน เช่น การเกษตรทางเลือก หรือการปลูกพืชควบคู่กับพืชหลัก เป็นต้น
- การกระจายบุคลากรทางการแพทย์ให้ทั่วถึงอย่างเพียงพอ โดยเน้นการป้องกันมากกว่าการรักษา รวมถึงการให้ความสำคัญกับแพทย์ทางเลือก เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการทางการแพทย์อีกทางหนึ่ง
- การรณรงค์และให้ความรู้แก่กำลังแรงงานในการเข้าสู่ระบบประกันสังคม เพื่อให้แรงงานได้รับสวัสดิการเพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงในการประกอบอาชีพ
- การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของประชาชน โดยขยายพื้นที่สถานการศึกษาให้ครอบคลุม และเพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้น รวมถึงการอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อลดข้อจำกัดในการเข้าถึงระบบการศึกษา ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียน การคมนาคม เป็นต้น รวมถึงส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาทางเลือก เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของประชาชนอีกทางหนึ่ง

๒. มิติด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจ

การเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดระนอง อยู่ที่ร้อยละ ๓๓.๐๐ สูงกว่าค่ากลางระดับประเทศที่ร้อยละ ๒๔.๓๕ และสูงกว่าค่าการเติบโตทางเศรษฐกิจปีก่อนหน้า คือ ร้อยละ ๒๔.๔๐ โดยอัตราการรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยในจังหวัดระนองสูงขึ้น ร้อยละ ๔.๐๘ แต่ในระดับประเทศลดลงร้อยละ ๐.๐๖ ซึ่งสอดคล้องกับอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ร้อยละ ๗.๔๕ ระดับประเทศสูงขึ้นร้อยละ ๒.๗๓

ส่งผลให้อัตราออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนสูงขึ้น จากเดิมร้อยละ ๑๕.๕๑ เป็นร้อยละ ๒๒.๓๙ ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศที่ร้อยละ ๑๘.๓๐ แต่อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยของจังหวัดต่อรายได้ครัวเรือนจาก ๔.๘๖ เท่า เป็น ๖.๕๕ เท่า และต่ำกว่าระดับประเทศที่ ๗.๖๑ เท่า

สำหรับอัตราการว่างงาน ของจังหวัดระนอง ลดลงจากร้อยละ ๐.๕๔ เหลือร้อยละ ๐.๕๑ ซึ่งต่ำกว่าอัตราการว่างงานระดับประเทศที่ ร้อยละ ๑.๐๑ สำหรับ **ผลิตภาพแรงงาน** จังหวัดต่อคนเท่าเดิม ๑๒๖,๗๔๕.๘๕ บาท และสูงกว่าระดับประเทศที่อยู่ ๑๐๙,๘๘๙.๓๒ บาทต่อคน

ประเด็นที่จังหวัดควรให้ความสำคัญ

- การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและแปรรูปอาหารทะเลเพื่อสร้างมูลค่า เนื่องจากผลผลิตสัตว์น้ำลดลงการแปรรูปจะช่วยยืดระยะเวลาอาหารทะเล และเพิ่มช่องทางการขายได้มากขึ้น ประกอบกับจังหวัดระนองมีท่าเรือน้ำลึก จึงเป็นข้อได้เปรียบในการส่งสินค้าออกขายต่างประเทศ

- การพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดระนองไปสู่สากล ดึงดูดนักท่องเที่ยวหลากหลายกลุ่ม ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ควรจัดโปรแกรมท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดระนองให้เป็นที่รู้จัก โดยเฉพาะจังหวัดระนองมีจุดเด่นเรื่องการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งตอนนี้ได้รับความสนใจมากขึ้น จึงเป็นข้อได้เปรียบของจังหวัดระนองที่ควรนำมาพัฒนาต่อยอด

- การส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนเพื่อสร้างรายได้ โดยเฉพาะการฝึกอบรมทักษะอาชีพเพื่อเป็นช่องทางในการประกอบอาชีพ และสร้างรายได้เสริมในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ

๓. มิติด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียว

จังหวัดระนองมีการเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียวอยู่ที่ ร้อยละ ๑๘.๐๖ ต่ำกว่าระดับประเทศ ระนองมีส่วนการใช้พลังงานภายในจังหวัดสูง ได้แก่ การใช้น้ำมันเชื้อเพลิงในภาคอุตสาหกรรมต่อ GPP ภาคอุตสาหกรรมเป็นสัดส่วนที่สูงเช่นกัน คิดเป็น ๗๗๑.๓๗ ลิตรต่อล้านบาท ซึ่งสูงกว่าระดับประเทศที่อยู่ ๖๓๑.๔๙ ลิตรต่อล้านบาท รวมถึงการใช้ไฟฟ้าในภาคครัวเรือนต่อประชากร ๑ คน ที่มีสัดส่วนสูง ที่ ๕๓๒.๙๓ กิโลวัตต์ชั่วโมงต่อคนสูงกว่าระดับประเทศที่อยู่ ๔๙๓.๒๗ กิโลวัตต์ชั่วโมงต่อคน ส่วนการใช้ไฟฟ้าในภาคที่ไม่ใช่ครัวเรือนต่อ GPP เท่าเดิม ๑๑,๑๕๐.๗๑ กิโลวัตต์ชั่วโมงต่อล้านบาท ซึ่งสูงกว่าระดับประเทศที่ ๗,๕๕๔.๕๖ กิโลวัตต์ชั่วโมงต่อล้านบาท

สำหรับพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดระนองลดลง คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๒ ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๑๒ สำหรับปริมาณขยะที่กำจัด ไม่มีขยะที่กำจัดถูกต้อง

ประเด็นที่จังหวัดควรให้ความสำคัญ

- การรณรงค์ส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพทั้งภาคครัวเรือนและภาคอุตสาหกรรม ซึ่งจังหวัดระนองมีส่วนการใช้พลังงานสูงกว่าในระดับประเทศ โดยเฉพาะในภาคนอกครัวเรือน ควรส่งเสริมให้ใช้พลังงานทางเลือก เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. มิติด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ

ประสิทธิภาพของภาครัฐจังหวัดระนองอยู่ที่ร้อยละ ๓๑.๘๓ เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ๓๔.๑๑ แต่ต่ำกว่าค่ากลางระดับประเทศที่ร้อยละ ๓๓.๔๐ โดยจังหวัดระนองมีประเด็นที่ควรพัฒนา คือ ความสามารถในการเบิกจ่ายงบประมาณของจังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๒๑ ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่ ๘๑.๕๖

สัดส่วนของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาสูง คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๐ ซึ่งสูงกว่าระดับประเทศ ที่ร้อยละ ๑๖.๔๔ และการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น จากร้อยละ ๓๙.๔๑ เป็นร้อยละ ๔๕.๖๕ แต่ต่ำกว่าระดับประเทศ ที่ร้อยละ ๔๖.๘๒ สำหรับสัดส่วนภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บได้ต่อรายได้รวมที่ไม่รวมเงินอุดหนุน และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสูง คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๗๙ สูงกว่าระดับประเทศอยู่ที่ ๑๑.๗๗

ประเด็นที่จังหวัดควรให้ความสำคัญ

- จังหวัดระนองประสบปัญหาเรื่องการเบิกจ่ายงบประมาณ เนื่องจากโครงการบางโครงการดำเนินการติดพื้นที่ป่าไม้ จำเป็นต้องมีการขออนุญาตก่อนดำเนินการ และมีการแก้ไขแบบโครงการ จึงส่งผลต่อความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณ ทำให้การดำเนินโครงการไม่เสร็จตามห้วงระยะเวลาที่วางไว้

๓.๑.๕ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อม (ประเด็นด้านแรงงาน)

จุดแข็งประเด็นด้านแรงงาน

๑. แรงงานในจังหวัดมีความหลากหลาย (ด้านการผลิต หรือการเกษตร หรือการท่องเที่ยว)
๒. มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่บางส่วนสานต่อธุรกิจครอบครัว
๓. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเหมาะกับการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
๔. ทรัพยากรทางเกษตรที่อุดมสมบูรณ์ และหลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ที่มุ่งเน้นเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพ
๕. แรงงานต่างด้าว แรงงานและประชาชนในจังหวัดมีวิถีเรียบง่าย ไม่มีปัญหาด้านแรงงานสัมพันธ์
๖. พื้นที่มีศักยภาพในการนำเข้าแรงงานต่างด้าวได้เหมาะสมกับความต้องการแรงงานในพื้นที่

จุดอ่อนประเด็นด้านแรงงาน

๑. วัยแรงงานขาดทักษะวัฒนธรรมทางอุตสาหกรรม
๒. ภาคเกษตรส่วนใหญ่เป็นแรงงานผู้สูงอายุ และต้องการแรงงานตามฤดูกาลไม่สามารถจัดหาแรงงานได้เพียงพอ เนื่องจากข้อกำหนดของกฎหมายแรงงาน
๓. ธุรกิจด้านการประมงลดน้อยลง ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และขาดการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าประมง
๔. วัยแรงงานส่วนใหญ่ไม่กลับมาทำงานในพื้นที่เนื่องจากการจ้างแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของแรงงาน
๕. ธุรกิจทางด้านการเกษตรมีน้อย ทำให้อัตราการจ้างแรงงานในพื้นที่มีจำนวนน้อย
๖. การพัฒนาบุคลากรบริการ การตลาด ด้านการท่องเที่ยวค่อนข้างน้อย
๗. ขาดแรงงานไทย จึงต้องใช้แรงงานต่างด้าวทดแทน
๘. สถานประกอบการมีขนาดเล็ก เน้นการใช้แรงงานมากกว่าการใช้เทคโนโลยี
๙. ค่าแรงงานเพิ่มสูงขึ้นและอัตราการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมีย่านสูง
๑๐. แรงงานระดับล่างขาดทักษะ ไม่อดทน เปลี่ยนงานบ่อย มีการโยกย้ายเข้า-ออกของแรงงานบ่อย(ภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ)
๑๑. ขาดความชัดเจนในการบริหารจัดการด้านแรงงานในจังหวัด
๑๒. ขาดการศึกษาต่อยอดและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า
๑๓. แรงงานต่างด้าวมียุติภาพต่ำ
๑๔. เจ้าหน้าที่ขาดความรู้และมุ่งมั่นในการพัฒนา
๑๕. ขาดการนำข้อมูลด้านแรงงานและข้อมูลที่เกี่ยวข้องไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดทิศทางนโยบายด้านแรงงาน
๑๖. แรงงานส่วนใหญ่จบการศึกษาภาคบังคับ ส่งผลต่อคุณภาพการใช้แรงงาน
๑๗. นายจ้าง ผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีปฏิบัติตามกฎหมาย
๑๘. ขาดแรงงานทั้งไทยและต่างด้าวในบางตำแหน่ง เช่น สายการผลิต
๑๙. แรงงานนอกระบบขาดความเข้มแข็งในการรวมกลุ่มและยั่งยืน

โอกาสประเด็นด้านแรงงาน

๑. การบริหารจัดการระบบการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับชุมชน เกษตรกร และผปก.รายย่อยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร และวัฒนธรรม
๒. ระเบียบเศรษฐกิจอันดามัน-อ่าวไทย (การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ท่าเรือ รถไฟ ถนน) ส่งเสริมกิจกรรมการลงทุนและการท่องเที่ยว
๓. การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงระหว่างสองประเทศ (ระนอง-เกาะสอง) ทำให้เกิดการจ้างงานและพัฒนาผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
๔. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้มีโอกาสพัฒนา ที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์การบริหารจัดการการท่องเที่ยว การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว
๕. นโยบายรัฐบาลสนับสนุนต่อการจัดการด้านแรงงาน เช่นนโยบายป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน แรงงานนอกระบบ ปัญหาแรงงานต่างด้าว (รัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาระบบแรงงาน)
๖. มีการขยายความคุ้มครองแรงงานนอกระบบให้ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายและมีหลักประกันทางสังคมจากระบบประกันสังคม
๗. สังคมผู้สูงอายุทำให้เกิดกระแสนิยมและการตื่นตัวด้านสุขภาพ ธุรกิจด้านการส่งเสริมสุขภาพ ขยายตัว กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและเชิงนิเวศได้รับความนิยม เอื้อต่อการสร้างรายได้ชุมชน
๘. พื้นที่มีศักยภาพในการนำเข้าแรงงานต่างด้าวได้เหมาะสมกับความต้องการแรงงานในพื้นที่

อุปสรรคประเด็นด้านแรงงาน

๑. ขาดแคลนแรงงานเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร
๒. โครงสร้างผู้อยู่ในวัยทำงานลดลงในห้วง ๕ ปีที่ผ่านมาเฉลี่ยปีละ ๑.๓๖ %
๓. การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ส่งผลต่อความต้องการและคุณภาพแรงงาน
๔. การขาดแคลนแรงงานพื้นที่ชั้นใน ทำให้แรงงานออกไปจากพื้นที่
๕. การกำหนดพื้นที่สีม่วงตามกฎหมาย มีผลกระทบต่อการกำหนดเขตอุตสาหกรรมและการกระจายภาคแรงงานของจังหวัด
๖. คนรุ่นใหม่ไม่สนใจทำงานทางด้านการเกษตรและการประมงหรือการใช้แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรม
๗. การจำแนกประเภทของแรงงานต่างด้าวตามกฎหมายที่มากเกินไป ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวของนจ ผปก ในพื้นที่
๘. ค่าใช้จ่ายในการจ้างงานต่างด้าวตามกฎหมายมีค่าใช้จ่ายสูง
๙. ปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ (ความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน ยาเสพติดและความมั่นคง)
๑๐. การเกิดสถานการณ์โรคระบาดทั่วโลก covid-19
๑๑. การเกิดสถานการณ์ทางการเมืองของประเทศเมียนมา

เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และการกำหนดทิศทางการพัฒนาด้านแรงงานของกระทรวงแรงงานซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนภารกิจด้านแรงงานของประเทศ และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาคและเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดในประเด็นด้านแรงงาน สำนักงานแรงงานจังหวัดระนองร่วมกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานในพื้นที่จังหวัดระนองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงร่วมกันจัดทำ

แผนปฏิบัติการด้านแรงงานจังหวัดระนอง(พ.ศ.๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) เพื่อให้จังหวัดมีกรอบแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาด้านแรงงานของจังหวัดเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านแรงงานจังหวัดระนอง (พ.ศ.๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน

๓.๒.๑ วัตถุประสงค์

๑) เพื่อให้สำนักงานแรงงานจังหวัดซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาแรงงานของจังหวัดมีแผนพัฒนาแรงงานระดับจังหวัดที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นด้านแรงงานที่กระทรวงแรงงานเกี่ยวข้อง ตลอดจนทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด นโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงาน ยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

๒) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนงาน/โครงการและการของบประมาณของแต่ละจังหวัดเพื่อสนองความต้องการของผู้รับบริการในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒.๒ เป้าหมาย

๑)เป้าหมายการพัฒนาด้านแรงงานของจังหวัด

“แรงงานมีศักยภาพสูง มีคุณภาพชีวิตที่ดี พร้อมรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ”

๒)พันธกิจ

๑. พัฒนากำลังแรงงานและผู้ประกอบกิจการให้มีศักยภาพสูงขึ้นและสอดคล้องต่อความต้องการของตลาดแรงงานและรองรับประชาคมอาเซียน

๒. ส่งเสริมให้แรงงานไทยมีงานทำ มีความมั่นคงและปลอดภัยในการทำงานมีหลักประกันและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๓. แรงงานต่างด้าวที่มีใบอนุญาตทำงานได้รับสิทธิประโยชน์และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายและมาตรฐานสากล

๔. ประสานการป้องกันและการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน และแรงงานที่ผิดกฎหมาย

๓) ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การเสริมสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กำลังแรงงาน

๒. การเพิ่มขีดความสามารถของแรงงานและผู้ประกอบการ

๓. การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและการป้องกันแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน

๓.๒.๓ แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

๑) นำกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานมาแปลงเป็นแผนงาน/โครงการที่ปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม จะต้องมีการปรึกษาหารือระหว่างกันเพื่อให้เกิดการบูรณาการแผนงาน/โครงการให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน

๒) พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศให้ทันสมัย สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการปฏิบัติได้จริง ตลอดจนการสร้างกระบวนกรเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้ในการปฏิบัติงาน และการสร้างระบบการติดตามประเมินผลและกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

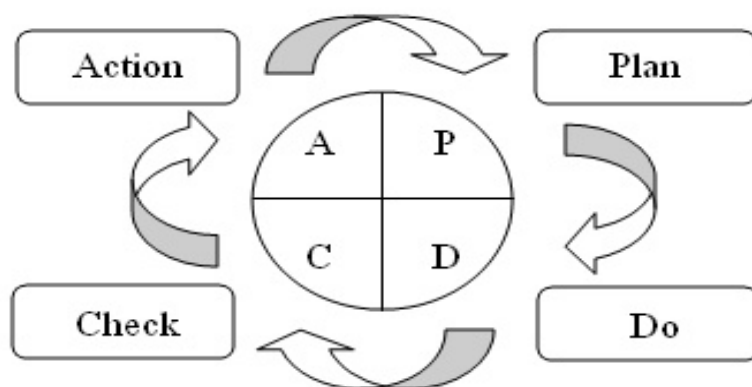
๓.๒.๔ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำแผนปฏิบัติการฯ ไปดำเนินการ

หน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน ได้แก่ สำนักงานแรงงานจังหวัดระนอง สำนักงานจัดหางานจังหวัดระนอง สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานระนอง สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดระนอง และสำนักงานประกันสังคมจังหวัดระนอง

๓.๒.๕ การติดตามและประเมินผล

ติดตามประเมินผลให้เป็นระบบมีการเชื่อมโยงกันอย่างเป็นเอกภาพ ทั้งนี้ ในการที่จะแปลงแผนสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมโดยการสร้างความเข้าใจแผน ขับเคลื่อนแผนให้บรรลุเป้าประสงค์ นำแผนไปสู่การปฏิบัติในระดับต่างๆ ให้เชื่อมโยงไปในทิศทางเดียวกัน สนับสนุนให้หน่วยงานต่างๆ มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการดำเนินการ ตามแผนปฏิบัติราชการอย่างเป็นรูปธรรม สร้างระบบการติดตามและประเมินผล มีเกณฑ์ชี้วัด ประเมินผลงานที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนนำข้อมูลที่ได้จากการติดตามประเมินผลมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงแผนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์ของการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาด้านแรงงานเชิงบูรณาการ การดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงาน พ.ศ.๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๒ จำเป็นต้องมีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อทราบความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค และผลสัมฤทธิ์ของงาน ในการติดตามประเมินผลจะเป็นการติดตามประเมินผลตามตัวชี้วัดผลผลิต (Outcomes) เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแผนตามหลักการ PDCA คือมีการกำหนดยุทธศาสตร์ (Plan) คือ แผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ ฉบับทบทวน ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๒ แล้วนำแผนไปสู่การปฏิบัติ (Do) ผ่านกระบวนการถ่ายทอดแผนไปสู่การปฏิบัติ และขั้นตอนต่อไปควรต้องมีการติดตามผลการดำเนินงานว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตัวชี้วัดที่กำหนดหรือไม่ (Check) และหากพบว่าไม่เป็นไปตามที่กำหนด จำเป็นต้องมีการปรับปรุงแผน (Action) ดังปรากฏตามแผนภูมิต่อไปนี้

รูปแนวทางการปรับปรุงด้วยวงจรคุณภาพ (PDCA)

แผนภาพวงจรการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงาน สู่การปฏิบัติ

กลไกสำคัญที่ใช้ในการติดตามประเมินผลประกอบด้วย ๓ แนวทาง คือ

๑. การติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานของโครงการ/ กิจกรรมสำคัญ ในรูปแบบของรายงานผลการปฏิบัติงานรายปี เสนอผู้บริหาร

๒. การติดตามผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัดของหน่วยงาน (Outcome) โดยใช้กลไกระบบการตรวจราชการ เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เพื่อสรุปไปยังผู้บริหารสำหรับใช้เป็นข้อมูลในการทบทวนแผน

๓. การติดตามประเมินผลภาพรวมโดยใช้วิธีวิจัยเป็นเครื่องมือ เพื่อติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี ใน ๒ ระยะ คือ ระยะครึ่งแผน และระยะครบแผน ภายหลังจากมีการใช้กไกในการติดตามประเมินผลดังกล่าวแล้ว ต้องสรุปผลสำเร็จของแผนงานและผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัดของเป้าประสงค์ที่กำหนดปัญหาอุปสรรครวมถึงข้อเสนอแนะและการรายงานผลการประเมินเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับให้กับหน่วยงานในสังกัดและผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแผนต่อไป

ส่วนที่ ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ จังหวัดระนอง

๔.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กำลังแรงงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มขีดความสามารถของแรงงานและผู้ประกอบการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและการป้องกันแก้ไขปัญหา
การค้ามนุษย์ด้านแรงงาน

นิยามของกระทรวงแรงงาน

แรงงาน หมายถึง กำลังแรงงาน (แรงงานในและนอกระบบ รวมทั้งแรงงานคนพิการ แรงงานสูงอายุ) และผู้ประกอบการ

ศักยภาพ หมายถึง ความสามารถในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ในระดับมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นปัจจัยที่สนับสนุนขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

คุณภาพชีวิตที่ดี หมายถึง แรงงานมีงานทำ มีความมั่นคง และมีสุขภาวะที่ดีในการทำงาน

แรงงานในระบบ หมายถึง ผู้มีงานทำที่ได้รับความคุ้มครองหรือหลักประกันทางสังคมจากการทำงาน ได้แก่ ๑) ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ของส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่น ๒) ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ๓) ครูใหญ่หรือครูโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ๔) ลูกจ้างของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ ๕) ลูกจ้างที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายแรงงาน ๖) ผู้มีงานทำที่ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม มาตรา ๓๓

แรงงานนอกระบบ หมายถึง ผู้มีงานทำที่ไม่ได้รับการคุ้มครองหรือผู้มีงานทำที่ได้รับการคุ้มครองไม่ครบทั้งระบบหรือผู้มีงานทำที่ไม่มีหลักประกันทางสังคมจากการทำงานเช่นเดียวกับแรงงานในระบบ

หมายเหตุ – อ้างอิงมาจากแผนปฏิบัติการด้านแรงงาน (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กำลังแรงงาน

กำลังแรงงานเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้การพัฒนาประเทศ หากกำลังแรงงานไม่ได้รับโอกาสและไม่ได้รับโอกาสและไม่ได้รับการดูแลในเรื่องการประกอบอาชีพ สิทธิประโยชน์ตามกฎหมาย และการสร้างหลักประกันที่ดีทางสังคม ก็จะไม่มีการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืนส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์นี้จึงมุ่งเน้นที่จะเสริมสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับกำลังแรงงาน

การเสริมสร้างความมั่นคงในการมีงานทำ เพื่อส่งเสริมให้กำลังแรงงานรวมทั้งผู้สูงอายุและคนพิการได้มีงานทำ มีรายได้และได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย โดยดำเนินการส่งเสริมการมีงานทำ การประกอบอาชีพอิสระ การแนะแนวอาชีพที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน การส่งเสริมการมีงานทำอย่างยั่งยืน และคนหางานได้รับการคุ้มครอง

การเสริมสร้างความมั่นคงในการทำงานเพื่อให้แรงงานได้รับการคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายมีความปลอดภัยในการทำงาน มีสภาพแวดล้อมและสภาพการทำงานที่ดี ได้รับสวัสดิการแรงงานที่เหมาะสม และมีความสมานฉันท์ระหว่างแรงงานและผู้ประกอบกิจการ โดยดำเนินการคุ้มครองแรงงาน เสริมสร้างความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงาน และเสริมสร้างความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงาน และ

เสริมสร้างระบบแรงงานสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมทั่วถึง โดยเป็นงานที่ใช้หลักบูรณาการและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

นอกจากนี้ ต้องดำเนินการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แรงงานผ่านระบบประกันสังคม/ส่งเสริมระบบการออม เพื่อให้มีหลักประกันชีวิตที่มั่นคง ภายใต้การบริหารจัดการที่ดีมีธรรมาภิบาล การพัฒนารูปแบบและสิทธิประโยชน์ที่มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของแรงงานและดำเนินการเพื่อให้กองทุนมีเสถียรภาพ

๑. เป้าประสงค์

- ๑) แรงงานได้รับความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ตามกฎหมาย มีหลักประกันที่มั่นคงและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๒) กำลังแรงงานได้รับความคุ้มครอง ขยายโอกาสการมีงานทำ และมีทางเลือกในการประกอบอาชีพ

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. ร้อยละของจำนวนประชาชนวัยแรงงานที่มารับบริการส่งเสริมการมีงานทำ	๘๖	๘๗	๘๘
๒. จำนวนแรงงานในระบบที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายประกันสังคม (คน)	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐
๓. จำนวนแรงงานนอกระบบที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตน (คน)	๘,๓๐๐	๘,๓๐๐	๘,๓๐๐

๓. รายละเอียดตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ ๑ ร้อยละของประชาชนวัยแรงงานที่มาขอรับบริการส่งเสริมการมีงานทำ

หน่วยวัด : ร้อยละ

วิธีคำนวณตัวชี้วัด : $\frac{\text{จำนวนประชาชนวัยแรงงานที่ได้รับการส่งเสริมการมีงานทำ}}{\text{จำนวนประชาชนวัยแรงงานทั้งหมด}} \times ๑๐๐$

คำอธิบาย : ๑. จำนวนประชาชนวัยแรงงานที่มาขอรับบริการส่งเสริมการมีงานทำ

หมายถึง ประชาชนวัยแรงงาน รวมถึง ผู้สูงอายุผู้ด้อยโอกาสทางสังคมที่ได้รับการส่งเสริมการมีงานทำ จากหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน

๒. จำนวนประชาชนวัยแรงงานที่มาขอรับบริการส่งเสริมการมีงานทำ หมายถึง ประชาชนวัยแรงงาน รวมถึง ผู้สูงอายุผู้ด้อยโอกาสทางสังคมได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ จากหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน

แหล่งข้อมูล : สำนักงานจัดงานจังหวัดระนอง, สำนักงานแรงงานจังหวัดระนอง , สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานระนอง

หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักงานจัดงานจังหวัดระนอง

ตัวชี้วัดที่ ๒ จำนวนแรงงานในระบบที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายประกันสังคม

หน่วยวัด	:	คน
วิธีคำนวณตัวชี้วัด	:	จำนวนแรงงานในระบบที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายประกันสังคมจากระบบฐานข้อมูลสำนักงานประกันสังคมจังหวัดระนอง
คำอธิบาย	:	แรงงานในระบบที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายประกันสังคม หมายถึง ลูกจ้างที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ หรือที่เรียกว่าผู้ประกันตนมาตรา ๓๓ ไม่ว่าลูกจ้างนั้นมี สัญชาติใดก็ตาม นอกจากนี้ยังมีความหมายถึงบุคคลซึ่งเคยเป็น ผู้ประกันตนมาตรา ๓๓ ต่อมาได้สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน และแสดง ความจำนงค์ขอเป็นผู้ประกันตนต่อไปหรือที่เรียกว่าผู้ประกันตนมาตรา ๓๔
แหล่งข้อมูล	:	ข้อมูลจากฐานทะเบียนผู้ประกันตน สำนักงานประกันสังคมจังหวัดระนอง
หน่วยงานรับผิดชอบ	:	สำนักงานประกันสังคมจังหวัดระนอง

ตัวชี้วัดที่ ๓ จำนวนแรงงานนอกระบบที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตน

หน่วยวัด	:	คน
วิธีคำนวณตัวชี้วัด	:	จำนวนแรงงานนอกระบบที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ จากระบบฐานข้อมูล สำนักงานประกันสังคมจังหวัดระนอง
คำอธิบาย	:	๑. แรงงานนอกระบบ หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีอายุ ๑๕ ปี ขึ้นไป ที่ยังไม่ได้รับความคุ้มครองจากระบบประกันสังคม ๒. แรงงานนอกระบบที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตน หมายถึง แรงงาน นอกระบบที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตนมาตรา ๔๐ ซึ่งมีใช้ ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ หรือ มาตรา ๓๔
แหล่งข้อมูล	:	ข้อมูลจากฐานทะเบียนผู้ประกันตน สำนักงานประกันสังคมจังหวัดระนอง
หน่วยงานรับผิดชอบ	:	สำนักงานประกันสังคมจังหวัดระนอง

๔. กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการมีงานทำและพัฒนาระบบการแนะแนวอาชีพที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน

เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนวัยแรงงานรวมทั้ง ผู้สูงอายุ และบุคคลผู้ด้อยโอกาสทางสังคม มีรายได้ที่เหมาะสม มีความพร้อมและเข้าใจภาวะตลาดแรงงาน มีทางเลือกในการประกอบอาชีพ โดยมี แนวทางดำเนินการดังนี้

- (๑) พัฒนาระบบกลไก และกระบวนการจัดหางานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การบริการจัดหางานให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึงทั้งในระดับอำเภอและตำบล
- (๒) พัฒนาให้เป็นศูนย์ข้อมูลตำแหน่งงานและทะเบียนคนหางานในประเทศ เพื่อเป็น ข้อมูลในการสมัครงานของคนหางานและความต้องการจ้างงานของนายจ้าง/สถานประกอบการ
- (๓) พัฒนาและส่งเสริมการแนะแนวอาชีพ การประกอบอาชีพอิสระ การรับงานไปทำที่บ้าน และการรวมกลุ่มอาชีพ เพื่อเตรียมให้ประชาชนวัยแรงงาน รวมทั้งผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคมมีความ พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานและสามารถเลือกประกอบอาชีพได้ตามความสนใจและความถนัดของตนเอง

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมระบบประกันสังคมเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับแรงงาน

เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับแรงงานผ่านระบบประกันสังคมบนพื้นฐานการมีเสถียรภาพของกองทุน ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาโดยให้ความสำคัญกับ

(๑) การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับแรงงานที่เป็นผู้ประกันตนอย่างมีคุณค่าโดยการตระหนักถึงการมีส่วนร่วมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต มุ่งเน้นการได้รับสิทธิอย่างทั่วถึง การรับบริการที่สะดวก รวดเร็ว ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะ นโยบาย

(๒) ส่งเสริมให้แรงงานในระบบได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายประกันสังคมอย่างครอบคลุมและทั่วถึงทั้งจังหวัด

(๓) รณรงค์ให้แรงงานต่างด้าวที่ถูกต้องตามกฎหมายได้เข้าสู่ระบบประกันสังคมมากขึ้น

(๔) ประชาสัมพันธ์ความรู้ให้กับศึกษาระดับอาชีวศึกษา ซึ่งจะเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ตระหนัก และเข้าใจในระบบประกันสังคม

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม พัฒนา และคุ้มครองแรงงานนอกระบบอย่างยั่งยืน

จังหวัดระนอง มีการมุ่งเน้นเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ภายในจังหวัด แต่การให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างหลักประกันการคุ้มครองให้กับแรงงานนอกระบบก็ย่อมมีความสำคัญไม่น้อยกว่ากัน ดังนั้นเพื่อส่งเสริมให้แรงงานนอกระบบได้รับการคุ้มครองอย่างยั่งยืน จังหวัดระนองจึงมุ่งเน้นโดย

(๑) ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อการประกอบอาชีพและพัฒนาแรงงานนอกระบบให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ประสานภาคีที่เกี่ยวข้องเพื่อให้แรงงานนอกระบบสามารถเข้าถึงตลาดสินค้า

(๒) รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้แรงงานนอกระบบตระหนักถึงความสำคัญของระบบประกันสังคม รวมทั้งระบบการออมและการวางแผนทางการเงินเพื่อการดำรงชีวิตเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ หรือเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน

๕. โครงการ / กิจกรรม :

ลำดับที่	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
ก.๑	การส่งเสริมความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับกำลังแรงงาน	
๑	โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการอย่างยั่งยืน (๒ กิจกรรม)	สนง.จัดหางานจังหวัด
๒	โครงการนัดพบแรงงานย่อย	สนง.จัดหางานจังหวัด
๓	โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการในประเทศ	สนง.จัดหางานจังหวัด
๔	โครงการให้บริการจัดหางานแก่กลุ่มคนพิเศษ (๔ กิจกรรม)	สนง.จัดหางานจังหวัด
๕	โครงการจัดหางานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและโครงการเพิ่มศักยภาพบริการจัดหางานในประเทศ	สนง.จัดหางานจังหวัด
๖	โครงการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงาน	สนง.จัดหางานจังหวัด
๗	โครงการจัดทำข้อมูลทะเบียนกำลังแรงงานทักษะพิเศษ	สนง.จัดหางานจังหวัด
๘	โครงการเตรียมความพร้อมแก่กำลังแรงงาน (๒ กิจกรรม)	สนง.จัดหางานจังหวัด
๙	โครงการก้าวสู่งานที่ดีคนมีคุณภาพ	สนง.จัดหางานจังหวัด
๑๐	โครงการขยายโอกาสการมีงานทำให้ผู้สูงอายุและโครงการส่งเสริมการจ้างงานผู้สูงอายุที่เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์	สนง.จัดหางานจังหวัด

๑๑	โครงการพัฒนาทักษะกำลังแรงงานด้านท่องเที่ยวและบริการ	สนง.พัฒนาฝีมือแรงงาน
๑๒	โครงการฝึกอบรมแรงงานกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ	สนง.พัฒนาฝีมือแรงงาน
๑๓	โครงการฝึกอบรมแรงงานกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ	สนง.พัฒนาฝีมือแรงงาน
๑๔	โครงการพัฒนาศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน	กศน.ระนอง
๑๕	โครงการบริหารจัดการแรงงานกลุ่มเฉพาะ แรงงานนอกระบบ แรงงานพิการ และแรงงานสูงอายุ	สนง.แรงงานจังหวัด
ก.๒	ส่งเสริมระบบประกันสังคม เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับแรงงาน	
๑	สร้างหลักประกันทางสังคม สำหรับลูกจ้าง ผู้ประกันตน และผู้มีสิทธิตามกฎหมาย (มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๙)	สนง.ประกันสังคมจังหวัด
๒	บริหารจัดการระบบประกันสังคมสำหรับผู้ประกันตนมาตรา ๔๐ ตามกฎหมาย	สนง.ประกันสังคมจังหวัด
๓	โครงการออกหน่วยเคลื่อนที่บริการเบ็ดเสร็จ Service deliver Unit (ออกหน่วยบริการเคลื่อนที่ สำหรับผู้ประกันตนมาตรา ๔๐)	สนง.ประกันสังคมจังหวัด
๔	โครงการรณรงค์เร่งรัดการตรวจสอบและพัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเชิงรุกในสถานประกอบการกลุ่มเสี่ยง	สนง.สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
๕	โครงการพัฒนาสถานประกอบกิจการต้นแบบ ระบบบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานสู่อาเซียน (ระดับจังหวัด)	สนง.สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
๖	การตรวจกำกับสถานประกอบกิจการหน่วยงานรัฐวิสาหกิจให้ปฏิบัติตามมาตรฐานกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานขั้นพื้นฐาน	สนง.สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
๗	การรณรงค์ส่งเสริมให้สถานประกอบกิจการและรัฐวิสาหกิจมีการบริหารแรงงานสัมพันธ์ด้วยระบบทวิภาคี	สนง.สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
๘	กฎหมายเกี่ยวกับการจ้างงานคนพิการในสถานประกอบการ(สำหรับโรงงานที่จ้างแรงงานตั้งแต่ ๑๐๐ คนขึ้นไปต้องจ้างแรงงานคนพิการ ๑ คน)	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
๙	กองทุนผู้สูงอายุ ให้บริการกู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพสำหรับผู้ที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป และมีสัญชาติไทย	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
๑๐	การกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ประเภทคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการเป็นรายบุคคล)	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
๑๑	การสนับสนุนการรวมกลุ่มประกอบอาชีพสำหรับคนพิการ	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

๑๒	การเฝ้าระวังป้องกัน ควบคุมโรค และด้านสุขภาพจากการประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรม โดยการจัดตั้งคลินิกตรวจสุขภาพเกษตรกร	สนง.สาธารณสุขจังหวัด
ก.๓	ส่งเสริม พัฒนา และคุ้มครองแรงงานนอกระบบอย่างยั่งยืน	
๑	สร้างหลักประกันทางสังคม สำหรับลูกจ้าง ผู้ประกันตน และผู้มีสิทธิตามกฎหมาย (มาตรา ๓๓+๓๔)	สนง.ประกันสังคมจังหวัด
๒	บริหารจัดการระบบประกันสังคมสำหรับผู้ประกันตนมาตรา ๔๐ ตามกฎหมาย	สนง.ประกันสังคมจังหวัด
๓	การตรวจแรงงานนอกระบบ	สนง.สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
๔	การให้คำปรึกษา แนะนำแก่แรงงานนอกระบบ	สนง.สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
๕	รณรงค์เผยแพร่ความรู้ให้แก่แรงงานนอกระบบและผู้ที่เกี่ยวข้อง	สนง.สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
๖	ส่งเสริมความปลอดภัยแก่เครือข่ายแรงงานนอกระบบ	สนง.สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
๗	โครงการบริหารจัดการแรงงานกลุ่มเฉพาะแรงงานนอกระบบ แรงงานพิการและแรงงานผู้สูงอายุ	สนง.แรงงานจังหวัด
๘	โครงการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนด้านอาชีพ	สนง.แรงงานจังหวัด
๙	โครงการศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาภาคเกษตรอย่างยั่งยืน (๒ กิจกรรม)	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
๑๐	โครงการเกษตรครบวงจรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
๑๑	โครงการพัฒนาศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
๑๒	โครงการส่งเสริมแนวทางเกษตรกรทฤษฎีใหม่	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
๑๓	โครงการ ๑ ตำบล ๑ กลุ่มเกษตรกรทฤษฎีใหม่ กิจกรรม จ้างแรงงานเกษตรกรทฤษฎีใหม่ประจำตำบล	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มขีดความสามารถของแรงงานและผู้ประกอบการ

องค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยภายใต้สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจทั้งในระดับภูมิภาคคือเพิ่มขีดความสามารถของแรงงานและผู้ประกอบการในประเทศไทย

ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์นี้มุ่งส่งเสริมพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงานไทยให้ได้มาตรฐานสากล พัฒนาขีดความสามารถของแรงงานและผู้ประกอบการผ่านระบบประกันคุณภาพมาตรฐานฝีมือแรงงานและค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพโดยเฉพาะสาขาอาชีพที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อมจากผลของการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)ภายใต้ข้อจำกัดด้านทรัพยากรและกรอบเวลา โดยจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายของกระทรวงแรงงาน

ขณะเดียวกันควรดำเนินการเชิงรุกควบคู่กัน โดยพัฒนาฝีมือแรงงานไทยเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ การพัฒนาระบบความสามารถ (Competency-Based System)รายกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่ง

ประกอบด้วยความสามารถในสาขาอาชีพความสามารถที่จำเป็นพื้นฐาน ได้แก่ทักษะด้านภาษาและคอมพิวเตอร์ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่อการเพิ่มขีดความสามารถ เช่น จริยธรรมและนิสัยอุตสาหกรรม รวมทั้งพัฒนา และสนับสนุนให้สถานประกอบการเข้าสู่ระบบมาตรฐานแรงงานไทย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถให้กับแรงงานและสถานประกอบการ

เป้าประสงค์

- ๑) แรงงานมีผลิตภาพ มีสมรรถนะได้มาตรฐาน มีทักษะฝีมือสามารถแข่งขันในเวทีโลก
- ๒) สถานประกอบการมีความพร้อมด้านแรงงานในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และมีความรับผิดชอบต่อสังคมด้านแรงงาน
- ๓) แรงงานได้รับการจ้างงานที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. ร้อยละของแรงงานที่ผ่านการพัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงานทั้งระบบให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพ	๗๐	๗๐	๗๐
๒. ร้อยละของแรงงานที่สำเร็จการพัฒนาประสิทธิภาพรองรับประชาคมอาเซียน	๗๐	๗๐	๗๐

๓. รายละเอียดตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ร้อยละของแรงงานที่ผ่านการพัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงานทั้งระบบให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพ

- หน่วยวัด : ร้อยละ
- วิธีคำนวณตัวชี้วัด : $\frac{\text{จำนวนแรงงานที่ผ่านการพัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงานทั้งระบบให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพ} \times 100}{\text{จำนวนแรงงานที่เข้ารับการพัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงานทั้งระบบให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพ}}$
- คำอธิบาย : แรงงานที่ผ่านการพัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงานทั้งระบบให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพหมายถึงแรงงานที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพตามกิจกรรมดังต่อไปนี้
- กิจกรรม พัฒนาฝีมือเพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ
 - กิจกรรม พัฒนา/ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ
 - กิจกรรม ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน
 - กิจกรรม พัฒนาศักยภาพแรงงานเพื่อรองรับการจ่ายค่าจ้าง
 - กิจกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานประกอบการ
ดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมฯ

แหล่งข้อมูล : ฐานข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานระนอง

หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานระนอง

ตัวชี้วัด ๓.๒ ร้อยละของแรงงานที่สำเร็จการพัฒนาประสิทธิภาพรองรับประชาคมอาเซียน

หน่วยวัด : ร้อยละ

วิธีคำนวณตัวชี้วัด :
$$\frac{\text{แรงงานที่ผ่านการพัฒนาประสิทธิภาพรองรับประชาคมอาเซียน} \times 100}{\text{แรงงานที่เข้ารับการพัฒนาประสิทธิภาพรองรับประชาคมอาเซียน}}$$

คำอธิบาย : การพัฒนาประสิทธิภาพรองรับประชาคมอาเซียน หมายถึง แรงงานที่เข้ารับการพัฒนาประสิทธิภาพภายใต้กิจกรรม เพิ่มขีดความสามารถของแรงงานรองรับประชาคมอาเซียนทั้งหมด

แหล่งข้อมูล : สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานระนอง

หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานระนอง

๔. กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาศักยภาพแรงงานและสถานประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

เพื่อพัฒนาศักยภาพแรงงานและสถานประกอบการในจังหวัดระนองรองรับการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัด และสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขันทั้งในระดับประเทศ โดยมีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

- (๑) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของแรงงานและผู้ประกอบการให้มีความรู้ทักษะด้านภาษาต่างประเทศ และความรู้ทักษะในด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่จะช่วยให้แรงงานและผู้ประกอบการสามารถเชื่อมโยงการดำเนินธุรกิจทั้งในระดับกลุ่มจังหวัด ระดับประเทศ และระหว่างประเทศ
- (๒) เสริมสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาความสามารถในการปรับตัวของผู้ประกอบการให้ทันสถานการณ์การเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ
- (๓) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพแรงงานรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อจัดเตรียมแรงงานที่มีความรู้ ทักษะฝีมือในระดับสูง และมีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่ตลาดแรงงานในภูมิภาคอาเซียนกำหนดทั้ง ๓ ภาคส่วนเศรษฐกิจ คือ ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายการพัฒนาฝีมือแรงงาน

เพื่อให้เครือข่ายด้านแรงงาน ภาคเอกชน หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการพัฒนาแรงงานเข้ามามีบทบาทในกระบวนการพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยมีแนวทางดำเนินงาน ดังนี้

- (๑) สร้างระบบความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายการพัฒนาฝีมือแรงงานกับเครือข่ายแรงงาน ภาคเอกชน และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการพัฒนาแรงงาน เข้ามามีบทบาทมากขึ้นในกระบวนการพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
- (๒) ส่งเสริมการพัฒนากำลังแรงงานระดับสูง ในการพัฒนานวัตกรรมในสาขาต่างๆ เพื่อต่อยอดสู่การสร้างสรรคนวัตกรรมระดับสูง ที่เชื่อมโยงองค์ความรู้ใหม่กับภูมิปัญญาวัฒนธรรมไทยให้สามารถเพิ่มมูลค่า และคุณค่าของสินค้าและบริการในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม
- (๓) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพแรงงาน ทักษะความรู้ ความสามารถของผู้สูงอายุ/คนพิการ ให้เข้มแข็งยั่งยืน โดยเน้นให้ผู้สูงอายุ/คนพิการ มีส่วนร่วมทั้งในฐานะผู้รับและให้แก่สังคม

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดทำมาตรฐานทดสอบและสร้างระบบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ

๕. โครงการ / กิจกรรม:

ลำดับที่	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
ก.๑	พัฒนาศักยภาพแรงงานและสถานประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	สนง.พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
๑	โครงการยกระดับเพื่อเพิ่มศักยภาพฝีมือและสมรรถนะแรงงาน กิจกรรมฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน	สนง.พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
๒	โครงการยกระดับเพื่อเพิ่มศักยภาพฝีมือและสมรรถนะแรงงาน กิจกรรมฝึกเตรียมเข้าทำงาน	สนง.พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
๓	โครงการพัฒนาทักษะแรงงานด้านท่องเที่ยวและบริการ	สนง.พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
๔	โครงการฝึกอบรมแรงงานกลุ่มเป้าหมายเฉพาะให้มีทักษะในการประกอบอาชีพ	สนง.พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
ก.๒	เสริมสร้างความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายการพัฒนาฝีมือแรงงาน	
๑	โครงการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เฉพาะทางการเตรียมความพร้อมการทดสอบฝีมือแรงงานแห่งชาติวิชาช่างไฟฟ้า	วิทยาลัยเทคนิคระนอง
๒	โครงการพัฒนาความร่วมมือและจัดทำทะเบียนครูฝึกในสถานประกอบการ	วิทยาลัยเทคนิคระนอง
๓	โครงการลงนามความร่วมมือกับสถานประกอบการ	งานความร่วมมือ
๔	โครงการเชิดชูเกียรติสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี	งานอาชีวทวิภาคี
๕	โครงการส่งเสริมความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมเด็กก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน	งานอาชีวทวิภาคี
๖	โครงการเสริมสร้างความสามารถการบริหารจัดการเครือข่ายการท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนจังหวัดระนอง กิจกรรม อบรมและพัฒนาศักยภาพท่องเที่ยวชุมชนเพื่อรองรับมาตรฐานโฮมสเตย์จังหวัดระนอง	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง
๗	โครงการเพิ่มศักยภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านการท่องเที่ยว กิจกรรม พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศน์ท้องถิ่นเพื่อรองรับการท่องเที่ยวจังหวัดระนอง	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
๘	การสร้างสัมมาชีพชุมชนในระดับหมู่บ้าน (อบรมสร้างอาชีพตามความต้องการของครัวเรือน) หมู่บ้านละ ๒๐ คน เวลา ๕ วัน	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
๙	สัมมนาการเรียนรู้วิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง (ฝึกอบรมอาชีพเพื่อลดรายจ่ายตามแนวทาง ศพพ.)	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
๑๐	โครงการส่งเสริมมาตรฐานการผลิตและแปรรูปสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า กิจกรรม อบรมให้ความรู้และศึกษาดูงาน	สนง.พาณิชย์จังหวัด
๑๑	โครงการส่งเสริมการตลาดเชิงรุกเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุน กิจกรรม อบรมให้ความรู้	สนง.พาณิชย์จังหวัด

ก.๓	จัดทำมาตรฐานทดสอบและสร้างระบบมาตรฐานฝีมือให้ครอบคลุมทุกสาขา	
๑	โครงการพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและพัฒนาบุคลากรรองรับอุตสาหกรรมโลจิสติกส์	สนง.พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
๒	โครงการยกระดับแรงงานไทยให้ได้มาตรฐานฝีมือแรงงานเพื่อรองรับการแข่งขัน	สนง.พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด
โครงการ/กิจกรรมที่เสนอจากที่ประชุม		
๑	โครงการพัฒนา การพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการสำหรับผู้สูงอายุ ๑. พัฒนาผู้สูงอายุที่มีศักยภาพเพื่อเป็นผู้ประกอบการสำหรับรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ๒. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและการสร้างกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผ่านกลุ่มผู้สูงอายุในชุมชน	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดระนอง
๒	โครงการ การพัฒนาหลักสูตรออนไลน์ (On line courses) พัฒนาทักษะแรงงาน (Multi-skills, re-skill, up-skill) ๑. พัฒนาหลักสูตรออนไลน์ที่สอดคล้องกับความต้องการของแรงงานเพื่อเพิ่มทักษะที่หลากหลาย (Multi-skills) การทบทวนทักษะที่จำเป็น (re-skill) และเพิ่มทักษะ (up-skill) ๒. สร้าง Platform ที่เหมาะสมสำหรับหลักสูตรออนไลน์หรือร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในการพัฒนาสื่อและหลักสูตรออนไลน์เพื่อการเข้าถึง (Access) ทุกที่ทุกเวลา	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดระนอง
๓	โครงการ การสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ (New entrepreneur development) ๑. จัดทำหลักสูตรการพัฒนาผู้ประกอบการรายใหม่ให้กับผู้ประกอบการ เยาวชน หรือแรงงานคืนถิ่นร่วมกับ Young Entrepreneur Chamber of Commerce (YEC) ๒. พัฒนาผู้ประกอบการรายใหม่โดยใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ หรือออนไลน์ (On site) โดยเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของจังหวัดระนอง ๓. พัฒนาความเชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบการรายใหม่กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนหรือสินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดระนอง	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดระนอง
๔	โครงการพัฒนาบุคลากรและแรงงานด้านผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพมาตรฐาน ๑. จัดทำหลักสูตรการพัฒนาบุคลากรและแรงงานด้านการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์และสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดระนอง ๒. พัฒนาบุคลากร แรงงาน และผู้ประกอบการด้านการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อยกระดับสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและผู้บริโภค ๓. เชื่อมโยงความร่วมมือและเครือข่ายความร่วมมือระหว่างเกษตรกรผู้ประกอบการ แรงงาน ส่วนราชการ ภาคเอกชนและภาควิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานของสินค้าและผลิตภัณฑ์การเกษตร	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดระนอง

๕	โครงการพัฒนาแรงงานและผู้ประกอบการด้านการแพทย์แผนไทย แพทย์ทางเลือก การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ๑. พัฒนาบุคลากร แรงงานและผู้ประกอบการด้านการแพทย์แผนไทย แพทย์ทางเลือกและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ๒. สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการ โรงพยาบาลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการแพทย์แผนไทย แพทย์ทางเลือก	หน่วยงานในสังกัด กระทรวงแรงงาน จังหวัดระนอง
---	---	--

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓

การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและการป้องกันแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน

ประเทศไทยถูกจัดอันดับสถานการณ์ด้านการค้ามนุษย์อยู่ที่ Tier ๒ กระทรวงการต่างประเทศ สหรัฐอเมริกาได้เผยแพร่รายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ ประจำปี ๒๕๖๒ (TIP Report ๒๐๑๙) โดยในปีนี้ ไทยได้รับการจัดระดับให้อยู่ใน Tier ๒ ซึ่งเป็นการคงอันดับเดิมจากปี ๒๕๖๑ การคงระดับของไทยให้อยู่ใน Tier ๒ สะท้อนว่า สหรัฐฯ ตระหนักถึงความมุ่งมั่นพยายามของไทย ตลอดจนความคืบหน้าทั้งที่รัฐบาลไทยและภาคส่วนต่าง ๆ ร่วมกันสร้างขึ้นในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ทุกรูปแบบ โดยในปีที่ผ่านมา ไทยมีพัฒนาการสำคัญทั้งในด้านการบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด การคุ้มครองดูแลผู้เสียหาย และการป้องกันการตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ นอกจากนี้ ไทยยังให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในประเทศ ทั้งภาคประชาสังคมและภาคเอกชน ตลอดจนภาคส่วนในต่างประเทศ ทั้งองค์การระหว่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศอื่น ๆ ที่สนใจซึ่งรวมถึงสหรัฐฯ เพื่อให้การดำเนินการของไทยเกิดผลสำเร็จในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้นและอย่างต่อเนื่องต่อไป การแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์เป็นวาระแห่งชาติของไทย โดยรัฐบาลไทยมุ่งมั่นเดินหน้าพัฒนากรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเพิ่มพูนประสิทธิภาพการทำงานของทุกส่วนราชการที่รับผิดชอบ และจะแก้ไขสิ่งที่ยังเห็นบกพร่องอยู่ในขณะนี้ โดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อจัดการค้ามนุษย์ทุกรูปแบบ และปกป้องคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามหลักสิทธิมนุษยชนและหลักมนุษยธรรมที่ไทยยึดถือมาโดยตลอด

ในประเด็นยุทธศาสตร์นี้ยังครอบคลุมการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่แรงงานไทยและเศรษฐกิจของประเทศจากการจ้างแรงงานต่างด้าว การควบคุมหรือลดผลกระทบที่เกิดจากการใช้แรงงานต่างด้าวทั้งด้านสังคม สาธารณสุข และความมั่นคงของชาติ โดยการพัฒนาระบบโครงสร้างและกลไกการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างมีประสิทธิภาพ ทนต่อการเพิ่มขึ้นของปริมาณการจ้างแรงงานต่างด้าว ตลอดจนให้การคุ้มครองและป้องกันการจ้างแรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย แรงงานบังคับและการค้ามนุษย์ด้านแรงงานเพื่อลดเงื่อนไขการกีดกันทางการค้าและการส่งออก

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดชายแดน ระหว่างไทย เมียนมา ลักษณะแนวพรมแดน มีทั้งในส่วนที่เป็นดินแดน ลำน้ำ และน่านน้ำทะเลอันดามัน จังหวัดระนองจึงประสบปัญหาการลักลอบหลบหนีเข้าเมืองของคนต่างด้าวสัญชาติพม่า รวมถึงบุคคลไร้สัญชาติ เช่น โรฮีนจา บุคคลเหล่านี้ลักลอบหลบหนีเข้าเมืองเพื่อมาอยู่เป็นแรงงานในจังหวัดระนอง และอาศัยจังหวัดระนองเพื่อเป็นทางผ่านไปเป็นแรงงานจังหวัดอื่น ประเทศอื่น ซึ่งนับว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงของการค้ามนุษย์ จังหวัดระนองมีสถานะเป็นทั้งต้นทาง ทางผ่าน และปลายทางในกระบวนการค้ามนุษย์

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทยจะต้องร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์อย่างต่อเนื่อง และเนื่องจากแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์เป็นวาระแห่งชาติของประเทศไทยอีกด้านหนึ่ง และที่ผ่านมาคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งและสนับสนุนการทำงานร่วมกันของส่วนราชการที่

เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ การดำเนินการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ของไทยไม่ใช่เป็นการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อการจัดอันดับโดยสหรัฐฯ ประเทศไทยยึดมั่นและเคารพในสิทธิมนุษยชน และเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ จึงต้องฉายภาพให้สังคมโลกได้เห็นความตั้งใจความมั่นคงแก้ไขปัญหา มาตรการและข้อเท็จจริงของการทำงานในทุกแง่มุม อันจะมีผลโดยตรงต่อการลดระดับปัญหาอย่างต่อเนื่อง

๑. เป้าประสงค์

๑. การใช้แรงงานต่างด้าวได้รับการจัดระเบียบอย่างเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อประเทศ
๒. สร้างระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงานแบบครบวงจร

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อเจ้าหน้าที่	๙๐	๙๐	๙๐
๒. ร้อยละของแรงงานต่างด้าวที่ผ่านการพิสูจน์สัญชาติได้รับใบอนุญาตทำงาน	๗๕	๗๕	๗๕
๓. จำนวนคนต่างด้าวที่ยื่นขอและได้รับใบอนุญาตทำงาน (คน)	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐
๔. ร้อยละของแผนปฏิบัติการสามารถนำไปใช้ดำเนินงานด้านการป้องกันการค้ามนุษย์ด้านแรงงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงาน	๙๐	๙๕	๑๐๐

๓. รายละเอียดตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ ๑ ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อเจ้าหน้าที่

หน่วยวัด : ร้อยละ

วิธีคำนวณตัวชี้วัด : $\frac{\text{ค่าเฉลี่ยผลสำรวจระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนแบบสำรวจทั้งหมดของผู้รับบริการ}}$

คำอธิบาย : ๑. ผู้รับบริการ หมายถึง ประชาชน นายจ้าง สถานประกอบการ ผู้รับบริการโดยตรง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการผู้ให้บริการ) หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มารับบริการจากสำนักงาน

๒. พิจารณาจากค่าเฉลี่ยผลสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ จากสำนักงานจัดหางานจังหวัดระนอง

๓. ประเด็นการสำรวจประกอบด้วยประเด็นสำคัญ ๆ ดังนี้

- (๑) ความพึงพอใจด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ
- (๒) ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
- (๓) ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
- (๔) ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ
- (๕) ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการ โดยเน้นวาระ

แห่งชาติ ด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาล และการป้องกันการทุจริต และประพจน์มิชอบในภาครัฐ

แหล่งข้อมูล : สำนักงานจัดหางานจังหวัดระนองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักงานจัดหางานจังหวัดระนอง, สำนักงานแรงงานจังหวัดระนอง

ตัวชี้วัดที่ ๒ ร้อยละของแรงงานต่างด้าวที่ผ่านการพิสูจน์สัญชาติได้รับใบอนุญาตทำงาน

หน่วยวัด	:	ร้อยละ
วิธีคำนวณตัวชี้วัด	:	$\frac{\text{จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ผ่านการพิสูจน์และได้รับใบอนุญาตทำงาน}}{\text{จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ยื่นและได้รับใบอนุญาตทำงาน}} \times 100$
คำอธิบาย	:	๑. จำนวนแรงงานต่างด้าวสัญชาติ ลาว กัมพูชา และพม่า ที่ผ่านการพิสูจน์และได้รับใบอนุญาตทำงาน ๒. จำนวนแรงงานต่างด้าวสัญชาติ ลาว กัมพูชา และพม่า ที่ยื่นและได้รับใบอนุญาตทำงาน
แหล่งข้อมูล	:	สำนักงานจัดหางานจังหวัดระนอง
หน่วยงานรับผิดชอบ	:	สำนักงานจัดหางานจังหวัดระนอง

ตัวชี้วัดที่ ๓ จำนวนคนต่างด้าวที่ยื่นขอและได้รับใบอนุญาตทำงาน

หน่วยวัด	:	คน
วิธีคำนวณตัวชี้วัด	:	จำนวนคนต่างด้าวที่ยื่นขอและได้รับใบอนุญาตทำงาน
คำอธิบาย	:	คนต่างด้าวสัญชาติลาว กัมพูชา และพม่า ที่ยื่นขอและได้รับใบอนุญาตทำงาน
แหล่งข้อมูล	:	สำนักงานจัดหางานจังหวัดระนอง
หน่วยงานรับผิดชอบ	:	สำนักงานจัดหางานจังหวัดระนอง

ตัวชี้วัดที่ ๔ ร้อยละของแผนปฏิบัติการสามารถนำไปใช้ดำเนินงานด้านการป้องกันการค้ามนุษย์ด้านแรงงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงาน

หน่วยวัด	:	ร้อยละ
วิธีคำนวณตัวชี้วัด	:	$\frac{\text{ผลการปฏิบัติงานตามแผนการป้องกันการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน}}{\text{แผนการปฏิบัติการการป้องกันการค้ามนุษย์ด้านแรงงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงาน}} \times 100$
คำอธิบาย	:	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานในจังหวัดร่วมจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน โดยเฉพาะในกิจการเรือประมงซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงที่อาจนำไปสู่ปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน อันเนื่องจากสภาพการจ้างที่แตกต่างจากกิจการประเภทอื่น
แหล่งข้อมูล	:	สำนักงานจัดหางานจังหวัดระนอง สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดระนอง สำนักงานประกันสังคมจังหวัดระนอง
หน่วยงานรับผิดชอบ	:	สำนักงานแรงงานจังหวัดระนอง

๔. กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว

- (๑) กำกับ ควบคุม การทำงานของคนต่างด้าว
- (๒) รณรงค์ ส่งเสริม แรงจูงใจการพิสูจน์สัญชาติ และการนำเข้าแรงงานต่างด้าว
- (๓) รณรงค์ และขยายการประชาสัมพันธ์การจัดระบบแรงงานต่างด้าวให้ครอบคลุมและทั่วถึง

กลยุทธ์ ๒. การแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ด้านแรงงานโดยการป้องกันปราบปราม และคุ้มครอง

(๑.) ส่งเสริมให้มีการอบรมเผยแพร่ความรู้แก่กลุ่มเสี่ยงเพื่อมิให้ตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์

(๒.) เพื่อสร้างเสริมประสิทธิภาพและการขยายผลดำเนินงานแนวปฏิบัติการใช้แรงงาน

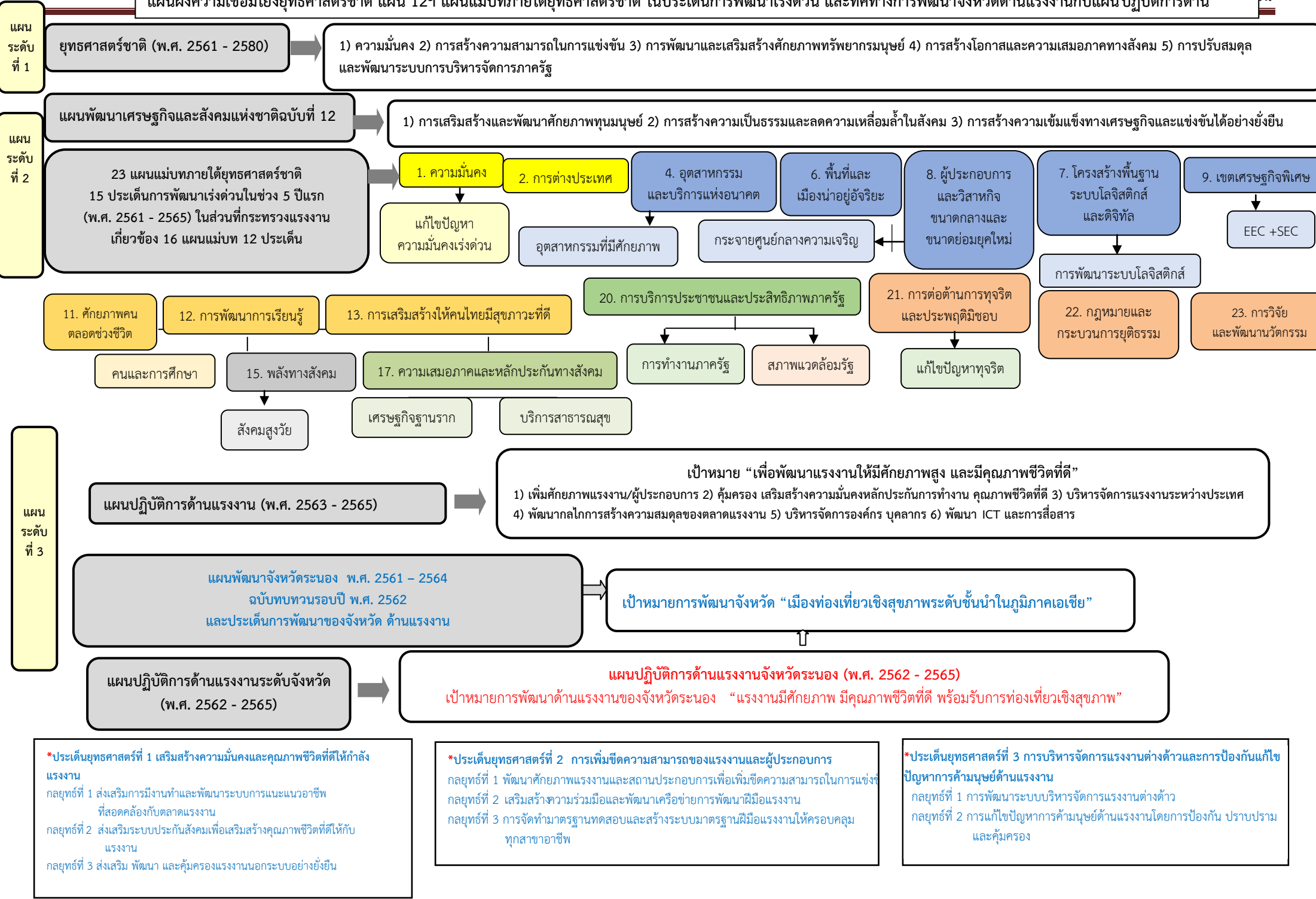
ที่ดี (Good Labour Practices : GLP) เพื่อป้องกันการค้ำมนุษย์ด้านแรงงานและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน

๕. โครงการ / กิจกรรม :

ลำดับที่	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
ก.๑	การพัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว	
๑	การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว พิจารณาคำขอและจัดทำทะเบียนคนต่างด้าวที่ยื่นขอใบอนุญาตทำงาน	สนง.จัดหางานจังหวัด
๒	การประชุมคณะทำงานศูนย์ประสานงานชายแดนเพื่อต่อต้านการค้ำมนุษย์ ไทย-เมียนมา (ระนอง เกาะสอง) BCATIP	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด
๓	การประชุมและติดตามผลการดำเนินงานศูนย์ปฏิบัติการป้องกันการบังคับ ใช้แรงงานหรือบริการและการค้ำมนุษย์ด้านแรงงานจังหวัดระนอง	สนง.แรงงานจังหวัด
ก.๒	การแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ด้านแรงงานโดยการป้องกันปราบปราม และคุ้มครอง	
๑	ตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าวและสถานประกอบการ (๒ กิจกรรม)	สนง.จัดหางานจังหวัด
๒	กิจกรรมสร้างความตระหนักรู้แก่แรงงานเพื่อป้องกันปัญหาการค้ำมนุษย์	สนง.จัดหางานจังหวัด
๓	โครงการตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าวและสถานประกอบการ	สนง.จัดหางานจังหวัด
๔	การให้ความคุ้มครองคนหางานตามกฎหมายจัดหางานและคุ้มครอง แรงงาน (๒ กิจกรรม)	สนง.จัดหางานจังหวัด
๕	การสร้างความรู้ความตระหนักรู้แก่กลุ่มเป้าหมายและการคุ้มครองช่วยเหลือ แรงงานต่างด้าวในภาคประมง	สนง.จัดหางานจังหวัด
๖	การสร้างการรับรู้ให้กับแรงงานและสถานประกอบการให้ความรู้เกี่ยวกับ การป้องกันการค้ำมนุษย์ให้กับภาคีเครือข่ายหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคประชาสังคม NGOs ในพื้นที่	สนง.แรงงานจังหวัด
๗	การพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐในการคัดแยกและส่งต่อผู้เสียหาย จากการค้ำมนุษย์และผู้ย้ายถิ่นที่เปราะบาง	สนง.พัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์ จังหวัด
๘	การสนับสนุนภาคีภาครัฐในการให้ความรู้กับชุมชนผู้ย้ายถิ่นและการมีส่วนร่วม ในการประชุมร่วมกับองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรในชุมชน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในชุมชนและหนุนเสริมภาคีภาครัฐในการระบุปัญหา และความต้องการของผู้ย้ายถิ่นที่เปราะบาง	องค์การระหว่างประเทศ เพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (International Organization for Migration : IOM)
๙	กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการข่าวในการช่วยเหลือผู้เสียหายจาก การค้ำมนุษย์	ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด ระนอง

๑๐	การตรวจสอบสถานประกอบกิจการที่เสี่ยงต่อการใช้แรงงานเด็ก แรงงานบังคับ แรงงานขัดหนี้และการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน	สนง.สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
๑๑	โครงการจัดระเบียบสังคมแบบบูรณาการ / สถานบันเทิง / สถานบริการ / ร้านเกมส์ / โตะสุนัข	ที่ทำการปกครองจังหวัด
๑๒	โครงการป้องกันพื้นที่ตลอดแนวชายแดนเส้นทางเข้ามาในพื้นที่ชั้นใน ตรวจสอบสถานบริการและสถานประกอบกิจการที่เป็นกลุ่มเสี่ยง	ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด ระนอง
๑๓	โครงการประชาสัมพันธ์ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ (สื่อวิทยุ สปอตวิทยุ วรรณคดี การจัดรายการ สารคดี ภาษาไทยและภาษาพม่า)	สวท.ระนอง อสมท.ระนอง
๑๔	การให้บริการด้านการรักษาพยาบาลผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	สนง.สาธารณสุขจังหวัด
๑๕	โครงการป้องกันพื้นที่ตลอดแนวชายแดนเส้นทางเข้ามาในพื้นที่ชั้นใน ตรวจสอบสถานบริการและสถานประกอบกิจการที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ตั้งจุดตรวจและจุดสกัด	ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด ระนอง
๑๖	กิจกรรมการตรวจสอบสถานประกอบการที่เสี่ยงต่อการค้ามนุษย์	หน่วยเฉพาะกิจกรม ทหารราบที่ ๒๕
๑๗	โครงการปราบปรามการค้ามนุษย์	หน่วยเฉพาะกิจกรม ทหารราบที่ ๒๕
๑๘	การป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ในแรงงานประมงทะเล เรือประมงพาณิชย์ที่ทำการประมงในอาณาเขตพื้นที่ทางทะเลในจังหวัดระนอง	สถานีตำรวจน้ำ ๙ กอง กำกับการ ๘ กองบังคับ การตำรวจน้ำ
๑๙	การให้บริการดูแลระบบสุขภาพด้านการรักษาพยาบาลผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	สนง.สาธารณสุขจังหวัด
๒๐	โครงการศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว	สนง.จัดหางานจังหวัด
๒๑	กิจกรรมบูรณาการตรวจคุ้มครองแรงงานในเรือประมงทะเลในพื้นที่ ๒๒ จังหวัดชายทะเล	สนง.สวัสดิการและ คุ้มครองแรงงานจังหวัด
๒๒	บูรณาการตรวจแรงงานกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่	สนง.แรงงานจังหวัด
๒๓	การจัดการประชุม/อบรม สร้างการรับรู้เกี่ยวกับ พรก. และกฎหมายด้านแรงงานที่เกี่ยวข้อง	สนง.แรงงานจังหวัด
๒๔	โครงการป้องกันการค้ามนุษย์ด้านแรงงานต่างด้าว	สนง.จัดหางานจังหวัด
๒๕	โครงการศูนย์ประสานแรงงานประมง	สนง.จัดหางานจังหวัด
๒๖	โครงการอบรมป้องกันการค้ามนุษย์ด้านแรงงานต่างด้าว	สนง.จัดหางานจังหวัด (ขอรับการสนับสนุน งบประมาณจากกองทุน)
๒๗	โครงการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายภาคประชาสังคม เพื่อเป็นผู้เฝ้าระวังทางสังคมด้านการต่อต้านการค้ามนุษย์	สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด(ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณ จากกองทุน)

แผนผังความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติ แผน 12ฯ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ในประเด็นการพัฒนาเร่งด่วน และทิศทางการพัฒนาจังหวัดด้านแรงงานกับแผนปฏิบัติการด้าน

ส่วนที่ ๕ แผนงาน/โครงการภายใต้แผนปฏิบัติการด้านแรงงานจังหวัดระนอง (พ.ศ.๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กำลังแรงงาน

[illegible]

[illegible]

โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัดระดับ แผนงาน/ โครงการ/ กิจกรรม	เป้าหมายรายปี				งบประมาณ				หน่วยงานที่ รับผิดชอบ หน่วยงาน สนับสนุน	ความสอดคล้องของแผนงาน/โครงการ กับตัวชี้วัดของแผนย่อย แผนแม่บทา และยุทธศาสตร์ชาติ		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม		ยุทธศาสตร์ ชาติด้านที่	แผนแม่บทา ตัวชี้วัดที่	แผนย่อย ตัวชี้วัดที่
๘.๒ แนะนำอาชีพเพื่อการมีงานทำ	จำนวนคนหางานได้รับบริการ ส่งเสริมการมีงานทำ	-	-	-	-	-	-	-	-	สจจ.รณ.	๓	๑๑	๑๑.๑
๑. กิจกรรมแนะแนวอาชีพให้ผู้ประกันตนกรณีว่า งาน ประชาชนทั่วไป		๙๗๐	๙๗๐	๙๗๐	๒,๙๑๐								
๒. กิจกรรมศูนย์ตรีเทพเพื่อการจ้างงานครบวงจร		๑๖๐	๑๕๐	๑๕๐	๔๖๐	๑๙,๘๐๐	๙,๗๐๐	๙,๗๐๐	๓๙,๒๐๐				
๓. กิจกรรมส่งเสริมการมีงานทำให้ทหารกอง ประจำการที่จะปลดเป็นทหารกองหนุน		๒๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๔๐๐	๑๕,๘๐๐	๕,๔๐๐	๕,๔๐๐	๒๖,๖๐๐				
													๑๑.๑
๙. โครงการก้าวสู่งานที่ดีคนมีคุณภาพ	จำนวนผู้สมัครงานมารับบริการ จัดหางาน									สจจ.รณ.	๓	๑๑	
๙.๑ กิจกรรมให้บริการจัดหางานของศูนย์บริการ จัดหางานเพื่อคนไทย		๙๐๐	๘๐๐	๘๐๐	๒,๕๐๐	๑๐,๕๐๐	๙,๒๐๐	๙,๒๐๐	๒๘,๙๐๐				
๑๐. โครงการขยายโอกาสการมีงานทำให้ผู้สูงอายุ	๑.จำนวนผู้สูงอายุได้รับการ ส่งเสริมการประกอบอาชีพและ พัฒนาศักยภาพ ๒. จำนวนผู้สูงอายุมีงานทำมี อาชีพ มีรายได้	๑๕๕	-	-	๑๕๕	๖๔,๒๐๐	-	-	๖๔,๒๐๐	สจจ.รณ.	๓	๑๑	๑๑.๑
โครงการส่งเสริมการจ้างงานผู้สูงอายุในอาชีพที่ เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์		๑๕๕	๑๓๕	๑๓๕	-	-	๓๔,๘๐๐	๓๔,๘๐๐	๖๙,๖๐๐				
๑. กิจกรรมสำรวจความต้องการข้อมูลของผู้สูงอายุ ในการประกอบอาชีพหรือทำงาน		๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๓๖๐	๒๕,๗๐๐			๒๕,๗๐๐				

[illegible]

[illegible]

โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัดระดับ แผนงาน/ โครงการ/ กิจกรรม	เป้าหมายรายปี				งบประมาณ				หน่วยงานที่ รับผิดชอบ หน่วยงาน สนับสนุน	ความสอดคล้องของแผนงาน/โครงการ กับตัวชี้วัดของแผนย่อย แผนแม่บทฯ และยุทธศาสตร์ชาติ		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม		ยุทธศาสตร์ ชาติด้านที่	แผนแม่บทฯ ตัวชี้วัดที่	แผนย่อย ตัวชี้วัดที่
๖. การตรวจกำกับสถานประกอบกิจการหน่วยงาน รัฐวิสาหกิจให้ปฏิบัติตามมาตรฐานกฎหมายความ ปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการ ทำงานขั้นพื้นฐาน	คน	๑๓๐	๑๓๐	๑๓๐	๓๙๐					สสค.รณ.			
๗. การรณรงค์ส่งเสริมให้สถานประกอบกิจการและ รัฐวิสาหกิจมีการบริหารแรงงานสัมพันธ์ด้วยระบบทวิ ภาคี	แห่ง	๑๔๖	๑๔๖	๑๔๖	๔๓๘					สสค.รณ.			
๘. กฎหมายเกี่ยวกับการจ้างงานคนพิการในสถาน ประกอบการ(สำหรับโรงงานที่จ้างแรงงานตั้งแต่ ๑๐๐ คนขึ้นไปต้องจ้างแรงงานคนพิการ ๑ คน)	สปก.ที่จ้างแรงงานตั้งแต่ ๑๐๐ คน ขึ้นไป ต้องจ้างแรงงานคน พิการ ๑ คน (แห่ง)	๑๘	๑๘	๑๗	๕๓	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	พมจ.รณ.			
๙. กองทุนผู้สูงอายุ (ให้บริการกู้ยืมเงินทุนประกอบ อาชีพสำหรับผู้ที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป และมีสัญชาติไทย	ผู้ที่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติ โดยคก.ระดับจังหวัด ๓๐๐๐๐ บาทต่อคน	๖๘	๘๖	๙๕	๒๔๙	ไม่เกิน ๒,๐๔๐,๐๐๐	ไม่เกิน ๒,๕๘๐,๐๐๐	ไม่เกิน ๒,๕๘๐,๐๐๐	ไม่เกิน ๗,๔๗๐,๐๐๐	พมจ.รณ.			
๑๐. การกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตคนพิการ(ประเภทคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการ เป็นรายบุคคล)	ผู้ที่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติ โดยคก.ระดับจังหวัด ๖๐๐๐๐ บาทต่อคน	๗๙	๑๒๐	๙๐	๒๘๙	๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๒๗,๐๐๐,๐๐๐	พมจ.รณ.			
๑๑. การสนับสนุนการรวมกลุ่มประกอบอาชีพ สำหรับคนพิการ	กลุ่ม	๑	๑	๑	๓	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	พมจ.รณ.			

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มขีดความสามารถของแรงงานและผู้ประกอบการในการแข่งขัน

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

โครงการพัฒนาบุคลากรและแรงงานด้านผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพมาตรฐาน

๑.	จัดทำหลักสูตรการพัฒนาบุคลากรและแรงงานด้านการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์และสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดระนอง
๒.	พัฒนาบุคลากร แรงงาน และผู้ประกอบการด้านการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อยกระดับสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและผู้บริโภค
๓.	เชื่อมโยงความร่วมมือและเครือข่ายความร่วมมือระหว่างเกษตรกร ผู้ประกอบการ แรงงาน ส่วนราชการ ภาคเอกชนและภาควิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานของสินค้าและผลิตภัณฑ์
- การเกษตร

โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัดระดับ แผนงาน/ โครงการ/ กิจกรรม	เป้าหมายรายปี				งบประมาณ				หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	ความสอดคล้องของแผนงาน/ โครงการกับตัวชี้วัดของแผนย่อย แผนแม่บทฯ และยุทธศาสตร์ชาติ		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม		หน่วยงาน สนับสนุน	ยุทธศาสตร์ ชาติด้านที่	แผนแม่บทฯ ตัวชี้วัดที่

โครงการพัฒนาแรงงานและผู้ประกอบการด้านการแพทย์แผนไทย แพทย์ทางเลือก การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

๑. พัฒนาบุคลากร แรงงานและผู้ประกอบการด้านการแพทย์แผนไทยแพทย์ทางเลือกและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
๒. สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการ โรงพยาบาลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการแพทย์แผนไทย แพทย์ทางเลือก

--

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน

โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัดระดับ แผนงาน/ โครงการ/ กิจกรรม	เป้าหมายรายปี				งบประมาณ				หน่วยงานที่ รับผิดชอบ หน่วยงาน สนับสนุน	ความสอดคล้องของแผนงาน/ โครงการกับตัวชี้วัดของแผนย่อย แผนแม่บทฯ และยุทธศาสตร์ ชาติ		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม		ยุทธศาสตร์ ชาติด้านที่	แผนแม่บทฯ ตัวชี้วัดที่	แผนย่อย ตัวชี้วัดที่
กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว													
๑. การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว													
พิจารณาคำขอและจัดทำทะเบียนคนต่างด้าวที่ยื่นขอ ใบอนุญาตทำงาน													
- โครงการจัดทำทะเบียนคนต่างด้าวที่ยื่นขอ ใบอนุญาตทำงาน	คน	๒๘,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๙๒,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	๒๙,๑๐๐	๒๙,๑๐๐	๑๓๓,๒๐๐	สจจ.รณ.	๑	๔	๑.๑
	ครั้ง	๓๙,๐๓๒	๓๘,๐๘๐	๓๘,๐๘๐	๑๑๕,๑๙๒								
๒. การประชุมศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและ ปราบปรามการค้ามนุษย์จังหวัดระนอง	ครั้ง	๒	๕	๕	๑๒	๔๔,๐๐๐	๑๑๐,๐๐๐	๑๑๐,๐๐๐	๒๖๔,๐๐๐	พมจ.รณ	๑	๔	๑.๑
เนื่องจากสถานการณ์โควิด-๑๙ จึงทำให้ ปี ๒๕๖๓ การจัดการประชุมศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ดำเนินการ ๒ ครั้ง และการประชุมคณะทำงานศูนย์ประสานงานชายแดนเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ไทย-เมียนมา (ระนอง-เกาะ สอง BCATIP) ไม่ได้ดำเนินการ และตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ ไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณในการดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐในการคัดแยกและส่งต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และผู้ย้ายถิ่นที่เปราะบาง และการสนับสนุนการรวมกลุ่ม ประกอบอาชีพสำหรับคนพิการ													
๓. การประชุมและติดตามผลการดำเนินงานศูนย์ ปฏิบัติการป้องกันการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ และการค้ามนุษย์ด้านแรงงานจังหวัดระนอง	ครั้ง	๖			๕	๒๐๐๐๐			๒๐๐๐๐	สรจ.รณ.	๑	๔	๑.๑

[illegible]

[illegible]

โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัดระดับ แผนงาน/ โครงการ/ กิจกรรม	เป้าหมายรายปี				งบประมาณ				หน่วยงานที่ รับผิดชอบ หน่วยงาน สนับสนุน	ความสอดคล้องของแผนงาน/ โครงการกับตัวชี้วัดของแผนย่อย แผนแม่บทฯ และยุทธศาสตร์ ชาติ		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม		ยุทธศาสตร์ ชาติด้านที่	แผนแม่บทฯ ตัวชี้วัดที่	แผนย่อย ตัวชี้วัดที่
๖. การสร้างการรับรู้ให้กับแรงงานและสถานประกอบการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการค้ามนุษย์ให้กับภาคีเครือข่ายทั้งใหม่และเก่า และจัดทะเบียนรายชื่อภาคีเครือข่ายหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคประชาสังคม NGOs ในพื้นที่	คน	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๓๐๑๕	๒๐๐๐๐	๒๐๐๐๐	๒๐๐๐๐	๖๐๐๐๐	สรจ.รณ.	๑	๔	๑.๑
๗. การพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐในการคัดแยกและส่งต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และผู้ย้ายถิ่นที่เปราะบาง	คน	๓๐				๑๖๐๐๐				พมจ.รณ. + IOM	๑	๔	๑.๑
๘. การสนับสนุนภาคีภาครัฐในการให้ความรู้กับชุมชนผู้ย้ายถิ่นและการมีส่วนร่วมในการประชุมร่วมกับองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรในชุมชนเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในชุมชนและหนุนเสริมภาคีภาครัฐในการระบุปัญหาและความต้องการของผู้ย้ายถิ่นที่เปราะบาง	จนท.รัฐ/ กลุ่มผู้ เปราะบาง	๑๒ คน/๒๐ คน				๙๙๐๐๐				องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (International Organization for Migration) IOM	๑	๔	๑.๑

โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัดระดับ แผนงาน/ โครงการ/ กิจกรรม	เป้าหมายรายปี				งบประมาณ				หน่วยงานที่ รับผิดชอบ หน่วยงาน สนับสนุน	ความสอดคล้องของแผนงาน/		
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	รวม		ยุทธศาสตร์ ชาติด้านที่	แผนแม่บท ตัวชี้วัดที่	แผนย่อย ตัวชี้วัดที่
๙. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการข่าวในการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	ครั้ง	๓	๓	๓	๙	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	ตรวจคนเข้าเมือง จังหวัดระนอง	๑	๔	๑.๑
๑๐. การตรวจสถานประกอบกิจการที่เสี่ยงต่อการใช้แรงงานเด็ก แรงงานบังคับ แรงงานขัดหนี้และการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน	คน	๒๐	๒๐				๒๑,๒๐๐			สสค.รณ.	๑	๔	๑.๑
๑๑. โครงการจัดระเบียบสังคมแบบบูรณาการ / สถานบันเทิง / สถานบริการ / ร้านเกมส์ / โต๊ะสนุก	อำเภอ/ครั้ง	๕/๑๔๔								ที่ทำการปกครอง จังหวัดระนอง	๑	๔	๑.๑
๑๒. โครงการป้องกันพื้นที่ตลอดแนวชายแดนเส้นทางเข้ามาในพื้นที่ชั้นใน ตรวจสถานบริการและสถานประกอบกิจการที่เป็นกลุ่มเสี่ยง	อำเภอ/ครั้ง	๕/๖๐	๕/๖๐	๕/๖๐	๒๕/๒๔๐	๐	๐	๐	๐	ตรวจคนเข้าเมือง จังหวัดระนอง	๑	๔	๑.๑
๑๓. โครงการประชาสัมพันธ์ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ (สื่อวิทยุ สปอตวิทยุรณรงค์ การจัดรายการ สารคดี ภาษาไทยและภาษาพม่า)										สวท.รณ. สวศ.รณ. อสมท.รณ. วิทยุชุมชน	๑	๔	๑.๑
๑๔. การให้บริการด้านการรักษาพยาบาลผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	คน	ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทุกคนที่เข้ารับบริการในสถานบริการสาธารณสุขจังหวัดระนอง								สนง.สาธารณสุข จังหวัดระนอง	๑	๔	๑.๑

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ภาคผนวก

คำสั่งจังหวัดระนอง
ที่ ๓๖๖ / ๒๕๖๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานระดับจังหวัดระนอง

กระทรวงแรงงาน มอบหมายให้สำนักงานแรงงานจังหวัดในฐานะผู้แทนกระทรวงแรงงาน ในระดับพื้นที่ ดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานระดับจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ และจัดทำ แผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานระดับจังหวัดที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแนวทางการพัฒนาประเทศที่สำคัญ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงแรงงาน ยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวง แรงงาน และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาด้านแรงงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคและยุทธศาสตร์การ พัฒนาจังหวัด รวมทั้งเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ของจังหวัด และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการ จัดทำแผนงาน/โครงการและการของบประมาณของแต่ละจังหวัด เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัดระนอง พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ ไปเป็นกรอบเชื่อมโยงบูรณาการการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ผู้รับบริการ/ ประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ด้านแรงงานระดับจังหวัด ดังต่อไปนี้

๑. รองผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง (ที่กำกับดูแลด้านแรงงาน)	ประธานคณะทำงาน
๒. ปลัดจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๓. หัวหน้าสำนักงานจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๔. นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๕. อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๖. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๗. เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๘. พัฒนาการจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๙. พาณิชย์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๐. ผู้กำกับตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๑. ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๒. ศึกษาธิการจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๓. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๔	คณะทำงาน
๑๔. ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษา
ตามอัธยาศัยจังหวัดระนอง	คณะทำงาน

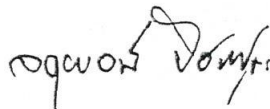
/ ๑๕. ประธานหอการค้า ...

๑๕. ประธานหอการค้าจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๖. ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๗. นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๘. สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๙. จัดหางานจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๐. ประกันสังคมจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๑. ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานระนอง	คณะทำงาน
๒๒. แรงงานจังหวัดระนอง	คณะทำงานและเลขานุการ
๒๓. นักวิชาการแรงงานชำนาญการ สำนักงานแรงงานจังหวัดระนอง	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะทำงาน ฯ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. รวบรวม สนับสนุนข้อมูลเพื่อทบทวนและจัดทำยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัดระนอง พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ พิจารณาทบทวนข้อมูลสภาพแวดล้อม (SWOT) ด้านแรงงานของจังหวัด และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง
 ๒. พิจารณาแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานระดับจังหวัด ให้ความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศที่สำคัญ ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ , นโยบายรัฐบาล , ยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงาน ตลอดจนยุทธศาสตร์ตามพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และบริบทด้านแรงงานที่มีการเปลี่ยนแปลง และความต้องการรับบริการของประชาชนในพื้นที่
 ๓. ให้ความเห็น ข้อเสนอแนะในการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานระดับจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ (ฉบับทบทวนประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓) โดยมีแผนงาน/โครงการบรรจุในแผนฯ
 ๔. กำกับดูแล ให้ข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อให้การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานระดับจังหวัดบรรลุผลสำเร็จ
 ๕. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๖ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายจตุพจน์ ปิยัมปุตระ)
ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง

ภาพประกอบการประชุมแผนปฏิบัติการด้านแรงงานจังหวัดระนอง (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๔
วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔
ณ ห้องประชุมสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานระนอง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง

สถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดระนอง

จังหวัดระนอง ประกอบด้วย

- ประชากร 194,372 คน / 92,739 ครัวเรือน (ธ.ค.63)
- ชาย 98,154 คน หญิง 96,218 คน
- เขตการปกครอง 5 อำเภอ 30 ตำบล 178 หมู่บ้าน
- 1 อบจ. 2 เทศบาลเมือง 10 เทศบาลตำบล 18 อบต.
- อาสาสมัครแรงงาน 30 คน

ประชากรวัยแรงงาน 205,137 คน

103,292 คน

101,845 คน

กำลังแรงงาน 134,679 คน

- มีงานทำ 130,374 คน
 - ว่างงาน 2,455 คน (ร้อยละ 1.22)
 - กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล 212 คน
- ณ 30 ก.ย. 63

ผู้ประกันตนประกันสังคม (31 ธ.ค. 63)

สถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียน
กองทุนประกันสังคม 1,990 แห่ง
ผู้ประกันตน 41,279 คน

- ม.33 20,882 คน

(แรงงานไทย 10,014 แรงงานต่างด้าว 10,868 คน
อื่น ๆ 185 คน)

- ม.39 2,430 คน

- ม.40 17,967 คน

แรงงานต่างด้าวจังหวัดระนอง
ที่ได้รับอนุญาตทำงานจังหวัดระนอง
31,214 คน (5 มี.ค. 64)

- สัญชาติเมียนมา 30,600 คน
- สัญชาติลาว 66 คน
- สัญชาติกัมพูชา 18 คน
- สัญชาติอื่น ๆ 530 คน

(กลุ่มคนประเภททั่วไปและชนกลุ่มน้อย
ประกอบด้วย ญี่ปุ่น ไทยใหญ่ จีน อินเดีย อังกฤษ
อเมริกัน จีน ไต้หวัน ฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย และ
บุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนเมียนมา/บุคคล
พื้นที่สูง ฯลฯ)

แรงงานนอกระบบในจังหวัดระนองปี 2563

67,310 คน

ภาคเกษตร
36,730 คน
(54.57 %)

ภาคการ
ผลิต
5,957 คน
(8.85 %)

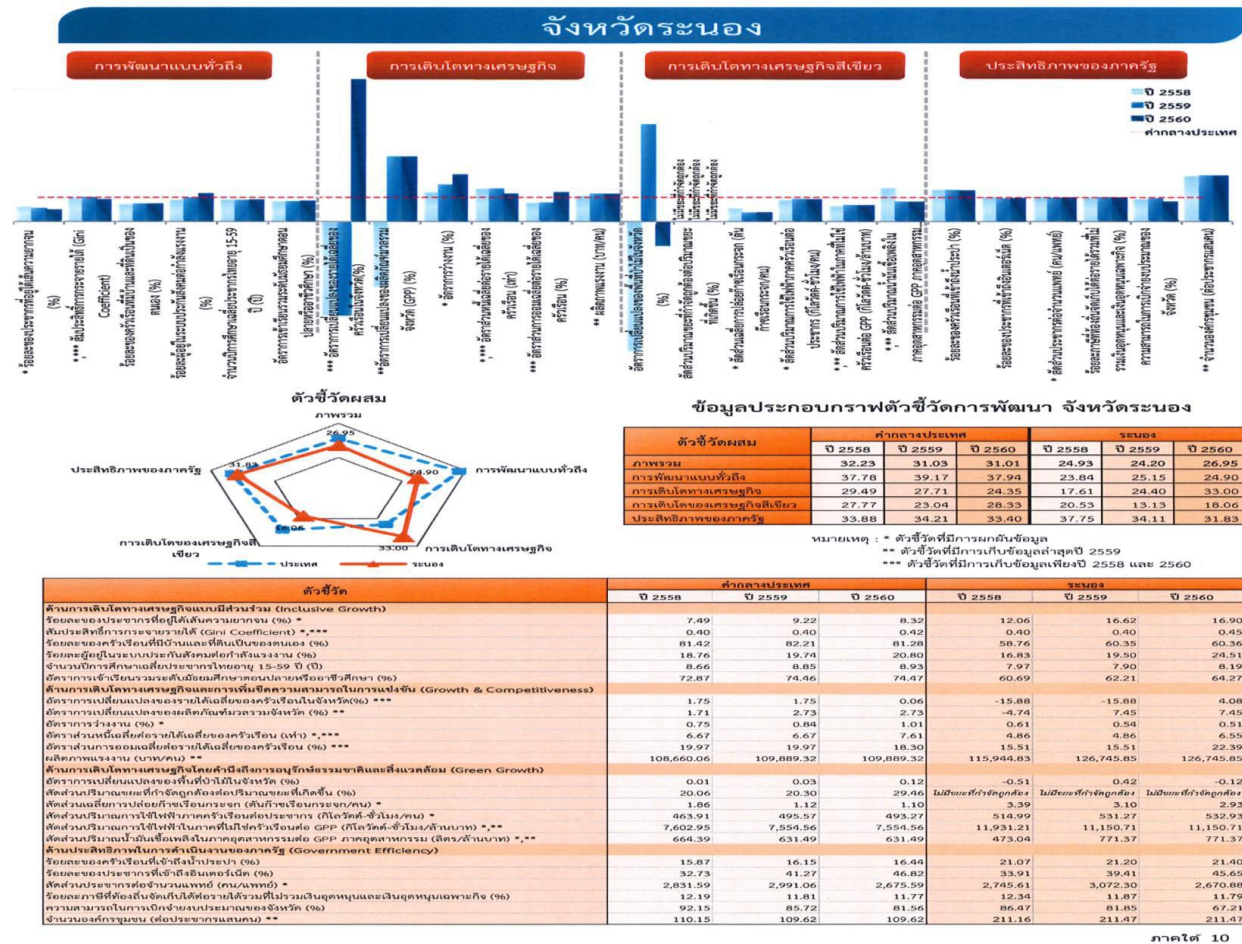
ภาคค้าและ
บริการ
24,623 คน
(36.58 %)

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดระนอง วันละ 315 บาท
มีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2563

อัตราค่าจ้างรายชั่วโมง สำหรับนักเรียน และ
นักศึกษา ชั่วโมงละ 40 บาท

ค่าตอบแทนให้ผู้สูงอายุอย่างน้อยชั่วโมงละ 45 บาท
(ระยะเวลาไม่เกินวันละ 7 ชม.)

การวิเคราะห์ตามตัวชี้วัดของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานแรงงานจังหวัดระนอง
โทรศัพท์/โทรสาร ๐๗๗๘๐๐๑๕๒-๓
www.ranonglabour85@gmail.com